

Jelikož se nezadržitelným tempem opět blíží konec roku, tak bych si z tohoto místa dovolil popřát všem čtenářům krásné a pohodové Vánoce, veselého silvestra a v novém roce jen vše nejlepší, hodně štěstí, zdraví a žádné trable. Ač to

v tuhle chvíli vypadá spíše obráceně, tak přesto doufám, že s nastupujícím rokem dvacet dva bude celosvětová pandemie postupně ustupovat a my všichni se pozvolna vrátíme k naprosto běžnému životu, kdy se budeme moci setkávat třeba na hasičském plese, oslavě mezinárodního dne žen nebo nějakém sportovním turnaji. Zároveň bych chtěl velice poděkovat všem lidem, kterým svět nekončí u vchodových dveří svých příbytků a jsou ochotni obětovat trochu svého volného času a energie pro společnou věc. Bez těchto jedinců by děti neměly mikulášskou nadílku, lidé by se nesešli v hospodě u harmoniky, neměli bychom krásné upravený pomníček na návsi a spoustu dalších drobností, které považuje většina z nás za samozřejmé. Vždy za tím vším ale stojí konkrétní člověk, který nezištně přiložil ruku k dílu, a já si každého takového nesmírně vážím.

Obec Mečichov leží v okrese Strakonice na rozhraní Jihočeského a Plzeňského kraje v nadmořské výšce 494 m. Nachází se uprostřed trojúhelníku, jehož vrcholy tvoří města Strakonice, Blatná a Horažďovice. Nejvzdálenější, ale zároveň dopravně nejlépe obslužené, je okresní město Strakonice, vzdálené 18 km jižně, dále město Blatná, vzdálené 13 km severně a 10 km západním směrem, již v Plzeňském kraji, leží město Horažďovice. V okolí obce se rozprostírá členitá krajina, skládající se z lesů, rybníků, polí a luk. Soustava jedenácti rybníků se nachází západním směrem od obce. Střed obce tvoří rozlehlá,

kruhová návěs, kolem níž jsou rozmístěny domy z původní zástavby obce, převážně zemědělské usedlosti a rovněž všechny stavby občanské vybavenosti, jako jsou prodejna smíšeného zboží, pošta, hospoda s nově zrekonstruovaným společenským sálem, obecní úřad, místní lidová knihovna, klubovna, posilovna, hasičárna a požární nádrž. Nachází se zde rovněž kaple panny Marie a svatého Vojtěcha, která byla postavena a zároveň vysvěcena v roce 1741, což je zapsáno v obecní kronice. Severním směrem od obce, na zalesněném kopci zvaném Míšná hora, se nachází Svatá trojice, vyzdobená malbami na štukové omítce. Pod touto Svatou trojicí se údajně nachází hromadný hrob občanů, kteří zemřeli při morové epidemii. Uprostřed návsi se nachází památník vojáků padlých v první světové válce, který byl vybudován z finančních příspěvků občanů obce a rodáků žijících v Americe. Přibližně půl kilometru severozápadně od středu obce, u cesty na Čečelovice, je vybudována vyhlídka se zvoníčkou, odkud je nádherný výhled na velkou část Šumavy. Za příznivého počasí se zde dají pozorovat vrcholky Boubína, Javorníku, Poledníku nebo třeba Velkého Javoru, včetně siluet tamních rozhleden a výsilačů. Členitost naší krajiny a kvalita místních komunikací jsou nejlepší pozvánkou pro příznivce cykloturistiky. Naši obec protínají dvě cyklostezky, ale možností pro výlety na kole s nepříliš vysokou náročností je zde nespočet.

Rozhovor se starostou obce Mečichov

V čele obce Mečichov stojí pan Josef Sýkora. Rádi bychom Vám představili pana starostu v krátkém rozhovoru.

Od kdy jste zvolen starostou obce?

Starostou obce jsem od listopadu roku 2010, tedy třetí volební období.

Už před svým zvolením starostou jste byl členem ZO?

Řadovým členem zastupitelstva obce Mečichov jsem byl v letech 2006–2010, což bylo jedno volební období před mým zvolením do funkce starosty. Avšak již od roku 2002 jsem pro obec spravoval webové stránky, mailovou schránku a v té době nově zakládané datové schránky.

S jakými představami jste šel do komunálních voleb? Jaké jsou slasti a strasti starosty obce?

Do zastupitelstva obce jsem vstupoval s cílem zlepšit informovanost občanů o dění v obci. Myslím si totiž, že pokud si lidé mají možnost přečíst aktuální informace z oficiálních zdrojů, nemají potřebu shánět drby od

První zmínka o obci Mečichov byla zaznamenána v Pamětech okresu Horažďovického v roce 1407. Překlad knihy zaznamenal Jan Pavel Hille a uvádí zde: „Roku 1407 daroval Štěpán z Mečichova jednu kopu... tuto část se nepodařilo přeložit ... řádu Sv. Augustýna v Praze. K datu 5. 12. 1511 se váže druhá písemná zmínka. V tento den byla vystavena

Co se v SOBu událo a co se bude dít

- Tradiční stolní kalendář SOBu na rok 2022 je již v distribuci a v prodeji. K dispozici je v členských obcích SOBu a k zakoupení je v Infocentru Blatná a prodejně Hračky – papír Alena Tomášková v Blatné. Pro každého autora zveřejněných fotografií v kalendáři jsou připraveny k vyzvednutí 3 kusy kalendáře jako poděkování za spolupráci. Vyzvednout si je můžete v kanceláři SOB na adrese: Spálená 727, Blatná v úředních hodinách, případně po předchozí telefonické dohodě.

- Ve středu 13. října 2021 proběhlo jednání Rady SOB a Valné hromady SOB. Hlavním bodem jednání byla příprava návrhu rozpočtu SOB na rok 2022. Dále se jednání VH SOB účastnili pracovníci oddělení dozoru a kontroly MVČR z Českých Budějovic a předali přítomným starostům aktuální informace k vyhláškám o místním poplatku za odpady, které mají platit od 1. ledna 2022.

- Zimní semestr akademického roku 2021/2022 Virtuální univerzity 3. věku jsme zahájili ve čtvrtek 30. září 2021. Pro první kurz tentokrát bylo vybráno téma „Architekti italského baroka“ a přihlásilo se celkem 28 studentů (27 žen a 1 muž). Pro druhý kurz bylo vybráno téma „Dějiny oděvní kultury“. Druhý kurz byl zahájen ve čtvrtek 7. října 2021 a přihlásilo se na něj 11 studentek.

- V průběhu měsíce listopadu 2021 byla zpracována zpráva o zajištění udržitelnosti projektu ve společném projektu „Doplňení sběru separovaných odpadů ve Svazku obcí Blatenska“, registrační číslo: CZ.05.3.29/0.0/0.0/15_005/00002 64. Poděkování patří všem zástupcům obcí, kteří poskytli obratem podklady pro zpracování zprávy o zajištění udržitelnosti projektu. Dále chci poděkovat také panu Pavlu Bulkovi z Technických služeb Města Blatná, který dodal podklady za všechny obce, ve kterých sváží odpady Technické služby Města Blatná a ušetřil tak práci starostům obcí. Celkově bylo na území Svazku obcí Blatenska za čtvrtý rok provozu v době od 14. 11. 2020 do 13. 11. 2021 v pořízených nádobách vytříděno 252.459 tun všech druhů odpadů.

- Poslední letošní Valná hromada Svazku obcí Blatenska je naplánována na středu 1. prosince 2021. Nejdůležitějším bodem jednání bude schvalování rozpočtu SOB na rok 2021.

- Své příspěvky, články, reportáže i s fotografiemi, pozvánky na dění u Vás, další informace o životě ve Vašich obcích posílejte, prosím, pouze na naši e-mailovou adresu: sobacek@blatensko.eu.

Dana Vohryzková, předsedkyně SOB

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Informace k projektu CSS

K 31. 10. 2021 byl definitivně ukončen projekt Svazu měst a obcí ČR s názvem „Posilování administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce“, registrační číslo projektu: CZ.03.4.74/0.0/0.0/15_019/000 3017 (zkráceným názvem Centra společných služeb). K tomuto datumu skončila tzv. povinná udržitelnost po ukončení projektu.

I přestože byl tento projekt ukončen, kancelář Svazku obcí Blatenska funguje a poskytuje služby pro obce i občany členských obcí dále ve stejném rozsahu.

Kancelář SOBů najdete stále na stejném místě:

Na Tržišti 727, Blatná

tel.: 728 881 358, 383 420 300

e-mail: blatensko@blatensko.eu

Úřední hodiny:

Pondělí	8:00 – 11:00	12:30 – 16:00
Středa	8:00 – 11:00	12:30 – 16:00
Pátek	8:00 – 11:00	

Dana Vohryzková

Vánoční přání

Vážení a milí čtenáři Sobáčku,

přeji Vám všem příjemné prožití vánočních svátků v kruhu svých blízkých, pohodu, klid a hodně úspěchů v pracovním i osobním životě, do nového roku 2022 pak především pevně zdraví a hodně štěstí.

Dana Vohryzková, předsedkyně SOB

Obec Mečichov - Pokračování ze str. 1

listina, jíž se nejvyšší mistr Jan z Rožmberka spolu s převorem a celým konventem strakonických johanitů zavazuje, že podle smlouvy svého předchůdce Jana ze Švamberka s purkmistrem, rychtářem a konšely města Horažďovic bude odvádět v obvyklých termínech o sv. Jiří a sv. Havlu plat 8 kop grošů ze vsí Mečichova. Tento plat byl zakoupen od Vojtěcha z Dražovic a Havla z Činova, píše se na Rabí, s tím, že za 3 kopy bude pořízen v Horažďovicích domek pro chudé a zbývajících 5 kop užito jiným způsobem rovněž pro jejich potřeby. V klavovském archivu se nachází další objevený písemný záznam, datovaný v úterý před svatým Jiřím roku 1539 (22. dubna), v tomto znění: „Jan z Vartemberka

**Uzávěrka příjmu příspěvků
do lednového vydání
SOBáčku č. 83
je v neděli 9. 1. 2022.
Příspěvky posílejte na e-mail:
sobacek@blatensko.eu**

Svazek obcí Blatenska
Spálená 727, 388 01 Blatná
IČO: 68538189
Dana Vohryzková tel.: 728 881 358
e-mail: pradelna@blatensko.eu

Komunální služby Blatenska

praní a žehlení | mandl | švadlena

PONDĚLÍ | 9,00 – 12,00; 13,00 – 16,00

(příjem a výdej zakázek švadlena)

ÚTERÝ | 9,00 – 12,00

STŘEDA | 9,00 – 12,00; 13,00 – 16,00

ČTVRTEK | 9,00 – 12,00

PÁTEK | 9,00 – 11,00

| U **ručního žehlení** se připočítává částka 20,-Kč za kus.

| **Ceny** jsou konečné, nejsme plátcí DPH.

| **Dopravu** nezajišťujeme.

| Individuálně může být stanovena cena vyšší např. u nestandardního prádla velkých rozměrů nebo při silném znečištění.

| **Dodací lhůta 5 dní**, do dodací lhůty se nezapočítává den příjmu, sobota, neděle a svátky.

Ceník praní a mandlování

platnost od 1. 1. 2022

1. Kapna.....	20,- Kč
2. Prostěradlo.....	18,- Kč
3. Pvlak na polštář.....	15,- Kč
4. Ručník, utěrka.....	10,- Kč
5. Osuška.....	12,- Kč
6. Ubrus.....	15,- Kč
7. Závěs, záclona.....	21,- Kč
8. Sedák.....	20,- Kč
9. Mikina, vesta, košile.....	25,- Kč
10. Tričko.....	15,- Kč
11. Kalhoty.....	30,- Kč
12. Zástěra, šaty.....	14,- Kč
13. Ponožky.....	8,- Kč
14. Plyšové hračky do 30 cm.....	15,- Kč
15. Potah na matrace.....	150,- Kč
16. Spacák slabý.....	50,- Kč
Spacák silný.....	80,- Kč
17. Mikroutěrka.....	4,- Kč
18. Chňapka.....	8,- Kč
19. Plášť.....	35,- Kč
20. Bunda slabá.....	50,- Kč
Bunda silná.....	100,- Kč
21. Deku slabá.....	35,- Kč
Deku střední.....	65,- Kč
Deku velká.....	130,- Kč
Deku ovčí vlna.....	150,- Kč
22. Podložka do postele ovčí vlna.....	50,- Kč
23. Potah sedací souprava.....	130,- Kč
24. Potah křeslo.....	40,- Kč
25. Polštář malý.....	30,- Kč
Polštář velký.....	50,- Kč
26. Potahy auto.....	25,- Kč
27. Potah zahradní silný malý.....	35,- Kč
Potah zahradní silný velký.....	70,- Kč
28. MANDLOVÁNÍ vyprané suché prádlo na jednolůžko (kapna, polštář, prostěradlo).....	15,- Kč

a na Strakonících, nejvyšší mistr převorství českého, Jan Kars z Lomice, převor a celý konvent ve Strakonících upisuje listinou z 22. 4. 1539 plat 8 kop grošů českých ve vsi Mečichově (koupenny za 80 kop grošů českých) na chudé v Horažďovicích, a to k splácení ve dvou termínech, o sv. Jiří a o sv. Havlu nebo 14 dní po něm spolu se sankcí při neposkytnutí této částky (poskytnutí pacholka se 2 koňmi).“

V současné době je v obci evidováno 126 čísel popisných, z nich je převážná většina trvale obydlena, a zároveň se zde několik dalších domů právě staví. K 1. lednu tohoto roku bylo v Mečichově hlášeno k trvalému pobytu 273 obyvatel a z tohoto počtu bylo 52 dětí do patnácti let, což je pro další rozvoj obce velmi pozitivní zpráva. V době před covidem se zde pravidelně konaly různé sportovní a společenské akce, s jejichž pořádáním aktivně vypomáhali členové místního SDH a děvčata ze svazu žen. Pevně věřím, že s přicházejícím novým rokem se svět začne vracet do normálu, a my na tyto tradiční akce budeme moci plynule navázat. Každé léto jsme pořádali turnaj v malé kopané, kterého se zúčastňovaly týmy z okolních obcí. Na obecním rybníku Velký Humič hned vedle sportovního hřiště, který v době pandemie prošel celkovou rekonstrukcí, se vždy koncem prázdnin scházeli místní i přespolní rybáři, aby se utkali v souboji, kdo v součtu všech svých úlovků natchytá „nejdelší rybu“. Koncert kapely Kabát Revival Plzeň na místním hřišti, konaný vždy v polovině letních prázdnin, si každým rokem nenechá ujít stále více návštěvníků. O druhém svátku vánočním jsme pořádali turnaj v ping pongu, který byl příjemným zpestřením a možností k protažení těla v době klasického svátečního občerství. Jednoznačně největší tradicí obce Mečichov je každoroční masopustní průvod, a především maškarní bál, zvaný Bakus, konaný v úterý před popeleční středou. Ta ukončuje plesovou sezónu a zahajuje čtyřicetidenní půst až do velikonočních svátků, proto vždy o půlnoci dochází na tomto bále k symbolickému pohřbívání Bakuse se smutečním průvodem. Tento obyčej jsme jako jedna z mála obcí v České republice udrželi až do dnešních dnů navzdory všem předchozím režimům.

Koncem loňského roku se zastupitelstvo obce Mečichov rozhodlo pořídit obecní symboly, znak a vlajku, aby se jimi mohla obec prezentovat při různých oficiálních akcích. Za tímto účelem byla oslovena firma Alerion s. r. o., jejíž heraldik zpracoval několik grafických návrhů, včetně slovního zdůvodnění použitých symbolů. Po projednání v zastupitelstvu byl vítězný návrh zaslán ke schválení do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, podvýboru pro heraldiku a vexilologii, který jej dne 10. září 2021 schválil.

Takto naše symboly popsal pověřený heraldik: ikonografický význam navrženého obecního znaku je na první pohled zřejmý: heraldická (čili geometrická) figura stříbrného (tj. bílého) vlnitého břevna (tj. vodorovného pruhu) jasně symbolizuje četné jihočeské rybníky v katastru, čemuž odpovídá i kombinace s barvami štítu, zelenou dle okolní zvlněné krajiny lesů, luk a polí, modrou pak jako stříbro-modrá vodní hladina. Tři obecné (tedy všeobecně známé) zlaté (tj. žluté) figury představují v případě meče tzv. heraldické mluvící znamení ve smyslu latinské sentence „nomen omen“ čili „jméno znamení“, neboť název Mečichov pochází od staročeského jména Mečich, které je domáckou zdrobnělinou Mečislava (tj. slavného mečem), viz Antonín Profous: Místní jména v Čechách. Veslo je jedním z atributů (umučení) sv. Vojtěcha, patrona zdejší kaple, stejně tak hvězda „na hladině“ pochází ze svatozáře Panny Marie (tj. Ave Maris Stella, Zdrávas Hvězdo Mořská), spolupatronky této kaple.

Blason (tj. odborný heraldický slovní popis, podle kterého je každý zkušený heraldik schopný znak správně nakreslit, aniž by nutně musel vidět prvotní předlohu) proto může znít takto: V zeleno-modré stříbrným vlnitým zúženým břevnem děleném štítě kosmo postavený meč šikmo podložený vztyčeným veslem nad hvězdou v dolním poli, vše zlaté.

Návrh (na stožár vztyčovaný) obecní vlajky nebo praporu (pevně spojovaného s žerdí) opakuje všechny výše popsané tinktury i figury jejich vhodným převedením ze (svislého) štítu znaku do (vodorovně) obdélníkového listu vlajky (praporu) o stranovém poměru šířky k délce 2:3, daném státní vlajkou České republiky, tvořeném třemi (pro vlajky

typickými) pruhy, jejichž vlnění zajistí vlání ve větru. Vzájemný poměr zeleného, bílého a modrého vodorovného pruhu je 5 : 2 : 5.

Jedná se proto o tzv. heraldicko-vexilologickou vlajku, shodnou právě díky obecným figurám se znakem, a proto snadno i laikem identifikovatelnou a poznatelnou. Zatímco v případě blasonu znaku není nutné počet šesti hrotů základní heraldické hvězdy uvádět (hlásí se jen odlišný počet), primární vexilologickou hvězdou je ta pěticipá a jiný počet cípů se hlásit musí.

Při popisu vlajky (praporu) se také, na rozdíl od blasonu znaku, nikdy nemluví o zlaté či stříbrné tinktuře kovu, jako u hmotově pevného štítu (kde se plátkový kov kdysi skutečně používal), ale vždy žluté a bílé barvě vlající tkaniny, z níž se vyrábí.

Obec Mečichov je rovněž velmi významná díky výskytu kriticky ohroženého druhu motýla modráška hořcového. Tento druh se v současné době na území České republiky vyskytuje pouze v šesti lokalitách, z nichž jedna se nachází v katastru naší obce. Jedná se o mokřadní louku při obvodu rybníku Věžiště. Ta je neobyčejně významná z důvodu výskytu populací silně ohroženého hořce hořepníku, na nějž je modrášek svým vývojem striktně vázaný. Samice totiž na tuto rostlinu kladou svá vajíčka a vylíhnuté housenky se vyvíjejí v jejich květech a semenících dva až tři týdny. Poté housenky vylezou z květů, spadnou na zem pod rostlinu a tam čekají na své budoucí adoptivní rodiče. Jímí se stávají mravenci z rodu Myrmica. Housenka motýla totiž vylučuje chemickou látku, kterou se maskuje a vydává se za larvu tohoto mravence. Ti ji tak odnesou do svého mraveniště, kde ji krmí až do jejího zakuklení, což trvá jeden až dva roky. Zhruba za tři týdny od zakuklení se vylíhnou dospělci. Ti již nejsou před mravenci chráněni a urychleně opouštějí mraveniště, aby se na oplátku oni nestali potravou. A takto se celý koloběh neustále opakuje. Hořec hořepník se však z naší přírody vytrácí, protože je utlačován jinými expanzními druhy trav jako například třtinou křovištní nebo bezkolenci. V dřívějších dobách se na těchto mokřadních loukách pásal dobytek, který spásal okolní trávy a tím hořce zbavoval konkurenci. Svými kopyty navíc narušoval drny, kde se poté semena snáze uchytla a rostlina se tím dále rozmnožovala. Pro udržení druhově pestré louky s početným zastoupením hořce hořepníku je nutné porosty kosit, a to v době mimo kvetení hořce a vývoje modráška. Na žádost pana RNDr. Ondřeje Sedláčka, Ph.D. z Katedry ekologie Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy jsme se proto zapojili do ochrany modráška hořcového, potažmo hořce hořepníku, a již pátý rokem tuto plochu kosíme ve dvou fázích, a to na jaře, před plným vegetačním rozvojem hořce hořepníku, a na podzim, koncem vegetačního období a po vysemenění hořce. Cílem je co nejvíce diverzifikovat způsob péče o travní porosty s ohledem na hořec hořepník a modráška hořcového.

Rozhovor se starostkou obce Mečichov - Pokračování ze str. 1

sousedů a jiných obecních zpravodajců, kde se často pravý význam dané myšlenky ztrácí někde „v překladu“. Dále jsem se chtěl aktivně podílet na rozvoji společenského života v naší krásné obci, aby zde mladí lidé zůstávali a zakládali rodiny. Podporovat kulturní a sportovní akce v obci. Podílet se na zajištění obnovy a oprav všech obecních budov a ostatních staveb, v neposlední řadě přispět ke zlepšení odpadového hospodářství.

Slasti a strasti starosty pochopí opravdu jen ten, kdo si tuto „profesi“ vyzkouší na vlastní kůži. Každý do této funkce vstupuje dobrovolně, a tak si v podstatě nemá nač stěžovat. Pravdou je, že pojem volný čas získává s touto funkcí úplně jiný rozměr. V očích veřejnosti občas mívá starosta nadpřirozené schopnosti, díky kterým je schopen jedním telefonátem vyřešit jakýkoliv problém. Věřte ale, že tím prvním zvednutím sluchátka to celé vždy teprve začíná.

Jaké problémy vaší obce vás nejvíce trápí a jak byste je chtěl řešit?

Každého starostu pochopitelně trápí nedostatek financí, protože těch není nikdy dost. Jsem prostý chlapec z vesnice, a tak mi asi není souzeno pochopit, proč „hodnota“ jednoho Pražáka je nepoměrně vyšší než „hodnota“ vesničana. Už jsem ale celkem dost starý na to, abych věděl, že jsme si sice všichni rovni, ale někteří jsou si rovnější, a tak rozhodně v rozpočtovém určení daní nebudu hledat něco jako spravedlnost. Další velké trápení máme s pořádkem, přesněji řečeno s nepořádkem kolem kontejnerových stanovišť. Zde jsme po různých osvětách, prosbách a výhrůžkách museli přistoupit k instalaci kamerového systému monitorujícího tyto oblasti. Rovněž přílišná administrativa, milión podpisů na všemožné finanční doklady ke každé jednotlivé faktuře

také není nic, v čem bych se vyžíval. S tím ale nic nenaděláme, protože kdyby se to celé zjednodušilo, tak by nemohlo být tolik úředníků, kteří to všechno kontrolují, a to zjevně nikdo nechce. ☺

Co chystáte pro obyvatele vaší obce na nejbližší období a jaké máte dlouhodobé plány?

V současné době je nejaktuálnější příprava projektu splaškové kanalizace a čističky odpadních vod, který již vstoupil do své konečné fáze. V říjnu bylo vydáno stavební povolení a nyní probíhá výběrové řízení na dodavatele stavby a řeší se financování celé akce. Svým rozsahem i rozpočtem se zcela jednoznačně jedná o největší akci v historii naší obce a tomu odpovídá i náročnost celého projektu. Pokud vše poběží podle plánu, budou následující dva roky pro místní obyvatele dost nepříjemné a omezující, ale poté budeme mít funkční kanalizaci s čističkou, která by nám měla bez problémů sloužit řadu let. V návaznosti na to dojde rovněž na opravu místních komunikací v těch částech, kde budou prováděny výkopové práce, takže ve finále se z větších částí zlepší stav asfaltových povrchů v obci.

Nezávisle na této velké stavební akci připravuje firma EG.D, a. s. kabelizaci vedení nízkého napětí v celé obci, a to opět znamená rozkopání skoro celé vsi. Pro nás z toho plyne, že musíme zrekonstruovat většinu veřejného osvětlení, jelikož sloupky elektrického vedení budou odstraněny. S tím plánujeme výměnu koncových světel za nové a úspornější.

Nikdy nekončící boj je s odpady všeho druhu. V této oblasti je stále co zlepšovat, a hlavně záleží na každém z nás, abychom důsledně třídili veškerý odpad a zároveň se snažili předcházet jeho vzniku. Současná covidová doba mnohonásobně zvýšila podíl internetového prodeje, což je vcelku pochopitelný trend. S ním je bohužel spojeno někdy až nesmyslné velké množství plastových obalů, které by určitě při troše dobré vůle šly omezit, případně nahradit jinými, ekologicky méně závadnými materiály. To je ale výzva pro výrobce a prodejce. Z pohledu obce můžeme pouze zvyšovat počty a druhy všech možných kontejnerů na odpady, což vlastně děláme a budeme tak činit i nadále.

Jak vidíte „svou“ obec za 10 nebo 20 let?

Nemám křišťálovou kouli a kávu si dávám z espressa, takže ani z kávové sedliny nevyčtu nic o budoucnosti naší obce. Doufám ale, že za dvacet, třicet i více let bude Mečichov stále obec plná života, kde se všem bude spokojeně a poklidně žít. Spousta věcí se přesune do virtuálního prostředí internetu, o běhání po úřadech kvůli stavebnímu povolení nebo daňovému přiznání se bude psát v učebnicích dějepisu. Tento adrenalin už budou nabízet pouze firmy na zážitky. Poštu a nákupy potravin nám budou vozit drony, ale hospodu nic takového nenahradí, takže doufám, že i moje vnoučata se budou mít čas od času kde scházet na pivo. V obci dnes přibývá počet mladých rodin s dětmi, a tak do budoucna hledím s optimismem, že se nestaneme osadou ožívající v pátek odpoledne po příjezdu prvních víkendářů, která v neděli večer opět utichne.

Prozradíte na sebe něco osobního?

V Mečichově jsem se narodil a s výjimkou pobytu na internátu během studia střední školy a dále výkonu základní vojenské služby zde žiji nepřetržitě až dodnes. Je mi 49 let, měřím 188 cm, vážím 90 kg, velikost bot 44, kalhot 36/36, vdovec, dvě dcery, dva psi a jeden vnouček Bertíček. Ještě nějaké další osobní otázky? J

Co vám udělá radost? A co vás zaručeně rozčílí?

Z pozice starosty mi udělá radost každá věc, která se povede dotáhnout do zdárného konce a je ku prospěchu nás všech, jako třeba pořízení nového traktůrku na sečení trávy, vybudování obecní vyhlídky nebo vydařená mikulášská besídka, či fotbalový turnaj. Osobně se dovedu radovat z maličkostí, jako je plný koš hub, rozkvetlá louka, pár skotačících veverek, spící vnouček, výhra v loterii a tak... ☺

Rozčílí mě, když stojím před bílou zdí, na které je namalovaný zelený čtyřlístek a kolemjdoucí se mě zeptá, proč jsem na tu černou zeď namaloval růžové prasátko. Tímto příměrem mám pochopitelně na mysli různé fámy, lži a pomluvy, které někteří jedinci dokáží rozsévat kolem sebe, naproti jasně daným a doložitelným faktům. Jó, a ještě mě rozčílí zauzlované tkaničky u bot. ☺

Které místo v Jihočeském kraji (mimo vaši obec) máte rád?

V Jihočeském kraji je spousta krásných míst, kam se rád vracím. Blatenský zámek s rozlehlým parkem, Český Krumlov, třeboňské rybníky a mnohá další, která si člověk hned nevybaví. Pokud bych ale měl označit jedno jediné místo, tak jednoznačně Šumavu. Je to sice celkem dost

rozlehlá oblast, navíc není čistě jihočeská a zasahuje i do Plzeňského kraje a sousedních států, ale její velká část se nachází právě na území našeho kraje. Mám rád dlouhé procházky ve volné přírodě, ať už v okolí naší visky se svými psy, nebo právě s přáteli po šumavských kopcích. Je to pro mě největší relaxace a vyčištění hlavy od každodenních starostí.

Přehled počasí v Blatné za září

Průměrná teplota: 14,0 °C, odchylka od normálu: +1,3 °C.

Úhrn srážek: 15,5 mm, tj. 36 % normálu.

Měsíc jako celek teplotně slabě nadnormální, srážkově silně podnormální.

Září bylo třetí nejsušší od roku 1990, ale vzhledem k výrazně srážkově nadprůměrnému

letnímu období vlaha nijak zvlášť nechyběla. Září přineslo řadu příjemně teplých dnů, chladněji bylo pouze v období od 17. do 22. a pak v samém závěru měsíce. Pozoruhodná byla pouze úplná absence silnějších větrů, což souvisí s malou amplitudou tlaku vzduchu, jinak to byl měsíc bez nějakých větších extrémů. Měsíční minimální teplota 4,5 °C byla relativně vysoká a byla naměřena až v samotném závěru měsíce dne 30. večer, měsíční teplotní maximum 25,6 °C bylo dne 10. V září se ještě vyskytly tři dny s bouřkou a celkem 69 výboji blesků, dále bylo 9 dnů s mlhou a zaznamenány byly dva dny letní.

Přehled počasí v Blatné za říjen

Průměrná teplota: 7,3 °C, odchylka od normálu: -0,4 °C.

Úhrn srážek: 19,1 mm, tj. 44 % normálu.

Měsíc jako celek teplotně normální, srážkově silně podnormální. Po většinu října převládalo anticyklonální, suché a hlavně slunečné počasí. Délkou slunečního svitu, na Blatensku cca 183 hodin, se tento měsíc stal vůbec nejslunečnějším říjnem minimálně za posledních 50 let! Dosud rekordní říjen (r. 2005) překonal o 10 hodin délky slun. svitu a byl dokonce slunečnější než květen a srpen letošního roku. Srážky v říjnu padaly pouze ve 12 dnech a nejvíce v jednom dni spadlo dne 5. 9,6 mm. Třetí dekáda byla velmi suchá, spadly v ní jen necelé 2 mm srážek, a to ještě byla z tohoto množství skoro polovina srážek usazených (mlha, rosa, jíní, námraza). V celkové průběžné srážkové bilanci roku ale ani dva silné srážkově podnormální, za sebou jdoucí měsíce, velkou „paseku“ nenadělaly, protože ke konci října činila průběžná roční srážková bilance ještě +71 mm. I vzhledem k suchému zemskému povrchu se ranní mlhy poměrně brzy rozpouštěly a nenastal žádný den s nerozpuštěnou nízkou oblačností či mlhou, i když jsou takové dny po 20. říjnu jinak již běžné. Dnů s mlhou bylo v říjnu 16, dnů mrazových 12 a dnů s přízemním mrazem 20. Nejvyšší měsíční teplota 22,3 °C byla naměřena dne 20., nejnižší teplota -4,2 °C dne 24.

Zdeněk Vondra

Parkování u polikliniky

Odbor dopravy opakovaně upozorňuje řidiče, že od září je pomocí žluté čáry vyznačen zákaz zastavení v ulici B. Němcové, naproti poliklinice, v úseku od křižovatky s ulicí Šilhova po autobusovou zastávku Blatná, poliklinika. Dodržování zákazu je kontrolováno strážníky Městské policie.

Žlutá čára ve většině svého úseku pouze zdůrazňuje stávající ustanovení zákona o silničním provozu, dle kterých řidič nesmí zastavit a stát v místě, kde mezi vozidlem a podélnou čarou souvislou nezbývá jízdní pruh šířky alespoň 3 m, před vjezdem na pozemní komunikaci a dále ve vzdálenosti kratší než 30 m před označником autobusové zastávky.

Návštěvníci polikliniky mohou od loňského prosince využít nové parkoviště vybudované cca 100 m nad poliklinikou, kde je možnost časově omezeného stání na 2 hod. Příjezd k parkovišti je zřejmý z přiložené mapky.

Jan Valášek, odbor dopravy MěÚ Blatná

Úspěšný jednokolkař Petr Beneš zaútočil na světový rekord. Sice ho nezlomil, ale vytvořil jubilejní český.

Deset rekordů na jednokolce, zapsaných v České knize rekordů a stvrzených certifikáty. Taková je současná bilance – a nutno podotknout, že pohádková – blatenského rodáka Petra Beneše, nyní žijícího s rodinou v Děčíně. Dnes osmatřicetiletý špičkový sportovec, přezdívaný „Večerníček“ nebo také „Šoumen Benny“, ohromuje svými kousky širokou veřejnost od roku 2007, kdy vyskáká coby premiéru petřínskou rozhlednu. Plní si svůj sen a míří stále výš a výš.

Teď se Petr rozhodl zaútočit na světový rekord, vytvořený roku 2016 studentem z amerického San Francisca. Jeho druhé „já“ během 45 minut za velkou louží „položilo na lopatky“ 1005 schodů. Blatenský borec se pokusil světový unikát zlomit ve známém městě rekordů a kuriozit – Pelhřimově. Azyl mu poskytla hala jedné tamní firmy, kde měl už po příjezdu připraveno pět europalet coby pět schodů. Jeho výstup za přítomnosti komisařů z agentury „Dobry den“ spočíval v přeskákání europalet do výše a seskoku otočkou zpět dolů, přičemž se celý postup opakoval znovu, a znovu, a znovu... Věru tvrdý oříšek! Petrův pokus se vyvíjel velmi nadějně, ovšem jen do okamžiku, kdy na jednokolce ztratil balanc a opřel se dlaní o stěnu. Tím se utnul běh časomíry a Petr musel zapeklitou „torturu“ opakovat od začátku. To už bylo zřejmé, že světový rekord nepadne. Nicméně Petr vytvořil nový, v pořadí desátý, český rekord ve vytrvalostním zdolávání schodů během hodiny. „Příští rok to zkusím znovu,“ prohlásil „pevný ve své víře“ neobyčejný vytrvalec s blatenskými kořeny ihned poté, co opustil jednokolku.

Byla to první věta, kterou vypustil z úst po dovršení sportovního jubilea. A hodna mistra jeho formátu. Hned poté přiblížil okamžiky, co předcházely zisku desátého certifikátu: „Večer před cestou do Pelhřimova jsem si šel lehnout okolo půl desáté. Ovšem už ve tři ráno jsem se probudil a ne a ne znovu zabrat. Asi pracovaly trochu nervy,“ říká „Šoumen Benny“, který ovšem snad nervy ani nemá. Cesta do Pelhřimova ho ale také nenaladila optimisticky. Spíše naopak. „Nekonečné kolony aut, totálně ucpaná cesta, a navíc ještě depresivní dešťové počasí,“

ušklíbne se Petr Beneš. Klimatické podmínky prý při jeho rekordech nikdy nehrály zásadnější roli, ale...“ Trénoval jsem v těch nejhroznějších hiech přes třicet stupňů. Všudypřítomná zima v pelhřimovské hale mi taky nevadila. Jenže měl jsem moc málo času na odpočinek – poslední dva dny už jsem se měl na trénink vykašlat,“ lituje teď blatenský „superman“, „Kdyby bývalo nedošlo k tomu nešťastnému opření o stěnu, určitě bych dal přes těch tisíc schodů za 45 minut.“

Mimoto, že Petr chce napřesrok skutečně „zakroutit krk“ uvedenému světovému rekordu mu otrnulo natolik, že pošilháva ještě po jedné „originalitě“ v roli večerníčka. „Líbilo by se mi při jízdě na jednokolce seskládat Rubikovu kostku,“ pronášá s tak nevinným výrazem v obličejí, jako by oznamoval, že si jde zahrát kulečník.

Petrovy aktivity sponzoroval dosud finančně de facto jen jeden jediný subjekt. A tím je město Blatná. V jeho bývalé domovině na svého rekordmana nezapomínají. Bohužel jinak je zájem sportovních mecenášů víceméně mizivý, snad vyjma firmy, kde teď Petr pracuje. Skromnými silami ho podporuje i jeho mateřský klub „PROSPORT“ Blatná, ovšem ten sám existuje na základě darů a příspěvků za reklamu.

Jubilejní rekord Petra Beneše byl podložen dostatečně z mediálního hlediska. Tady je pozornost – zaplaťpánbůh – odjakživa vysoká.

Petr je stoprocentně správný chlap s železnou vůlí, který se nebojí překážek a přijímá výzvy s elegancí, s jakou ve středověku šlechtici přijímali hozené rukavice. Zdaleka neřekl své poslední slovo. A kdoví – jednou možná zamává svému fanklubu z Eiffelovky!

Vladimír Šavrdra

Motokrosoví jezdci z PROSPORTU Blatná se blýskli v Kaplici

Závodníci ze sportovního klubu „PROSPORT“ Blatná nejsou a nikdy nebyli žádná ořezávátka. Čtyři z nich nabídli 28. srpna v Kaplici v rámci „Šumavského amatér cupu 2021“ na motokrosově trati divákům senzační podívanou a v konečném účtování se umístili velice dobře.

V kategorii „AMA 450“ vydoloval z bláta na svém stroji Vladimír Arnold 23. příčku. David Vydra si vedl ještě lépe, když se propracoval na 15. místo. Martin Solar dokonce dobyl bednu – pro sebe i svůj tým získal bronzovou medaili. V kategorii „AMA 250“ hájil čest „PROSPORTU“ Blatná Jaroslav Havel a bylo z toho 21. místo.

Druhé jízdy se tentokrát nekonaly. „Silný déšť a velká masa bahna na závodní trati vedly k jejich zrušení,“ konstatovali po příjezdu domů reprezentanti blatenské organizace.

V ten samý den osedlal závodní kolo Filip Beneš a vydal se na „ekologické dobrodružství“ do proslaveného husitského města Tábora. „Už mi to chybělo,“ nechal se ještě na startu slyšet Filip před sjezdem z hlavního náměstí do cíle pod hradbami starého města, „Závodní pauza, trávající téměř dva roky hlavně z důvodu koronavirové pandemie, se mi fakt zájídala.“

I na půdě města Tábor vládly nepříznivé klimatické podmínky. I když

sportovec z Blatné (nar. 1983) vyskáká na nehlášené jednokolce 870 schodů vysokých cca 14, 5 cm v časovém limitu 60 minut. Rekordu bylo dosaženo vyskákáním pěti schodů vytvořených z europalet ve 174 sériích bez jakéhokoli kontaktu rekordmana se zemí. Výkon byl do České databanky rekordů zapsán v rámci tiskové konference konané v úterý 24. srpna 2021 v areálu firmy Goldservice Pelhřimov.

Ladislav Rašaj, Ing. Josef Vánek, Miroslav Marek

Filip Beneš během závodu

uklouzané schody a kočičí hlavy hrozily pádem, závodník „PROSPORTU“ Blatná Filip Beneš to zvládl bravurně bez ztráty kytičky a zajel výborně 9. místo ve své kategorii, čítající 65 borců. „Myslím, že můžu být spokojený,“ poznamenal po náročném výkonu. A to určitě může.

Vladimír Šavrdra

Vážení zákazníci, zveme Vás do nově zrekonstruované prodejny ve Lnářích

Podařilo se nám i po několika odloženích dokončit a dne 2. 11. 2021 otevřít prodejnu COOP Lnáře v novém moderním stylu prodejen Jednoty SD ve Volyni.

V rekordním čase 24 dnů jsme, i přes velmi těžkou dobu nedostatku snad všech nutných stavebních materiálů a navyšování jejich cen, dokázali dodržet termín slavnostního otevření. V rámci rekonstrukce jsme stihli novou podlahu, nové osvětlení, elektrorozvody, instalovali jsme automat na výkup lahví a odstranili nevzhledné bedny s pečivem, které je nově zaváženo rovnou do skladu. Pro pohodový nákup Vám hraje COOP rádio s aktuální akční nabídkou zboží a příjemnou hudbou. Zvláště v předvánoční době zákazník nově ocení zřízenou službu PPL na prodejně. K tomu si může odnést vánoční dárkový poukaz pro obdarování svých blízkých zbožím dle vlastního výběru. Za opravdu velké nasazení v době rekonstrukce patří obrovský dík děvčatům z prodejny Lnáře, které jsou připraveny plnit všechna Vaše přání!

prodejna po dokončení v roce 1970 (fotoarchiv SDH Lnáře)

Jsmo součástí tohoto regionu.

Začít nový rok dobrým skutkem

Krátce po Novém roce zaklepou malí koledníci možná i u Vašich dveří. Přinesou Vám přání štěstí, zdraví, dlouhých let a posvěcenou křídou nad Vaše dveře napíší své znamení K+M+B 2022.

Tříkrálová sbírka navazuje na starodávnou lidovou tradici a jde o největší dobročinnou sbírkovou akci v České republice. V tomto roce se malí koledníci vydají k Vaším dveřím již po dvaadvacáté. V loňském roce se musela tříkrálová koleda přesunout spíše do online prostoru nebo ke statickým kasičkám umístěným na úřadech, v obchodech či

u lékařů. Letos snad budou moci přijít koledníci opět přímo k Vám. Vždyť největším posláním tříkrálové koledy je zprostředkovat vzájemné setkávání a zažít společně pocit radosti a vzájemnosti.

Informace o tom, kdy budou tři králové chodit přímo v Vaší obci, bude zveřejněna na nástěnce Vašeho obecního úřadu, půjde-li to, uslyšíte ji i v obecním rozhlase. Můžeme-li se za tyto malé koledníčky přimluvit, buďte k nim vstřícní. Učí se, co je v životě důležité a jak se k sobě lidé mají chovat. Dejme jim společně ten nejlepší příklad.

Po loňských zkušenostech i letos zůstává možnost přispět na dobročinné účely online formou, a to hned několika způsoby. Využít lze Online pokladničku na stránkách www.trikralovasbirka.cz, kde si přímo můžete zvolit, jakou konkrétní Charitu podpoříte. Stránky budou aktivní od poloviny prosince a přispívat touto cestou bude možno po celý rok.

A nebo můžete jednoduše odeslat svůj příspěvek na číslo účtu 66008822/0800. Větší obce v našem regionu (Blatná, Bělčice, Mečichov, Radomyšl, Sedlice, Tchořovice, Zábोří) mají v tomto roce poprvé přidělen i svůj vlastní variabilní symbol a QR kód, pomocí kterého je bezhotovostní platba ještě snazší, a i tady je příspěvek evidován pod obcí, odkud ho dárce odesílá. Variabilní symbol i QR kód bude zveřejněn přímo v každé uvedené obci.

Pro obce, které svůj vlastní variabilní symbol nemají, platí variabilní symbol 777925001. Bezhotovostně lze přispívat od 1. 1. 2022, kdy má Tříkrálová sbírka svůj oficiální začátek.

Deěkujeme za Vaši vstřícnost.

Vaše Oblastní charita Strakonice

Odstartovala nová etapa dotačního programu Nová zelená úsporám pro obytné domy

ECČB

Jihočeský kraj

Program Nová zelená úsporám přichází s novým konceptem, kterým se snaží být zase o něco zajímavějším, přehlednějším a přístupnějším většímu okruhu žadatelů.

Jednou z hlavních novinek je, že program je určený pro celý bytový segment, nejen pro rodinné domy, ale nově též pro bytové domy po celé ČR a třeba i rekreační objekty, které jsou využívány k trvalému bydlení.

Zároveň došlo ke sloučení s jinými programy, čímž se zájemcům otevřela poměrně široká nabídka dotací. Vedle hlavní nabídky na zateplení a výměnu oken ve stávajících objektech, výstavby nových domů s velmi nízkou energetickou náročností, výměnu zdrojů tepla, řízeného větrání a instalaci solárních systémů, lze z programu NZU žádat i na instalaci venkovní stínící techniky, výstavbu zelené střechy, hospodaření s dešťovou vodou a nově také na zřízení dobíjecích stanic pro elektromobil nebo výsadbu stromů v okolí bytových domů.

Po delším období, kdy byly vyčerpány prostředky z kotlíkových dotací, je nyní opět možné žádat o dotaci na výměnu zdrojů ve stávajících objektech. Pokud stále někdo provozuje jako hlavní zdroj vytápění kotel

1. či 2. emisní třídy na pevná paliva či lokální topidla na pevná paliva (uhlí, dřevo), má nyní poslední příležitost využít dotaci pro přechod na ekologičtější zdroj. Od září 2022 bude totiž provoz těchto původních zdrojů zakázán pod pokutou až 50 tis. Kč.

U některých opatření došlo k navýšení dotačních částek a byly zavedeny tzv. bonusy, které mají motivovat žadatele ke kombinaci více opatření. Např. za každé další opatření lze získat bonus v řádech desítek tisíc u rodinných domů.

Příjem žádostí odstartoval v polovině října a měl by trvat minimálně do poloviny roku 2025. Jednou z dalších novinek je, že veškerá administrace žádosti probíhá již zcela online a to jednoduchým nahráním dokumentů přes informační systém.

V případě zájmu o bližší informace se můžete obrátit na spolek Energy Centre České Budějovice (www.eccb.cz), které nabízí jak bezplatné a nezávislé poradenství, tak i služby energetických specialistů. Tel.: 387 312 580, mobil: 773 124 580, email: eccb@eccb.cz.

Ministerstvo životního prostředí

Kotlíkové dotace pro domácnosti s nižšími příjmy 2022

Na co lze kotlíkovou dotaci pro domácnosti s nižšími příjmy čerpat?

Kotlíkovou dotaci lze čerpat na výměnu kotlů na pevná paliva s ručním přikládáním, které nesplňují 3., 4. nebo 5. emisní třídu a jejichž provoz je od 1. 9. 2022 zakázán. Dotaci lze získat pouze pro výměny kotlů realizované od 1. ledna 2021.

Jaký nový zdroj tepla si lze z dotace pořídit a jak vysoká je dotace?

Zdroj tepla	Maximální dotace
Kotel na biomasu (pelety) s automatickým přikládáním	95 %, max. 130 000,- Kč
Kotel na biomasu (kusové dřevo) s ručním přikládáním	95 %, max. 130 000,- Kč
Tepevní čerpadlo	95 %, max. 130 000,- Kč
Kondenzační kotel na zemní plyn	95 %, max. 100 000,- Kč

Kdo může o dotaci žádat?

Vlastník nebo spoluvlastník nemovitosti (rodinného nebo bytového domu, bytové jednotky nebo trvale obývaného rekreačního objektu) v Jihočeském kraji, vytápěné kotle na pevná paliva s ručním přikládáním nesplňujícím 3., 4. nebo 5. emisní třídu.

Kdo má nárok na kotlíkovou dotaci pro domácnosti s nižšími příjmy?

Nárok na kotlíkovou dotaci pro domácnosti s nižšími příjmy mají domácnosti splňující jeden z níže uvedených předpokladů:

- Žadatel a všichni členové jeho domácnosti pobírají ke dni podání žádosti o podporu starobní důchod nebo invalidní důchod 3. stupně. Příjmy této domácnosti nebudou sledovány.
- Žadatel je nezletilý nebo student denního studia do 26 let. V případě spoluvlastnictví rodinného domu, trvale obývané stavby pro rodinnou rekreaci nebo bytové jednotky v bytovém domě jsou i ostatní spoluvlastníci nezletilí nebo studenti denního studia do 26 let. Příjmy této domácnosti nebudou sledovány.
- Žadatel v období od 1. 1. 2020 do doby podání žádosti o podporu pobíral dávky v hmotné nouzi nebo příspěvek na bydlení (není nutné, aby dávky nebo příspěvek pobíral po celou dobu). Příjmy této domácnosti nebudou sledovány.
- Domácnost je tvořena osobami (vč. seniorů a dětí), jejichž průměrný čistý příjem na jednoho člena domácnosti v roce 2020 nepřevyšil 170 900 tis. Kč. Příjmy této domácnosti musejí být za všechny členy domácnosti doloženy, a to se zohledněním níže uvedených podmínek:
 - Domácnost tvoří výhradně osoby, které mají v dotčené nemovitosti trvalé bydliště, a dále ostatní osoby, které s žadatelem trvale bydlí. V případě, že osoba s trvalým bydlištěm bydlí ve skutečnosti jinde, poskytně čestné prohlášení a příjem této osoby se do příjmu domácnosti započítávat nebude. Počet členů domácnosti je rozhodný k datu podání žádosti o podporu.
 - Do příjmů se započítávají veškeré příjmy člena domácnosti, tj. příjmy ze zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti, pronájmů, veškeré typy důchodů, dávky nemocenské, peněžitá pomoc v mateřství, dávky státní sociální podpory, podpora v nezaměstnanosti, rodičovský příspěvek, dávky v hmotné nouzi atp.
 - Příjmy nezletilých dětí a studentů do 26 let, kteří studují v denním studiu, se uvažují ve výši 0.

Kdy a jak bude možné podat žádost o dotaci?

Příjem žádostí o kotlíkovou dotaci pro domácnosti s nižšími příjmy se předpokládá na jaře 2022. Žádost o dotaci bude podávána výhradně elektronicky přes webovou aplikaci Portál občana s následným povinným doručením listinné verze žádosti a příloh na Krajský úřad Jihočeského kraje. Pro podání žádosti bude k dispozici podrobný návod.

Informační zdroje:

Informační linka: 386 720 323

Mail: kotliky@kraj-jihocesky.cz

Webové stránky: <https://kotlikovedotace.kraj-jihocesky.cz>

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Oslavenci v osadě Drahenický Málkov

listopad
prosinec

Blovská Libuše 75 let
Kylíánová Marie 85 let

Osadní výbor Drahenický Málkov přeje pevné zdraví a životní pohodu.

V minulém čísle jste si mohli přečíst, že manželé Viktorovi oslavili zlatou svatbu. Ve skutečnosti, ale oslavily svatbu diamantovou, tedy šedesát let společného života. A proč se výročí 60 let říká, že je svatba diamantová? Protože po šedesáti letech manželství dobře víte, že život je občas tvrdý jako diamant, ale zároveň plný báječných okamžiků.

Omlouvám se za uvedení chybné informace v minulém čísle Sobáčku.

manželé Viktorovi, autorka fotografie Pavla Fíkové

Bylo:

Desátého října se v naší kapliče konala posvícenská mše svatá. Večer se pak po dvou letech uskutečnila posvícenská zábava s country kapelou Tamty.

Bude (když covid dovolí):

27. listopadu: Adventní trhy, rozsvícení vánočního stromu
11. prosince: Zpívání v kapliče

Lucie Kylíánová

ČEKANICE

Cyklistickým kratochvilím v Řečici hrálo všechno do noty.

Počasí jako malované, nadprůměrná účast...

Ještě žádná cykloakce, zaměřená na děti a mládež, se sportovnímu spolku „PROSPORT Blatná“ v jeho historii nevyvedla tak, jako 3. ročník kolařského dovedení v osadě Řečice. Nutno ovšem zdůraznit, že bez lvího podílu členů tamního osadního výboru a řečických dobrovolníků vůbec by se jízda zručnosti křížená s adrenalinovými, leč vůbec ne svízelnými závody, v okolí osady asi vůbec neuskutečnila. To, že v 99,9 % případů dětské základny v Řečici reprezentovala mateřskou víska /a velmi skvěle/ početná domobrana, hovoří samo za sebe. Potěšující byla i maximální cyklistických nadějí z Bezdědovic a pak pochopitelně závěj perfektních kolařů z Blatné. To je ta „vesnice“, co leží na předměstí Řečice. Zábavné odpoledne „O řečickou šlapku“ si nenechali ale ujet ani borci z Buzic, Chlumu a Dobšic. Celkem se tu opíralo do pedálů v onu prosluněnou neděli přesně 52 mladých cyklistů. Však se za to ideální počasí modlili řečičtí na kolenou před svou kapličkou celé tři týdny!

Vedle dvaapadesáti hrdinů v dresech přijeli do Řečice pochopitelně také rodiče, případně další přízeň, a spolu s domácími pořadateli se tu vytvořil živý obraz, za jaký by se nemusela stydět ani československá spartakiáda.

Stejně jako v předchozích dvou ročnících kluci a děvčata nejprve změřili síly ve veselé jízdě zručnosti. Během ní museli absolvovat velký a malý slalom mezi kužely, přenos kelímku vody z jednoho konce dlouhého stolu na protější, hod míčkem do kbelíku a exkluzivní číslo – přejezd fošny na kulatině neboli „houpačky“. Něco jako takový malý, ale vyloženě malinký „taxi“ z Velké pardubické. Startovalo se celkem v pěti kategoriích: „mláďata“ do 4 let, „mláďata“ 5 až 6 let, C 7 až 9 let, B 10 až 12 let a pak elita A 13 až 15 let. Zatímco „budulínkové“ ze dvou nejmladších uskupení kromě slalomu neplnili žádné úkoly a nehrozili jim žádné sankce, účastníci počínaje sedmým rokem věku nemohli počítat s žádnou shovívavostí rozhodčích a traťových komisařů. Tam už padaly trestné vteřiny – za porážení kužele, stoupnutí na zem, sjetí mimo houpačku... Největším strašákem soutěžících bylo převrnutí kelímku s vodou, na což pravidla pamatovala udělením deseti „černých“ vteřin. Naopak skóre si mohli jezdci vyčistit, když neminuli za jízdy míčkem kbelík. Každý cyklista měl možnost si výsledný čas zlepšit druhým pokusem. Tohoto práva využili s jedinou výjimkou všichni přítomní.

Obě části veselého cyklodovádění „O řečickou šlapku“ se hodnotily a vyhlášovaly samostatně. Teoreticky si tak mohli ti nejlepší „rafani“ přijít na dva poháry a dvě medaile a nádvkem ještě na dvojnásobnou „porci“ ryze cyklistických věcných cen.

Zatímco úvod na ploše travnatého hřiště byl zejména o ostrážitosti, obratnosti a šikovnosti, závodní kapitola na cestách okolo Řečice vyžadovala jistou fyzickou kondici, houževnatost a sílu v nohách. „Mláďata“ i v tomto případě „dostala na předpis“ jen trasu víceméně symbolickou. Ovšem ani ti starší závodníci si nemohli stěžovat na nějakou „zeměpisnou“ náročnost či dokonce „torturu“. „Řečická šlapka“ je opravdu spíše „cyklodováděním“. A tak to i zůstane.

Nejmladší účastníci nedělní akce byla teprve dvouletá Dorotka Braunová z Blatné. Přes nízký věk už nyní prokázala „cyklistické buňky“ a vytyčených úkolů se zhostila na výtečnou. Jako i při všech ostatních soutěžích a závodech z dílny PROSPORTU Blatná bylo na benjamínka pamatováno zvláštní odměnou.

Poprvé v historii dosavadního cyklodětského šumu byla udělena cena „fair play“. Plným právem ji obdržela dívka, která bez ohledu na vlastní škodu nezištně pomohla mladší konkurentce při technickém problému s jejím kolem. Jednalo se o nejkrásnější gesto, jakého kdy byli organizátoři z „PROSPORTU“ Blatná při svých aktivitách svědky. Gesto, které je nad vítěznou pochodeň.

Velmi přítomnou drobotinou oceněnou doplňkovou atrakcí nedělní akce byla možnost projet se zadarmo na třech ponících chovatele z Buzic Martina Jiskry. Chvilími se dokonce u jeho stanoviště tvořily fronty, jaké veřejnost pamatuje snad už jen z dob reálného socialismu,

kdy přišly mandarinky a banány. Čekatelé na svůj start se tak výborně zabavili v okamžicích, kdy na ně ještě nepřišla řada. Nikdo se tak tady v Řečici – ani kdyby chtěl – nemohl nudit a nenudil.

Pak přišel podvečer a definitivní účtování. Dětem se ale ani potom domů nechtělo. Byly plny dojmů ze zábavného odpoledne a také se chtěly podělit s kamarády a rodiči o radost z hodnotných cen a trofejí.

Sportovní den v Řečici ukázal na jeden povzbudivý fakt. Že ne všechna mládež žije v zajetí počítačových her a mobilů. A už kvůli tomu je svatou a morální povinností dospělých takové akce pořádat.

A pokud se podaří do náruče sportu získat alespoň jednoho, jediného „přetechizovaného“ jedince – pak to všechno opravdu nebylo a nebude nadarmo.

Vladimír Šavřda

SKALIČANY

Skaličanské dění

Přinášíme váženému čtenáři několik příspěvků ze skaličanského dění z doby nedávno minulé a do roku 2022 přejeme všem lidem dobré vůle pevné zdraví, dostatek pokory, ohleduplnosti vůči druhým, veselou mysl, klidné dny a šťastné a příjemné každodenní zážitky a prožitky, vždyť je tu u nás doma na Blatensku tak hezky!

Hasiči v akci

Titulkem tohoto příspěvku by se v podstatě daly nazvat téměř všechny články o dění v obci. Sbor dobrovolných hasičů Skaličany, resp. jeho členové jsou totiž zásadním tahounem místních činností. Sbor není nějakým anonymním či imaginárním celkem, je to sdružení obyvatel, nejen hasičů, ale i nadšenců, kteří „za to umí vzít“ a to jak při práci, tak při následném „relaxu“ či vyhodnocení odvedených činností. Doplněním výcviku jsou pak kupříkladu hasičské soutěže. Těch se v posledních dvou letech příliš nekonalo, vzhledem ke všeobecně známému epidemickému stavu a opatření s tímto stavem přijatých, a tak byla každá soutěž, která se uskutečnila, vítaným zpestřením. Skaličanští tak po nezbytné zkoušce techniky vyrazili počátkem září na noční hasičskou soutěž do Hajan, která se odehrává jako Memoriál Václava Vaněčka a tentokrát se poprvé konala před místní zbrusu novou, skvostnou hasičárnou a byla pro skaličanské úspěšná, muži i veteráni si přivezli shodně bronzové poháry. Hned další víkend se úderná eskadra veteránů i mužů zúčastnila noční soutěže v Blatné, kde veteráni opět vybojovali bronzové místo a muži skončili těsně čtvrtí, díky poslednímu pokusu soupeřů, který byl lepší o pouhých 0,8 s! Obligátní skok do Rybníčka po vítězné soutěži se tudíž letos nekonalo, což však stoupencům sv. Floriána vůbec nevadilo, důležité bylo, že vůbec nastala možnost sejít se s kolegy z okolních sborů a v přátelské atmosféře si v hasičském sportu zasoutěžit. Perličkou pak může být, že skaličanští doplnili blatenský veteránský tým a pomohli tak domácím k triumfu v soutěži, kteří je pak náležitě odměnili při vyhodnocení soutěže u stánku s občerstvením... Děkujeme všem pořadatelům za odvahu a výborně zorganizované akce!

Skaličanští hasiči na soutěži v Hajanech

Brigády na pokračování

Jak je uvedeno v úvodníku skaličanských příspěvků, hasičský sbor drží pevně otěže téměř veškerého veřejného dění v obci. Selankou na

Realizace lavičky v lokalitě U křížku

opakování je téma brigád. Rekonstrukce obecního domu se v roce 2020 téměř zastavila a o to více je finišováno s dokončovacími pracemi v roce letošním. Kadence brigád se opět značně znásobila a vše snad dospěje ke zdárnému konci a ke kolaudaci plánovanou na rok 2022. V rámci brigád bylo v letošním roce pracováno na přístavbě obecního domu, ve kterém bude zbrusu nový sklad hasičské techniky, byly prováděny úklidové práce veřejného prostoru a také byla instalována lavička pro náhodné kolemjdoucí v lokalitě U křížku a zabezpečovány stromky liniových výsadeb zeleně proti okusu, na konec roku je plánována větší brigáda v obecním lese. Nejen pro obecní účely se však v obci pracuje. Hasičský sbor byl některými svými členy požádán o pomoc, a tak slovo dalo slovo a u jedněch sousedů bylo vzájemnou kamarádkou výpomocí vybudováno oplocení, jinde byly realizovány nové podlahy v obytné části, v dalším domě proběhla výpomoc při demolici hospodářského objektu a jinde příprava na stavbu skladu. I v tomto směru tak bylo naplněno staré hasičské krédo „sobě ku cti, bližnímu ku pomoci“.

Hasičský výcvik v obecním lese

Na přelomu září a října proběhl hasičský výcvik ve skaličanském obecním lese. Během praktických zkoušek byli proškoleni noví obsluhovatelé motorových pil zásahových jednotek některých sborů z okolních i vzdálenějších obcí. Poděkování patří školiteli Miloši Kadlecovi a HZS za umožnění a realizaci výcviku. S pokácenými stromy si místní hasiči následně poradí a zpracují je pro obecní účely na některé z následujících brigád.

Připomínka vzniku republiky

Den vzniku samostatné československé republiky je státním svátkem České republiky a měl by být ctěn jako jeden z nejvýznamnějších svátků. Ve Skaličanech je tento svátek připomínán již pravidelně položením věnce u pamětní desky šesti padlých skaličanských vojáků ve věřavě první světové války. Nejinak tomu bylo i v roce letošním. Během pietního aktu byla památka padlých uctěna minutou ticha, zapěna státní hymna a proneseno pár vzpomínkových slov.

Zástupci SDH Skaličany při pietním aktu u kapličky

V Buzicích „přšelo“ hostům odvedle

V Hospůdce u Čiláka se pravidelně pořádá turnaj v karetní hře přší. Stalo se již tradicí, že se turnaje účastní početná ekipa příznivců čertovských obrázků ze Skaličan a to, že jsou vždy velice úspěšní. Nejinak tomu bylo i o letošním říjnovém posvícení. Turnaj opanovala Jitka Fořtová a druhé místo obsadil Lukáš Fořt. Další skaličanští obsadili pozice rozptýlené v celém startovním poli čítajícím celkem 36 účastníků. Dobrou náladu umocňovala „skupina smrti“, kdy los turnaje svedl k jednomu stolu hned na úvod turnaje domácího šenkýře Petra Samce a mistry z minulých let turnaje Andreu Rážovou s manželem Milanem. Toto trio doplnil Václav Cheníček a od stolu zaznívaly během hry mnohdy značné salvy smíchu. Skaličanská vítězka turnaje si odnesla sklenici utopenců a ani ostatní účastníci neodešli s prázdnou. Velký zájem byl o pravidelně se opakující oblíbenou cenu, kterou je rulička toaletního papíru...

Stupně vítězů buzického přší

Čištění kanalizačních stok

Letitou kanalizaci v obci tvoří jednak trubní vedení (jehož průběh v části obce realizovali italští zajatci v době první světové války a je stále v několika úsecích v původním stavu v provozu) a jednak otevřené stoky ústící do rybníka Závist. Tyto stoky byly během měsíce září letošního roku precizně vyčištěny a upraveny Josefem Pazderníkem starším a mladším v kvalitě naprosto perfektní a ke spokojenosti zástupců obce, děkujeme!

Část vyčištěné strouhy

Pozvánka na zdobení vánočního stromu

Každoročně si dovoluujeme pozvat širokou veřejnost, obyvatele a příznivce obce, kamarády, přátele, místní i přespolní na zdobení a rozsvícení vánočního stromu!

Ctění sousedky, vážení sousedé, milé děti, přátelé naší obce, náhodní kolemjdoucí,
dovolujeme si Vás pozvat na

ZDOBNÍ A ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

...na vršku před Souň

Sobota **4. 12. 2021**

Skaličany - před setměním.

Půjdete-li zrovna kolem, můžete si na stromeček přidat nějakou
tu ozdobu! Na místě bude k dispozici nepochybně i horký nápoj.

Příjemné, klidné, pohodové, bezstarostné, bezpečné a ve zdraví prožitě vánoční svátky přeje všem,
nejen ve Skaličanech, Osadní výbor Skaličany a Sbor dobrovolných hasičů Skaličany.

Novoroční pochod okolím obce

V předloňském roce jsme se pokusili uspořádat novoroční pochod okolím obce. Nápad to byl chválehodný a měl účel určitého „vydýchání“ po silvestrovském bujarém veselí. A skutečně se nás několik na Nový rok sešlo u kapličky s odhodláním vyrazit. Pochod měl však v tomto nultém ročníku jepí život, neboť byl ukončen v obecním domě záhy poté, co jsme vyrazili. Pro neznalé místních poměrů dlužno dodat, že vzdálenost od kapličky k „obecnáku“ činí zhruba jedno sto metrů. Vůle i chuť byla, síla nikoliv, a tak snad v následujícím uvítání roku 2022 vše napravíme a trasu o něco prodloužíme...

BLATNÁ

Kouzlo Orientu snoubící se s pestroutou paletou čajového aroma. To je „Naše čajovna“ v Blatné.

Jako v pohádce „Tisíc a jedna noc“. Přesně takové prostředí uvítá návštěvníka blatenské provozovny „Naše čajovna“, která chyběla v gastronomické nabídce města růží jako sůl. Od 1. července loňského roku, kdy došlo k slavnostnímu otevření čajovny, si už cestu do oázy klidu a pohody našla pěkná řádka prostých konzumentů i vyznavačů „tak trochu“ odlišného pojetí odpočinku.

Myšlenka na vybudování blatenské čajovny je prý stará cca osmnáct let. Ano, tak dlouho žila a tak dlouho se rozvíjela v hlavě stávajícího majitele Josefa Maňhala, úspěšného podnikatele, který je mimoto ještě vlastníkem hezkého „Cykloportu“ na Skalčanské ulici a Výkupny kovošrotu tamtéž. Ruku v ruce s touto myšlenkou již šly i činy. „Předně bych chtěl uvést na pravou míru, že tento objekt nebyl v historii měšťanským

pivovarem, ale obydlím sládků,“ prohlašuje důrazně Josef Maňhal, co má /nejen/ regionální dějiny takřkajíc v malíčku. V 80. letech 20. století prý již bylo stavení vedeno coby „zpustlé“. Kdysi někdo zaknihoval zmíněný dům jako nemovitou kulturní památku, což mu v oné čtvrti zajistilo něco na způsob „poslanecké imunity“. „Budovu jsme koupili tři měsíce před povodněmi roku 2002,“ referuje dále Josef Maňhal, „To, co tu zůstalo po předchozích vlastnících, nám pěkně z gruntu vypláchla velká voda, takže jsme začínali od nuly, a ještě téměř po pás v bahně,“ vzpomíná na nelehký vstup do branže „čajovníků“ muž, který se nebojí žádných překážek. Generální rekonstrukce se podle jeho žertovného přídomku „trošičku“ protáhla na nějakých „dvacet let“. No, to vlastně není vůbec tak hrozné – vždyť dočasný pobyt sovětských vojsk na území ČSSR trval nějak podobně! Že si přestavba kulturní památky vyžádala investici ve vyšší milionů korun, není třeba podotýkat.

Čtyřlístek je odnepaměti pokládán za symbol štěstí. V případě /zatím/ poslední podnikatelské aktivity Josefa Maňhala mu štěstí přinesl spíše trojlístek. Lidský trojlístek ve složení Říhová, Petrášek a Slováček. „Paní Říhová z odboru památkové péče nám šla při rekonstrukci objektu skutečně na ruku a moc nám pomohla. Stejně tak si vážím práce a starostlivosti pana architekta Petráška, který to tu dal odborně celé do kupy. V neposlední řadě musím zmínit pana inženýra Slováčka, co všechno důkladně zmapoval a zakreslil,“ netají se vděčností a uznáním majitel blatenské čajovny.

Neúnavný podnikatel je právem pyšný na to, že orientálně laděnou čajovnu vybavil samými originály z nám poměrně vzdáleného světa: „Nejedná se o žádné turistické trefky. Kupříkladu všechny potahy pochází z Maroka. Další předměty jsem přivezl dílem z Indie, dílem z Pákistánu, dílem z Bangladéše atd... Prostě jsou to kompletně věci ze Středního a Dálného východu, kam se pravidelně vydáváme a máme tam již party kamarádů a přátel.“

Cykloservis, Výkupna kovošrotu a Čajovna – jak se to vlastně rýmuje? „Asi nijak. Rozvržené to mám ale znamenitě. Pak mám celý den rozvržený podle svého gusta. Od rána do odpoledne na „Skalčanské“ a od šestnácti hodin čajovna. Když někdo namítne, že mi pak chybí nějaké osobní volno, odpovím: „Čajovna je moje volno. Vždyť je tu krásně – no ne? Alespoň nemá člověk čas na blbosti!“, směje se pohodář každým coulem.

Josef Maňhal se hrdě hlásí k personálu čajovny. A právem. Celkem je jeho obsazení tříčlenné. Vedle pana majitele tu hrají dominantní role paní Jana Vavřincová, původním povoláním učitelka cizích jazyků a její dcera Bibi, momentálně studující. Ta prý skvěle plní povinnosti – možná spíše poslání – čajnice.

„Nikdy jsme nechtěli být jen obyčejná čajovna, která servíruje tea a oříšky,“ usmívá se paní učitelka ve výslužbě, „Vedle čajů – sypaných a té nejryzejší kvality, připravovaných podle tradičních receptur – si u nás zákazník může objednat tzv. „nečaje“ /mátové, bylinkové nálevy/. Studené nápoje ve formě našich limonád z ovoce a sirupu, ledových čajů, džusů. Alko pití má v nabídce lahvé pivo a kvalitní vína. Pro zajímavost – u nás je možno také ochutnat nejtýpčtější turecký nápoj „Sahleb“. Samozřejmě je pochopitelně káva.“

„Naše čajovna“ v Blatné ale rozhodně není jen o teplých a studených nápojích. Nabízí rovněž zajímavý výběr sladkých i slaných pokrmů. Na své si zde přijde klientela z řad vegetariánů: „Převážně jde o menu orientálních jídel s původem na Blízkém východě či Zakavkazské části bývalého Sovětského svazu. Prostě míst, která jsme procestovali a máme k nim určitý citový vztah. Ona celá blatenská čajovna je opravdu velmi situovaná na zmíněný Orient.“ Zcela nezbytným doplňkem pravých orientálních čajoven bývají tzv. „vodní dýmky“. A je tedy logické, že nechybí ani v sortimentu té blatenské.

Pan Josef Maňhal se s oběma stávajícími zaměstnankyněmi svého čajového podniku seznámil právě při jejich orientálních cestách. „On je vynikající specialista na Dálný východ a já zase spíše inklinuji k tomu Blízkému východu, nejvíce k Íránu, kam jsem zavítala již pětkrát,“ referuje dále paní Jana, „Jinak je nám oběma hodně blízké Turecko a zakavkazský svět jako Gruzie, Arménie, Čečensko...“

V blatenské čajovně nezapomínají ani na děti, které sem často doprovází své rodiče: „Zřídili jsme tady dětský koutek s rozličnými druhy hraček. Máme tady i knihovnu pro veřejnost, protože častými hosty jsou zde studenti,“ říká „dobrá duše“ v blatenských podmínkách ojedinělé provozovny, „Ti si tady při náročném studiu mohou i lehnout a strávit zde klidně celý večer. Na nikoho nechvátáme, nikoho nevyháníme. No a mladší lidi pak samozřejmě láká i již zmíněná vodní dýmka.“ Čajovna

si získala prý sympatie i konzumentů okolo čtyřiceti až padesáti let, pro které zaměření takového zařízení vůbec není cizí a rádi si zajdou na kvalitní čaj. „Poslední dobou sem stále častěji míří maminky s kočárky. Jsou tady i ideální klimatické podmínky – v zimě je tu teplo a v létě chládek. Máme také svou již stálou klientelu, stejně jako ji mají kavárny a jako ji mají restaurace,“ dodává ještě paní Jana Vavřincová.

Jak vidí paní Jana budoucnost této dominanty orientálního charakteru na malém městě? „Samozřejmě to má čajovna ve zdejších podmínkách složitější než kavárna. Nadto leží mimo hlavní tah. Chci ovšem také zdůraznit, že my se nesnažíme konkurovat kavárnám. Konečně zde máme v nabídce jen jeden typ kávy,“ uvádí vše na pravou míru někdejší učitelka a důvěrná znalkyně orientálního prostředí v jedné osobě, „Faktem je, že mnoho lidí neví, co si má pod pojmem čajovna představit, a dokonce se někteří jedinci i bojí sem zajít. Řeknou si: „Co já tam budu pít čaj, když si můžu v marketu koupit sáčekový a udělat si ho doma?“ Proto se snažíme na veřejnost působit prostřednictvím nějakých propagačních akcí, promítání apod. Když sem někdo potom zavítá, ocitne se najednou tak nějak mimo reálný svět. Třeba v zimě – tady krásně hřeje krb, hraje jemná hudba, ve vzduchu klient cítí různorodé příjemné vůně, potom si objedná čaj a najednou se zastaví v čase. Copak je tomu možno nepodlehnout?“, ptá se paní. Deset, dvacet či padesát zákazníků – to se tady neřeší! „Důležité je, aby se tu cítili pohodlně a hezky,“ razí prvotní zásadu podniky žena, která sem nechodí za povinnostmi, ale za radostí.

Pokud má mít gastronomie jako taková nějakou budoucnost, pak ji mají podle paní Jany čajovny docela určitě. „A určitě si sem postupně najdou cestu další a další hosté, kteří by třeba ještě před lety nevěřili tomu, že usednou právě v tomhle prostředí ke kouřícímu hrnku s tea,“ věří pevně na první pohled laskavá a čínorodá žena.

Vítání jsou zde i čtyřnozí mazlíčci. I v tomto směru jdou příkladem pan majitel a paní Jana, kterým zde pobíhá hned několik mazlivých pejsků. „Jen by byl problém, kdyby sem někdo přivedl koně. Ten by se nám sem nevešel,“ směje se paní Vavřincová a drbá jednoho z přítulných hafanů za uchem.

Pro celý malý kolektiv blatenské čajovny je plnění přání zákazníků nikoliv prací, nikoliv zaměstnáním, nýbrž koníčkem. A to je potom takový lidský život podobný rozkvetlé jarní louce. V dnešních smutných časech je orientální zázemí blatenské čajovny hotovým unikátem na výrobu pozitivní energie, vlastně doslova takovým neviditelným „perpetuum mobile“. Tady lidé čerpají naději, posilují si své sebevědomí a zlepšují náladu.

A to je k nezaplacení!

Vladimír Šavrdra

Je nám dobře ve škole

Kdo by si byl pomyslel, že přijde doba, kdy si opravdu školy a společného učení budeme vážit. Máme za sebou dva měsíce pravidelné docházky ve škole a už můžeme vyprávět, co všechno jsme společně zažili.

Děti z mé třídy se při vyučování snaží a poctivě plní zadané úkoly. Kromě školní práce jsme ale stihli i plno jiných činností. Zúčastnili jsme se výtvarné soutěže v městské knihovně, kde děti kreslily své zážitky z prázdnin. Zapotili jsme se při logické olympiádě, v níž jsme se umístili na krásných příčkách. Chodíme se také učit do nově zrekonstruované školní knihovny. Plnění úkolů a vyhledávání v knihách nás všechny moc

baví. Také jsme zhlédli v sokolovně dokumentární film o N. Wintonovi s následnou besedou o jeho humanitární činnosti. V říjnu nás čekala obzvláště velká výzva. Zapojili jsme se do výsadby stromků v nově vznikajícím městském sadu. Zjistili jsme, jak se stromky správně vysazují a jak je příjemné vykonat společnou práci.

Budeme si přát, abychom takto pohromadě mohli prožít celý školní rok.

Pavla Voborníková a žáci 5. A

JAK spolupracuje se SOU

Po návratu do školy z distanční výuky byl pro nás příjemným zpestřením projektový den zaměřený na život včel. V prostorách SOU, kde vyučují studijní obor Včelař, nám pan Ing. Petr Texl poutavě vyprávěl, jak probíhá včelařský rok. Jak dlouho včely žijí? Jak mají rozdělenou práci? Proč se rojí? Jaký mají význam? Známe odpovědi nejen na tyto otázky. A co vlastně dělá a potřebuje ke své práci včelař?

Prohlédli jsme si nástavkové úly, voskové rámečky, kuřák i rozpěrák a samozřejmě vyzkoušeli klobouk. Ochutnali jsme med i pyl. Největší zajímavostí pro nás byl úl zvaný medná kráva. Je prosklený a umožňuje skvělý pohled na včely.

žáci 6. A

JAK jsme strávili páteční podzimní dopoledne

Technické služby města Blatné nás pozvaly 1. 10. 2021 na prohlídku areálu nového sběrného dvora. Po dlouhé cestě mlhou jsme dorazili na sběrný dvůr, kde nás přivítala paní starostka Kateřina Malečková s panem místostarostou PavlemOUNICKÝM. Poté se nás ujaly pracovnice z odboru životního prostředí paní Monika Scheinherrová a Jana Šustrová a provedly nás areálem. Prohlédli jsme si areál sběrného dvora, halu s dotřídňovací linkou, kompostárnu a svozovou techniku. Během prohlídky děti třídily i drobný odpad, který si přinesly s sebou. Nejvíce děti zaujalo popelářské auto, buňka s odpadem, který slouží k dalšímu použití a třídící linka. Na konci prohlídky si formou hry zopakovaly vše, co se o třídění odpadu naučily a odnesly si tašku plnou drobných dáreků, ze

kterých měly velkou radost.

Tímto chceme poděkovat Městu Blatná a Technickým službám města Blatné za příjemně strávené dopoledne.

třídily 3. A, B, 4. A, B a třídící učitelky J. Fialová, L. Motyková, T. Kuparová, M. Srbová

JAK jsme byli v knihovně

Dne 22. 10. 2021 jsme navštívili knihovnu v Blatné. Paní knihovnice nám připravily dvouhodinový program. Nejprve jsme se dověděli o projektu „Čti a pomáhej“, pak jsme zhlédli pohádku O pejskovi a kočičce. Paní knihovnice nás vzala do vězení, kde na nás čekala strašidla. Vůbec jsme se nebáli, jsme přece hodní žáci, těm strašidla neublíží. Strašidla jsme pak i namalovali. Pak přišla řada na nové knihy, o kterých nám paní knihovnice moc hezky vyprávěla. Jednu knihu si každý vypůjčil do školy a budeme si ji číst při výuce čtení.

Moc děkujeme paní Šustrové a paní Brodové za příjemně strávené dopoledne. Bylo to báječné. Těšíme se na předvánoční návštěvu knihovny.

Mgr. Jana Fialová a žáci 3. A

JAK se mění žákovská knihovna

Během letních prázdnin se v naší škole opravovaly podlahy, malovaly třídy a chodby. Letošní novinkou je i školní knihovna, která slouží zároveň jako studovna.

Byly vyřazeny staré a poškozené knihy a prázdné regály už se postupně zaplňují novými tituly. Nechybí zde ani čtecí koutek s barevnými polštářky. Ten využívají hlavně nejmladší děti, které tady mívají hodiny čtení.

Knihovna je otevřena každé ráno a vždy o velké přestávce. Jako dobrovolní knihovníci se střídají dvojice žáků z 8. a 9. tříd. O poledních přestávkách pak místnost slouží hlavně jako studovna pro žáky 2. stupně. Mohou se připravovat na výuku, psát úkoly nebo referáty. K dispozici mají kromě encyklopedií také několik notebooků.

Martina Jiroušková, Jana Schmidová, patronky žákovské knihovny

Během rána knihovnu moc dětí nenavštěvuje, mám tak čas připravovat se na hodiny. O velké přestávce půjčování běží v plném proudu.

Práce v knihovně mě baví, protože děti, které si jdou pro knížky, jsou milé. Je zde moc dobrý kolektiv.

Lukáš Chlanda

Práce ve školní knihovně je super a jsem rád, že tam můžu pomáhat. Knihovna je krásně vybavená, moc se mi líbí.

Matěj Šmat

Knihovna je krásná a líbí se mi. Ráda tam pomáhám a chci v ní pomáhat i dál.

Simona Šustrová

V knihovně se mi dobře pracuje. Knihovna se mi líbí, je tam skvělý kolektiv knihovníků.

Eliška Šmatová

V knihovně se mi líbí. Jsem ráda, že knihovnu ve škole máme. Naučím se řadit knížky podle autora. Nejvíce mě baví půjčovat knížky mladším dětem.

Michaela Gregorová

Ochrana člověka za mimořádných situací

Ochrana člověka za mimořádných situací, u nás na škole oblíbený „braňák“, se pro žáky prvních až třetích tříd tradičně uskutečnil v indiánské osadě na kraji obce Chlum. Děti se pěšky v plné polní přesunuly do nedaleké vesnice, kde byl pro ně připravený program. Na šesti stanovištích děti musely prokázat svoji zdatnost a také dovednosti, jak by se zachovaly v určitých situacích při záchraně života. Vyzkoušely si ošetření zraněného, bezpečnost u ohně, znalost tísňových linek, běh mezi překážkami, motání hasičských hadic a hod na cíl. Zasloužené si pak všichni pochutnávali na opečených špekáčcích.

Žáci čtvrtých a pátých tříd se pěšky přesunuli do Bezdědovic na stanoviště „U skály“. Rozdělili se do družstev a vyběhli na dobrodružnou stezku plnit připravené poznávací úkoly. Po doběhnutí ještě prokázali své znalosti ze zdravotní péče, požární ochrany, integrovaného záchranného systému a předvedli výbornou mušku v hodu šiškou na cíl. Na závěr si každý opekli buřtíka či alespoň rohlík a spokojeně jsme se vydali na zpáteční cestu.

Mgr. Pavel Vokroj, třídní učitel 4. B

27. září proběhl na naší škole tradiční BRAŇÁK. Žáci druhého stupně vždy absolvují ve družstvech vyfáborkovanou trať v okolí Špejcharu a Zadního Topiče. Na stanovištích hašení, požární ochrana, topografie, policie, evakuační zavazadlo a zdravotní péče plní úkoly související s ochranou člověka. Ve škole vždy žáci

zhlédnou video a napíší test k této problematice. Díky spolupráci s HZS Strakonice a Policií ČR (p. Tůma) jsou úkoly na stanovištích odborně připraveny a děti si to užívají, i když k získaným znalostem často přibydou i urosané nohavice.

Podzimní atletika

30. září 2021 se uskutečnil na letním stadionu již 14. ročník atletických závodů. Kromě pořádající ZŠ TGM Blatná a Záboří se zúčastnily školy Hvozdčany, JAK Blatná, Sedlice, Radomyšl a Kasejovice. Za krásného slunečného počasí a početného atletického zastoupení i solidní žákovské divácké kulisy byla vidět spousta kvalitních výkonů. Naši školu reprezentovalo 32 závodníků, kteří získali 12 zlatých, 3 stříbrné a 8 bronzových medailí.

Mgr. Jaroslav Voříšek, učitel TV

Plavecký výcvik druhých tříd

Každým rokem je součástí výuky tělesné výchovy na naší škole plavecký výcvik žáků 2. a 3. ročníků. Děti absolvují celkem deset

dvouhodinových lekcí, které vedou zkušení kvalifikovaní instruktoři Plavecké školy v krytém bazénu v Písku. Výuka plavání je hrazena ze státního rozpočtu a dopravu na bazén hradí SRPŠ.

V letošním roce zahájili plavecký kurz jako první žáci druhých ročníků. Každou středu po dobu deseti týdnů absolvují druháci základní plavecký výcvik. Žáci jsou rozděleni do čtyř družstev podle svých plaveckých schopností a výkonnosti. Cílem je seznámení dětí s vodním prostředím a zdokonalení plaveckých dovedností zábavnou formou. Plavání je pro žáky nejen zpestřením tělesné výchovy, ale přináší jim především radostný zážitek. Učí děti spolupracovat, posiluje imunitní systém a rozvíjí jejich psychomotorické schopnosti. Žáci si plavání náramně užívají a každý týden jsou vidět velké pokroky nejen v technice plaveckých stylů, ale i v prohlubování vztahů mezi jednotlivými dětmi.

Pasování na čtenáře

Oddělení pro děti a mládež Městské knihovny v Blatné pořádá každý rok v červnu pro prvňáčky slavnostní pasování na čtenáře. Tato významná událost má v Blatné dlouholetou tradici. Bohužel vloni žáci prvních tříd o tuto událost kvůli nepříznivé epidemické situaci přišli, a tak jim

kolektiv zaměstnanců Městské knihovny Blatná vynahradil tento slavnostní akt letos.

V úterý 12. října se třídy 1. A a 1. B ZŠ TGM Blatná zúčastnily v dopoledních hodinách zábavného programu, kterým je provázela královna Abeceda, skřítek Nezbeda a paní knihovnice Jindřiška Formánková. Po příchodu do knihovny byli druháčci přivítáni paní knihovnicí

Jindřiškou společně se skřítkem Nezbedou. Ten děti roztančil v rytmu známé písničky a provedl je příjemným prostředím celé knihovny. Poté se žáci v klidu usadili a společně s paní knihovnicí si zopakovali pravidla, jak se mají v knihovně chovat, připomněli si, že o knihy musí pečovat stejně tak dobře, jako když pěstují nějakou krásnou květinu.

Aby mohli být žáci pasováni na čtenáře, museli královně

Abecedě předvést své čtenářské dovednosti. Nakonec ještě složili pasovací slib a konečně mohla začít dlouho očekávaná událost. Každý z žáků poklekl a královna Abeceda ho svým mečem slavnostně pasovala na čtenáře. Všechny děti byly kolektivem knihovny obdarovány dvěma nádhernými knihami, pasovací listinou, kartičkou čtenáře a pamětní plackou. Obě třídy si tuto akci náramně užily. Pro druháčky to byl krásně strávený čas v Městské knihovně a určitě si přijdou s radostí vypůjčit nějakou zajímavou knihu, nebo se jen tak zastaví, aby navštívili neposedného skřítku Nezbedu, vznešenou královnou Abecedu a vždy usměvavé paní knihovnice.

Tímto bychom chtěli poděkovat kolektivu Městské knihovny Blatná, jmenovitě paní Jindřišce Formánkové, paní Martině Šustrové a paní Pavle Brodové za nádherně připravený program a výbornou zábavu.

Mgr. Eva Vonášková a Mgr. Dominika Zelenková, třídní učitelky 2. ročníků

Exkurze na nový sběrný dvůr v Blatné

Třídy 3. A/B a 4. A/B se v pátek 1. října společně vydaly na prohlídku nově otevřeného sběrného dvora. Pod dohledem paní Scheinherrové z odboru životního prostředí jsme se seznámili s organizací sběrného dvora. Dozvěděli jsme se, do jakých kontejnerů patří jednotlivé věci a co se s nimi dále děje. Žáci se prakticky zapojili do třídění odpadu, sami si přinesli na sběrný dvůr jednotlivé předměty ke třídění. Každý kontejner na sběrném dvoře je označen nápisem, co kam patří. Každý občan Blatné i okolí pak ví, kam se starým nábytkem, plasty, nebezpečnými látkami, kartónem, kam s větvemi, trávou či s přebytky ovoce. Na sběrném dvoře je i „kompostárna“. Pro žáky byla velmi zajímavá prohlídka provozu třídící linky. Dozvěděli se, že se zde dořídí odpady z kontejnerů – běžných na našich sídlištích a pak se lisují do balíků. Tyto balíky se rozváží podle druhu slisovaného materiálu do různých podniků k dalšímu využití – hlavně topení. V závěru prohlídky jsme si zasoutěžili ve znalostech, jak správně třídit. Žáky potěšila odměna za projevené znalosti.

V rámci hodiny prvouky jsme si rovněž zkusili třídit odpad, který si každý žák přinesl z domova. Nejvíce si žáci přinesli biologického odpadu. Někdo třídil použitý textil, jiný žák věděl, jak třídit monočlánky. Práce nám šla pěkně od ruky. Nechybělo ani výtvarné zpracování v rámci vyhlášené soutěže TSMB. V současnosti probíhá na webových stránkách MěÚ Blatná tato soutěž, kde je možné hlasovat pro jednotlivé práce zveřejněné v galerii. Doufáme, že se práce budou líbit.

Mgr. Hana Tříšková, třídní učitelka 3. A

Preventivní programy na ZŠ TGM

V září a v říjnu proběhly na naší škole preventivní programy pro žáky 5.–9. tříd, které byly zaměřené na posílení vztahů v třídním kolektivu, na téma bezpečné sexuality a partnerství, prevenci šikany, agresivního chování a užívání návykových látek. Všichni žáci prošli čtyřhodinovým blokem, kde si kromě potřebné teorie mohli vyzkoušet i různé hry, scénky a aktivity vyžadující vzájemnou spolupráci. Celkově se programy setkaly s pozitivní odezvou ze stran lektorů i žáků, kteří je hodnotili velmi kladně a vyslovili se pro jejich opakování.

Před podzimními prázdninami navštívili naši školu zástupci nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Station 17. Během třídnických hodin představili žákům 7.–9. ročníku tuto sociální službu, kde mohou aktivně a smysluplně trávit svůj volný čas, a pozvali je na návštěvu.

Mgr. Ondřej Kočovský, školní metodik prevence

Halloween v MŠ

Žáci naší školy chodí často a rádi na návštěvy do mateřských školek. Jistě to neberou jen jako možnost „ulít se“ z diktátu, ale také jako možnost ukázat se předškolákům, kteří brzy na naši školu zavítají na zápis. My jsme se s 9. A vydali do MŠ Husovy sady oslavit společně Halloween. Ve školce na nás kromě nadšených dětí a usměvavých paní učitelek čekalo neskutečné množství dýní, které si říkaly o vydlabání. A že se u některých tvůrců skutečně rozjela fantazie na plné obrátky, jsme se přesvědčili při závěrečném dokumentování všech výtvorů. Všichni byli ze společné práce nadšeni. Po celé zahradě se rozprostíraly skupinky malých a velkých dětí vzájemně si pomáhajících při plnění úkolu. Počasí nám přálo, a tak jsme na zahradě mateřské školky mohli strávit téměř celé dopoledne. Děkujeme za vřelé přijetí a také za skvělou svačinku. Doufáme, že vám pozvání budeme moci oplatit!

Mgr. Ludmila Růžicková, třídní učitelka 9. A

Burza škol v KCAŽ

Po roční pauze se v úterý 19. 10. konala v blatenském KCAŽ burza škol, na kterou zamířilo kolem 230 návštěvníků. Mezi nimi byli i žáci 8. a 9. ročníků naší školy. Na burze se představilo více než 20 středních škol a učilišť z našeho kraje, ale i školy ze vzdálenějších míst (Příbram, Březnice, Plzeň).

Osmáci se teprve začínali orientovat v nabídce škol našeho regionu. Deváťáci si již aktivně zjišťovali informace. Vyptávali se jak přítomných středoškolských pedagogů, tak především studentů, kteří se s nimi podělili o praktické zkušenosti z dané školy. Největší pozornost upoutal

stánek Střední průmyslové školy dopravní Plzeň, kde si žáci mohli na trenažeru vyzkoušet jízdu a parkování s kamionem. Velký úspěch mělo i stanoviště SOŠ ekologické a potravinářské Veselí nad Lužnicí, kde si žáci mohli pohladit hada a ochutnat nealkoholické pivo, které vyrábí sami studenti této školy.

Věříme, že navštívená akce pomůže žákům při rozhodování o jejich dalším vzdělávání.

Mgr. Jana Pekárková, doprovod na akci

Exkurze v SOU Blatná

20. a 22. 10. 2021 navštívili chlapci i děvčata z 8. ročníku Střední odborné učiliště Blatná.

Ve školní budově nás přivítal pan ředitel M. Čapek a poskytl žákům informace o škole a jednotlivých oborech. Mistr odborného výcviku pan J. Ďurián žáky poučil o bezpečnosti. Žáci se rozdělili do skupin a s přidělenými mistry odborného výcviku ze SOU se rozešli na tři pracoviště. Tam na ně čekali studenti oboru elektrikář a opravář zemědělských strojů. První a druhá skupina pracovala s ručním nářadím. Podle šablony obkreslili jednotlivé díly, vyřízli pilkou, obrousili pilníkem a spojili nýty. Připevnili šňůrky a vznikla pohyblivá figurka panáčka. Tři rychlejší a zručnější ještě stihli vyrobit plechovou krabičku. Třetí skupina pracovala v elektrotechnické dílně s pájkou a elektro součástkami. Seznámili se s funkcí tištěných spojů, naučili se pracovat s odpory a pájkou, připojili diody. Okamžik „O“ nastal, když byla k výrobku připojena baterie – všem blikátko blikalo, což bylo znamením dobře odvedené práce. Blikátkem se můžou pochlubit i doma. Práce se všem vydařila a hotové výrobky si děti odnesly domů. Na závěr nás pan ředitel pozval na oběd do školní jídelny.

Dopoledne v dílnách se všem líbilo, většina podobnou práci dělala poprvé a o to zajímavější jim připadala. Velmi pozitivně žáci hodnotili spolupráci s uční prvního ročníku. Možná toto dopoledne ovlivní někoho při volbě povolání v příštím školním roce; již teď se někteří chlapci vyjádřili, že mají v úmyslu podat na SOU Blatná přihlášku.

Mgr. Blanka Posavádová, výchovná poradkyně

6. celorepubliková konference konzultačních center „Škola pro demokracii“, Pečky 21.–23. října

Po dlouhé době jsme měli možnost se zúčastnit celorepublikové konference konzultačních center, která vznikla na podporu sítě škol pro demokracii. Naše škola je konzultačním centrem pro Jihočeský kraj, což je pro nás a náš žákovský parlament velká výzva. Pravidelně oslovujeme školy v regionu, pořádáme konference žákovských parlamentů a nabízíme metodickou pomoc při zakládání žákovského parlamentu. Zároveň zveme školy k nám, jsme připraveni ukázat, jak funguje náš parlament. Nabídky mohou využít jak koordinátoři, tak celé týmy žákovských parlamentů.

Celorepubliková konference je skvělou příležitostí pro sdílení našich zkušeností. Po loňském školním roce, kdy kromě běžné výuky i fungování ŽP bylo zasaženo lockdownem, jsme o to více potřebovali s někým sdílet, co se nám dařilo, a naopak, v čem jsme v online prostředí tápali. Všichni jsme si kladli stejnou otázku, zda zatěžovat žáky už tak odkázané jen na vysedávání před počítačem další hodinou online zasedání. Každý to pojal po svém, ale jednoznačně jsme se shodli, že i online schůzky byly přínosné a pro děti často byly příjemným zpestřením běžné výuky.

Konference nám kromě sdílení přinesla spoustu nových nápadů na aktivity pro žákovský parlament užitečné. Většinu z nich jsme měli možnost vyzkoušet na vlastní kůži, což nás bavilo. Dalším bodem programu byly informace o fungování městských parlamentů a nechybělo ani plánování prezentací úspěšných projektů v Senátu ČR. Zastíhající organizace CEDU nás seznámila se svou vizí, s nabídkou programů pro koordinátory, vedení školy, třídní učitele i týmy žákovských parlamentů. My, kteří jsme v projektu už více než deset let, jsme uvítali možnost zavzpomínat, připomenout si silné zážitky z předchozích projektů, ale také přivítat do skupiny úplně nové členy.

Velký dík patří nejen organizaci CEDU, ale také Základní škole v Pečkách, která měla organizaci konference na starosti. Pozvali nás

k sobě do školy, parlamentáci se stali úžasnými průvodci. Nechybělo skvělé občerstvení a třešničkou na dortu byl výstup na vodárenskou věž, která nám poskytla skvělý výhled na Pečky a okolí.

Naprostu pohlcení přátelskou atmosférou, která na celé konferenci doslova od rána do večera panovala, jsme se přihlásili o organizaci dalšího ročníku. 28.–30. 4. 2022 tedy zveme všechna konzultační centra k nám do Blatné!

Mgr. Ludmila Růžicková, koordinátorka ŽP

Pasování prvňáčků

Dlouhou tradici má na naší škole patronát devátých ročníků nad prvňáčky. Z pohledu třídních učitelů by se to mohlo jevit jako hodně práce navíc, ale pro žáky obou ročníků je to velkým přínosem. Možná, že i někteří z vás, kteří teď čtete tyto řádky, si vzpomínáte na první třídu. Třída se zdála velká jako nádražní hala a chodba připomínala dálnici. V několika proudech se po ní řítily davy velkých spolužáků a určitě si vzpomenete, že jste na záchod chodili spíš při hodině. Všichni máme podobnou vzpomínku, a tak nás těší, že na naší škole vnímáme křehkost prvňáčků a nabízíme jim průvodce v podobě žáků devátých ročníků. Ti obvykle tráví spoustu času se svými svěřenci, chodí za nimi o přestávkách, podniknou společný výlet nebo spaní ve škole. Zkrátka jsou jim oporou ve chvíli, kdy to naši nejmladší spolužáci nejvíce potřebují.

25. října proběhlo v hale školy pasování žáků 1. A, jehož se tradičně ujal pan školník, kterému zdatně sekundovaly obě třídní učitelky p. uč. Pavla Fousová, 1. A a p. uč. Ludmila Růžicková, 9. A. Za příjemné atmosféry zahájila celou akci paní ředitelka Zdenka Dvořáková. Rodiče měli možnost vidět naživo, kolik se toho jejich děti už za první dva měsíce ve škole naučily. Devátáci doprovodili své malé kamarády do haly, stáli za nimi, když předváděli pásmo básniček a společně pak zazpívali několik písniček pro zpestření. Prvňáčci si z pasování odnesli nejen slavnostní šerpu, ale také tašku s dárky, kde kromě jiného našli vlastnoručně vyrobené záložky od svých patronů. Na závěr si smlsli na sladké odměně, a protože jsou ze sluníčkové třídy, bylo to samozřejmě sladké sluníčko. Za jejich výrobu děkujeme Denise Šitnerové.

Věřte nám, že bychom prvňáčkům ze všeho nejvíce přáli úplně normální školní rok. Takový, ve kterém se se svými patrony budou scházet o přestávkách, budou se na ně usmívat a, světe div se, ten úsměv nebude schovaný pod rouškou. Jedině tak se totiž dají budovat vztahy, jedině tak mohou vznikat vzpomínky, které se jim třeba za desítky let vybaví při čtení podobného článku o patronátu nad prvňáčky.

Mgr. Ludmila Růžicková, třídní učitelka 9. A

Pasování proběhlo velmi příjemně, dětičky byly moc šikovné a všechno krásně zvládly. Rodinná atmosféra nechyběla!

Lucie Krůtová, žákyně 9. A

Exkurze do písecké Sladovny

V úterý 26. října navštívili žáci V. B a VI. B Sladovnu v Písku. Tato největší dětská galerie v Čechách nabízí spoustu zábavných a zároveň

poučných programů. My jsme si vybrali bojovku v ulicích města Písku s názvem Šifra mistra Jana. Žáci se rozdělili na několik skupin a dostali mapku centra Písku a Albi tužku. Podle mapy pak hledali nápovědy, řešili hádanky, objevovali domovní znamení a luštili šifru mistra Jana. Nebylo to jednoduché a všem se tento obtížný úkol splnit nepodařilo, ale všichni se snažili a dobře se bavili. Ve druhé polovině dopoledne jsme ještě navštívili Laser Arénu, kde musely děti uplatnit nejen taktiku, ale i pohotovost, hbitost a rychlost. Všichni si aktivity užili, celý den rychle utekl a my už se těšíme na další akce.

PaeDr. Eva Wachtlová a Mgr. Denisa Karešová, třídní učitelky V. B a VI. B

Za architektonickým skvostem Blatenska

Zámek v Blatné je architektonickým skvostem, malebnou dominantou Strakonicka, místem, jež okouzluje svou pohádkovou přírodní scenérií. Všichni kolem blatenského zámku chodíme, všichni jej na svých cestách míváme, někdy bez povšimnutí, jindy okouzlení jeho majestátní vizáží. Jaké poklady však skrývá uvnitř, již možná ne každý ví. V měsíci říjnu se proto několik tříd naší školy vydalo blatenský zámek navštívit, a dozvědět se tak o něm více.

Třída 4. A vyrazila za krásami zámku s paní učitelkou Petrou Regušovou. Třídy 5. A a 5. B podnikly historický exkurz společně, a to s paní učitelkou Ivanou Matějovicovou a Evou Wachtlovou, jež žáky zámek zároveň provedla. Třída 8. A vyrazila na blatenský zámek s panem učitelem Jaroslavem Voříškem, historické putování zakončila třída 8. B vedena paní učitelkou Martinou Zachovou.

Pro každou z tříd bylo největším zážitkem něco jiného. Chlapce ze 4. A zaujaly nejvíce trofeje z lovu a zbraně. Dámskou část této třídy oslovila pověst o zazděné panně, z historických artefaktů malovaný porcelán. Žáky 5. A a 5. B rovněž oslovil lovecký salónek, z trofejí pak nejvíce hlavy tří tuleňů. I pátáci byli okouzlení krásným starodávným nádobím. Svou pozornost si také získal rozkládací jídelní stůl, ke kterému kdysi usedalo až na třicet hostů.

I pro žáky osmých tříd byl lovecký salónek jedním z nejzajímavějších míst zámku. Potěžkat si zbraně a vžít se, být na chvíli, do role lovce bylo milým zážitkem. Pozoruhodným místem byla pro osmáky tzv. zelená světnice, bývalá pracovna Jaroslava Lva z Rožmitálu. Zde více než kde jinde panovala magická atmosféra, daná krásou prostoru, fresek a majestátním a respekt budícím vzezřením. Kromě erbů šlechtických rodů zde žáci mohli obdivovat výjevy z Bible, kupř. narození Ježíše Krista či klanění tří králů.

Žáky však rovněž zaujal prostor zcela nepoetický, bez jakéhokoli kouzla. Středověké záchodky, jejichž lidový název si žáci jistě vybaví okamžitě.

Mgr. Martina Zachová, třídní učitelka 8. A

Obrázky z domova pro seniory

Posíláme srdečné podzimní pozdravy a přejeme všem pevné zdraví. Fotografie Vám přiblíží, jak se máme a co děláme.

Paní Marie dochází na arteterapii, právě dokončuje podzimní obrázek.

Milá návštěva tanečního terapeuta pana Petra Velety. Na úvod pěkná rozvíčka.

Tanec na židlích, samozřejmě došlo i na tanec na parketu, ze kterého máme více videozáznamů než fotografií, ale věřte, že to bylo povzbuzující setkání, které nám přineslo mnoho radosti.

Velké poděkování panu Lehečkovi – kostelníkovi a našemu průvodci, sestrám Šmrhových za líbezný zpěv s varhanním doprovodem, panu Šípovi za voňavé potěšení z jeho růží.

Páteční dopoledne patří vzpomínání a povídání o našem kraji.

Soustředění i legrace při hře Člověče nezlob se....

Pravidelně k nám dojíždí na oblíbenou canisterapii paní Monika Posekaná z Příbrami. Každý si může vybrat k pohlázení pejska různých velikostí i „povrchů“.

Je možné užít si návštěvu i ve svém pokoji.

Zážitek z pěkné dechovky nám poskytlo vystoupení kapely KUDRNÁČI. Krásné odpoledne, písničky našeho mládí... děkujeme

Pro blatenskou Výstavu růží naše dámy vyráběly tyto krásné květiny z papíru.

Na počátku září jsme se zúčastnili mše pro seniory. Byla to také příležitost vidět, jak je blatenský kostel po vymalování krásný.

Jedno dopoledne nám zpřijemnil pan Petr Kubec a paní Petra Škorpíková se staropražským kabaretem Točte se pardálové.

K významným památkám našeho kraje patří kostel v Paštíkách. Děkujeme naší kolegyni Martině Bláhové za zprostředkování jeho návštěvy.

Pár informací z Bělčic a okolí

Listopad je tady a zimní období je na dohled. Dny se zkracují velmi rychle a jistě mi dáte za pravdu, že venku se již mnoho práce neudělá. Tak je tomu samozřejmě každý rok a naše společnost je na to zvyklá. Na co jsme z minulosti zvyklí nebyli, ale vypadá to, že si bohužel budeme muset také zvyknout, je soužití s covidem. Asi si nebudeme bláhově namlouvat, že najednou tato zákeřná nemoc zmizí. Bude tu stejně jako jiné choroby a my se s tím budeme muset vyrovnat, i když nám všem ztěžuje život víc, než bychom si přáli.

Nicméně život jde dál a je dobře, že se i v letošním roce udělalo spoustu práce. Nejčerstvější hotovou akcí je nový asfaltový povrch v obci Podruhlí, kde si to náves a „Chaloupky“ po dlouhých letech zasloužily. Myslím, že tento povrch zde bude dlouhá léta sloužit místním občanům a je radost po něm jezdit. Je na místě poděkovat Ministerstvu pro místní rozvoj, které nemalou částkou na tento projekt „Obnova MK – Rožmitálská II. etapa, Podruhlí – náves, Podruhlí – Chaloupky“ přispělo. Dalším čerstvě dokončeným projektem bylo „Vybavení specializované učebny s dílnami“, na který ZŠ Bělčice získala podporu společně od MMR a od EU v rámci programu IROP. Dílny jsou opravdu skvěle vybavené, moderní a pro žáky bude jistě radost se zde učit základním řemeslům. Dokončená je i stavba v ulici 1. Máje, kde i přes drobné potíže došlo vše do zdárného konce. Tento projekt „Chodníky podél komunikace 1. máje, Bělčice“ byl podpořen MMR a EU v rámci programu IROP. Kromě těchto větších akcí se realizovaly i drobnější, ale také velmi potřebné akce. Věřme, že i v tom příštím roce se bude dařit získat alespoň něco málo dotačních prostředků, které nám pomohou pokračovat v dalších rekonstrukcích či nových stavbách.

Rožmitálská II. etapa

Podruhlí náves

nové školní dílny

ulice 1. Máje

Protože se blíží adventní čas, rád bych touto cestou všechny pozval na slavnostní rozsvícení vánočního stromu na náměstí J. Kučery a to dne 27. 11. v 18:00. Pochopitelně v době, kdy píšu toto pozvání, nevím, co bude za 3 týdny, ale věřím, že omezení již nebudou tak drastická jako v loňském roce a budeme mít možnost se venku na náměstí „normálně“ sejít.

Závěrečného článku bych rád věnoval všem obecním zaměstnancům. Ač se to možná nezdá, odvádí zde všichni dobrou práci. Administrativa neustále bobtná a prokousat se všemi nařízeními a pokyny je mnohdy psychicky dost náročné. A to se týká účetní, matrikářky či knihovnice. Venkovní práce jsou náročné samozřejmě zas trochu jinak. Musí se ven prakticky za každého počasí, a to neustálé uklízení nepořádku, které je velké míře naprosto zbytečné, je rovněž dost vyčerpávající. Ale myslím, že se s tím „pereme“ statečně a chod obce běží tak, jak má. Také chci poděkovat pracovníkům, kteří byli dosazeni pracovním úřadem a všem

mladým brigádníkům, působícím zde o prázdninách. Ti všichni nám moc pomohli hlavně v době, kdy zeleň roste přímo před očima a zaměstnanci nevěděli, kam dřív skočit. Zároveň bych rád požádal širokou veřejnost a trochu trpělivosti, když zrovna není čas uklízet tam, kde je to třeba, protože se zrovna pracuje tam, kde to bylo třeba předtím.

Pavel Vejšický, starosta

Zlaté a stříbrné svatby v Bělčicích 2. října 2021

V sobotu 2. října 2021 v naší obřadní síni oslavily 50 let manželského života – zlatou svatbu dva manželské páry z naší obce:

Milan Zíka a Marie Zíková z Bělčic

Jiří Zamrazil a Božena Zamrazilová z Bělčic

Spolu s manželskými páry zde byla i jejich široká rodina, včetně vnoučat, takže si oslavenci svoje zlaté svatby opravdu užili.

Zároveň ten samý den se konaly stříbrné svatby – 25 let manželského života:

Pavel Mucha a Petra Muchová z Újezdce

Karel Chaloupka a Jaroslava Chaloupková z Bělčic

Jiří Průcha a Jitka Průchová z Bělčic

Všem manželským párům přejeme do dalšího života hodně štěstí, zdraví a hodně krásných, společně strávených chvil spolu i se svojí širokou rodinou.

Poděkování SDH Bělčice

SDH Bělčice společně s městem Bělčice touto cestou děkuje společnosti ČEPRO, a. s. za předání nové motorové pily, která bude sloužit JPO III Bělčice při zásazích. Nová pila bude umístěná v novém DA, které v letošním roce SDH

Bělčice získalo. Věříme, že dobrá spolupráce bude pokračovat i v následujících letech.

Zprávičky z bělčické školičky Výlov „Huťáku“

Ve středu 20. října 2021 se uskutečnil tradiční podzimní výlov rybníka „Huťák“. Žáci 1. stupně ZŠ Bělčice se v dopoledních hodinách vyrazili podívat na různé druhy ryb a mohli tak sledovat i rybáře při práci. Rádi bychom poděkovali vedoucímu rybářů Ing. Křížovi, který nám poutavě a zajímavě vyprávěl o rybníce, o rybách, o práci rybáře. Ochotně odpovídal žákům na všechny jejich dotazy. Dětem se výlet líbil, hlavně ocenili to, že mohli strávit den v přírodě.

Podzimníčci

Naši prvňáčci a jejich rodiče dostali za úkol vyrobit skřítky z přírodnin. Cílem nebylo jen zkrášlit školní zahradu, ale také překvapit kamarády ze školky, na které prvňáci často myslí. Žáci své vyzdobené skřítky ukryli po zahradě a společně hledali podzimníčky ostatních. Navzájem si říkali, z čeho jsou skřítky vyrobeny a jaké mají jméno. Největší odměnou bylo, když zjistili, jakou radost svými přírodními mužíčky udělali mladším kamarádům. Snad i jejich výroba byla dobrou příležitostí vyjít s dětmi do přírody a společně tvořit.

Preventivní program

Žáci 3., 4. a 5. ročníku se zúčastnili preventivního programu „Piráti útočí“. Dozvěděli se, jaké nebezpečí na ně číhá na Facebooku.

Pro žáky 6. a 7. třídy byl připraven program „Závislosti“. Žáci se hravou formou seznámili s různými typy závislostí a také s tím, jak závislost poznat a jak ji vyřešit.

Úkolem 8. a 9. ročníku bylo hledat „Skrytá nebezpečí internetu“ a zamyslet se, jakým způsobem mohou ovlivnit jejich život. Děkujeme Elišce Zeiskové ze společnosti „ACET“ za poučné programy.

Místní lidová knihovna Bělčice

Ve čtvrtek 4. listopadu se nám uskutečnilo představení *Miniparty s Karlem Šípem* v příbramském divadle. Bylo již několikrát přeloženo, ale přeci jsme se dočkali. Vypravil se nás celý autobus, neboť když už, tak pořádně. Karel Šíp se svým hostem Aloisem Náhlavským, nás nezklamali a připravili si úžasné představení plné vtipných momentů. Je vidět, že i v dnešní době neztrácí humor a to je správně.

Vzpomínka

Smrt není konec, je to jen jiná cesta...

Dne 6. listopadu 2021 uplynulo 15 let od chvíle, kdy odešel z tohoto světa pan Josef Matějovic z Bělčic. Za tichou vzpomínku děkují manželka Alena a dcery Alena a Ivana s rodinami.

Ucpěte komíny, nepusťte Santu,
použij cement anebo maltu.
Otevři okno, nasaď si kulíšek,
dárky Ti přinese jedině Ježíšek.

Dopis Ježíškovi

U rozsvěcení vánočního stromu v Bělčicích 27. 11. 2021 od 18:00 hodin.

Pojďte mu společně napsat dopis, ale každý sám za sebe. Napsaný dopis pro Ježíška pečlivě zabalíme do připraveného sáčku, označíme číslem a převážeme mašlí. Poté si dopis děti s rodiči přivážou na náš bělčický vánoční strom a mohou se pak kdykoliv chodit dívat, zda si již Ježíšek ten jejich dopis odnesl.

Každý rodič obdrží číslo svého dítěte.

MLK Bělčice Vás všechny srdečně zve na:

PRODEJNÍ VÁNOČNÍ VÝSTAVU V PROSTORÁCH BĚLČICKÉ RADNICE

K vidění budou mýdla, vonné soli, perníčky, šperky, tašky, vánoční skřítky a drobné dekorativní předměty.

Výstava začíná u rozsvěcení vánočního stromu.

Poté, je vždy otevřena ve výpůjční době knihovny, která je momentálně na bělčické radnici, z důvodu rekonstrukce knihovny.

Po: 8:00 – 12:00, 13:00 – 16:00 hodin

St: 8:00 – 12:00, 13:00 – 16:00 hodin

Pá: 8:00 – 12:00 hodin

Rybáři Bělčice

Ve středu 22. 12. 2021 od 10:00 hodin, bude probíhat každoroční prodej vánočních kaprů před sokolovnou Bělčice.

*Z ničeho se nedá dělat věda,
ani z vědy ne,
natož pak ze života.*

J. Werich

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštík

Naši jubilanti...

*Život píše zas o rok víc,
slovičkem psaným chci říct:
Žij podle svého, měj pevné zdraví,
narozeniny oslav tak, jak se slaví.
Popíjej víno, písničku zpívej,
s veselou náladou na svět se dívej.*

V měsíci září a listopadu oslavili životní jubileum:

- p. Marie Rážová, Bezdědovice (75 let)
- p. Hana Jíchová, Bezdědovice (80 let)
- p. Vlasta Scheinherrová, Bezdědovice (80 let)

Narodili se...

Kryštof Motyka, Bezdědovice
Rodičům blahopřejeme!

Opustili nás...

Září 2021 – Marie Konopíková, nar. 1938, Bezdědovice
Čest její památce!

za obec starosta Jiří Bláha

Kulturní a sportovní akce v obci Bezdědovice

Posvícení v Bezdědovicích

Druhý víkend v říjnu se v Bezdědovicích drží posvícení. V sobotu 9. října zahrála k poslechu a dobrému pivku v obecním hostinci kapela „Seržant Huml“. Tradiční posvícenská zábava pořádaná obcí byla bohužel již podruhé zrušena s ohledem na proticovidová opatření. Snad už bude příští rok lépe a opět se sejdeme bez omezení.

Posvícenská neděle připadla na 10. října. Od dopoledních hodin již tradičně chodili po obci zástupci SDH ve slavnostních uniformách s členy kapely Otavanka. Spolu s hasiči kapelu doprovázeli občané obce Bezdědovice. Zodpovědný úkol nést posvícenskou nůši převzal Tomáš Březnický. Muzikanti se u každého domu zastavili a zahráli občanům jejich oblíbené písničky. Občané jim na oplátku za zahraniční písničku nabídli občerstvení a hnětýnku. Letos počasí přálo a bylo krásné slunečné počasí. Muzikantům a všem, kteří je doprovázeli se podařilo obejít celou a vrátit se hostince na občerstvení. Někteří občané si přišli poslechnout nebo zazpívat písničky, které kapela zahrála, ještě, než odjela.

Ráda bych poděkovala všem, kteří tuto dlouholetou tradici podporují a uvádějí v život. Největší dík patří hasičům, kteří celý den doprovázeli kapelu.

Večer od sedmnácti hodin v obecním hostinci bylo posezení s blatenskými harmonikáři.

Kdo si přišel poslechnout písničky nebo si zatančit určitě nelitoval. Bylo to příjemné zakončení svátečního víkendu.

Alena Vestfálová

Strašidelný průvod Bezdědovicemi

Nápad spojit lampiónový průvod s oslavou Halloweenu vznikl v naší vesnici již před 6 lety.

V pátek 29. 10. v 17 hod. jsme se sešli v maskách před obecním hostincem, kde jsme se posilili opečenými buřty. Děti, které dorazily v krásných a patřičně strašidelných kostýmech, nepohrdly připravenými sladkostmi. Když jsme se dočkali stmívání, nachystali jsme lampióny a strašidelný průvod okolo vesnice mohl začít. Během průvodu jsme udělali několik zastávek, při kterých děti dostaly bonbóny na posilněnou. Akce se kromě dětí zúčastnili i rodiče. Někteří z nich se též vystrojili, aby podpořili halloweenskou atmosféru.

Na konci cesty, čekalo na děti překvapení, které si ovšem musely najít.

Letošní akce se opět povedla a doufám, že si to všichni užili.

text a fotografie: Iveta Podlešáková

Netradiční golf

Tradice netradičních golfů v Bezdědovicích stále pokračuje. Letos se 23. října konal jubilejní třicátý ročník.

Golfový turnaj přilákal rekordní počet účastníků a devatenáct dětí a třicet pět dospělých.

Sraz účastníků byl ve 13,00 hodin před obecním hostincem v Bezdědovicích. Odtud se všichni účastníci přesunuli k vodojemu do Dobšic, kde byl start.

Nepostradatelným náčiním každého účastníka byl tenisový míček a nějaké hůl (většinou zhotovená ze šikovné větve). Při putování za míčkem spolu s účastníky jelo i několik maminek s kočárky. Všichni si celou cestu za tenisovým míčkem užívali. Během turnaje bylo pro všechny připraveno občerstvení.

Mezi dětmi měl nejmenší počet úderů Jakub Kupar, a to 90 úderů, což byl nejlepší výkon ze všech účastníků včetně dospělých. Na druhém místě byl Mikuláš Jícha s 91 úderů.

A třetí Jonáš Tetour. Všechny děti, které se zúčastnily, dostaly nějakou odměnu.

Pořadí mezi dospělými bylo následující: první Josef Fošum se 100 úderů, druhý Josef Leroch se 101 úderů a třetí byl Milan Jícha se 102 úderů všichni jmenovaní jsou domácí hráči. Věcné odměny obdrželi borci na prvních třech místech.

Na konec bych chtěla poděkovat všem, kteří se podíleli na realizaci této akce. Velký dík si zaslouží za uspořádání hlavní organizátor Jaroslav Šíp. Za občerstvení bych chtěla poděkovat Zdeňce Staňkové a Růžence Lendelové. Dále bych chtěla poděkovat sponzorovi akce Obci Bezdědovice. Všichni se již těšíme na další ročník.

text: Alena Vestfálová, fotografie: Pavel Chaloupka

Turnaj v křížové sedmě

V sobotu 25. 9. 2021 se konal v Bezdědovicích *Turnaj v křížové sedmce*, který měl rok a půl dlouhou odmlku.

Turnaje se zúčastnilo 8 dvojic.

Vítězem (a to podruhé) se stala dvojice A Olé ve složení Pavel Pytner a Milan Kupar. Vítězná dvojice po odehrání všech zápasů měla na svém kontě jako šest výher. Na druhém místě se umístila dvojice Špička s pěti výhrami a třetí skončila dvojice SODAJ. Vítězná dvojice za své výkony obdržela jako vždy poháry. Během turnaje měli všichni účastníci zajištěno občerstvení a za své výkony všichni obdrželi věcné dary. Turnaj sledovalo i několik diváků. Již se všichni těší na další turnaj.

V sobotu 6. 11. se konal v Bezdědovicích další Turnaj v křížové sedmce, letos již druhý, který byl v celkovém pořadí již třicátý druhý.

Turnaje se zúčastnilo 7 dvojic.

Vítězem se stala dvojice Buřty ve složení Ota Burian st. a Jiří Thorovský. Vítězná dvojice po odehrání všech zápasů měla na svém kontě pět výher. Na druhém místě skončila dvojice Některší se čtyřmi výhrami a jako třetí se umístila dvojice Mařky se třemi vítězstvími. Se třemi vítězstvími byly ještě tři dvojice, ale dvojice Mařka měla nejlepší poměr vzájemných her. Vítězná dvojice za své výkony obdržela jako vždy poháry. Během turnaje měli všichni účastníci zajištěno občerstvení a za své výkony všichni obdrželi věcné dary. Turnaj sledovalo i několik diváků. Již se všichni těší na další turnaj.

text a fotografie: Alena Vestfálová

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese:

www.bezdedovice.cz

Loni se kvůli covidu nemohli v Buzicích cyklisté rozloučit s létem. Letos tak učinili s o to větší parádou.

Buzický hostinec „U Čiláka“ je už řadu let doslova „cyklistickým chrámem“. Není tedy divu, že se sezóna na Blatensku zahajuje i končí právě zde. Loňský rok 2020 nebyl bohužel těmto cyklistickým podnikům nakloněn. Zahájení sezóny se postavil do cesty pan covid, před loučením s létem se situace opakovala.

O to slavnostnější průběh mělo „Cyklistické loučení s létem“ v Buzicích letos. A počasí věru nemohlo být luxusnější – snad se i ti nahoře rozhodli podpořit semknutost a rozhodnost národka kolařů. V den „D“ k „Čilákovi“ dorazilo přesně 105 cyklistů. Co bylo potěšitelné, setkala se zde jak obě pohlaví, tak zástupci všech generací. Důkaz, že cyklistika oslovuje a sblíží lidi v každém věku.

Na pořadu byla samozřejmě nejprve společná cykloturistická vyjížďka po tradiční trase Buzice–Skaličany–Vahlovice–Laciná–Buzice /11, 5 kilometru/. Rozhodně nešlo o tak snadný výlet, jak by mohla napovídat krátká výměra trati. Cyklisté se museli vypořádat s dvěma „výživnými“ kopci – tzv. „trháký“, kde už nejdén kolař věšel v zoufalství plíce na strom. Pro děti a seniory existovala mírnější varianta – odbočit ve Vahlovicích rovnou do Dvoretic a pak na základnu.

Ačkoliv je celá akce koncipována coby projížďka, vždycky se najdou „divočáci“, kteří si to rozdají mezi sebou naostro a šlapou na plný plyn. Tentokrát se rozpoutal ležď gentlemanický souboj mezi mladou nadějí Petrem Maříkem /16 let/ a zkušeným bardem Radkem Červenkou /44 let/. Tentokrát triumfovala zralost nad rozvíjejícím se talentem a Radek Červenka zabrzdil mezi vraty buzické hospody jako první s takovou prudkostí, až se mu kouřilo od podrážek bot. Nicméně stíhač Petr dorazil téměř vzápětí a oba borci si na znamení dobrého boje stiskli uznale ruce.

Radek Červenka zhodnotil akci jako po všech stránkách zdařilou a hostinec „U Čiláka“ jako super zázemí pro podobné projekty: „A taky je tady všude okolo fůra prima lidiček!“, podotkl ještě, sundávajíc si přilbu a otírajíc si hřbetem ruky potem bohatě orosené čelo. Tenhle nadšenec se vzápětí svěřil, že letos „zlámá vaz“ 8 000 kilometrů: „Kombinuji terén se silnicí. Abych si to parádně užíval i na asfaltu, pořídil jsem si nové silniční kolo,“ vykládá se zápal o malé – velké radosti Radek.

Radek Červenka si vedle tréninků a hromadné cykloturistiky dopřává i závodní dobrodružství: „Naposledy jsem na šumavském Zadově skončil devátý v kategorii. Možná by to hodilo lepší výsledek, kdyby mi během závodu nepadal řetěz,“ lituje. Na proslaveném triatlonu „Škvořetický Žulák“ si sáhl na zlato ve své kategorii, celkově vydobyl pěknou šestou pozici.

Do Buzic prý letos zamířil posedmé: „Jelikož se mi ještě hojí zlomené žebro, jel jsem nejdřív pomaleji. Když za to Petr Mařík ale vzal, vzal jsem za to taky. To se prostě v člověku vzbouří krev. I když při stoupání do kopců to moje nešťastné žebro volalo o pomoc,“ směje se nezničitelný jezdec.

Po dojezdu do cíle následovalo společné občerstvení. Pan domácí Petr Samec dal jako sponzor do placu hned dva druhy polévky a nádvkem klobásy za lidovou cenu třiceti korun. Každý jednotlivec dostal lístek do závěrečné tomboly. Ale ještě před ní jako obvykle proběhl doprovodný program. Bouřlivý potlesk sklídily mladé tanečnice z kroužku při ZUŠ Blatná za působivé kreace v rytmu okouzlující hudby. Aby se organizátoři „Cyklistického loučení s létem“ nevzdálili příliš od ryze sportovní tematiky, hned poté na své legendární jednokolce předvedl uchvacující adrenalinovou show blatenský rodák Petr Beneš – toho času držitel deseti českých rekordů. Během dvacetiminutového programu dokázal, že je na překážkách v podobě dřevěných europalet jako doma a vybičoval vděčné publikum takřka k šílenství. Totéž se podařilo tanečnímu souboru z Čížové. Především prostřednictvím jejich tradičního kankánu, který se ve zdejších poměrech těší větší oblibě než celá vláda i s parlamentem a senátem dohromady. Mimoto skvěle své pohybové umění proměnili ještě v dalších dvou číslech.

Naši jubilanti

V listopadu a prosinci oslavili či oslaví svá významná životní jubilea tyto naši občané:

Malá Ludmila	74 let
Jeníčková Zdeňka	87 let
Ladmanová Marie	80 let
Ladman Jaroslav	79 let

Jmenovaným přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho životního elánu, spokojenosti a pohody.

Pak přišel ten správný čas na tombolu. Tombola se tentokrát skládala z 55 cen – příznačně zboží, určeného pro cyklistické aktivity. Losovalo se o originální sportovní ponožky, plastové lahve, knihy s cyklistickou tematikou. Potom už nadešel čas opravdu hodnotných výher – cyklobrašen od firmy Sport Arsenal z Lysé nad Labem a na úplný závěr pět TOP cen /cyklistická přilba, dvojce cyklistické kalhoty, značková cyklistická bunda v hodnotě 3000 korun a značková cestovní taška/.

Nakonec pořadatelé /PROSPORT Blatná a hostinec „U Čiláka“/ odměnili všechny přítomné děti za jejich kladný přístup k tělovýchově a statečnosti. Zvláštního ocenění se dočkal i nejstarší člen pelotonu, kterému je nyní 83 let.

A potom už nadešel čas pro to, aby se všichni neorganizovaně bavili a veselili. A tak to také bylo.

A ještě jeden vzkaz pro šeredu covidu – nikam už nelez! A mezi cyklisty už vůbec ne...

Vladimír Šavrdra

Ve znamení invaze skaličanských „Hujerů“. Početná výprava v Buzicích /znovu/ na turnaji v „Prší“ ohromně vynikla.

Nezklamali a zase přišli! Po takřka dvouleté pauze, zaviněné koronavirem, uvítal ve své staročeské hospůdce „U Čiláka“ majitel Petr Samec obzvlášť srdečně na svém již patnáctém ročníku turnaje v karetní hře „Prší“ borce ze sousedních Skaličan. Jejich štěstí v této formě lidové zábavy se stalo již legendárním. No a i tentokrát po sobě nechali hodně zřetelnou stopu. Prostě – ve Skaličanech na to mají asi vysokou!

Celkem onu proslulou neděli usedlo za hrací stoly romantické provozovny v Buzicích 36 jedinců. A skaličanští jako obvykle v hojném počtu – ne nadarmo získali přezdívku „Hujerovi“ viz česká veselohra „Marečku, podejte mi pero!“. Nutno ještě podotknout, že tohle nebyl obyčejný turnaj v „Prší“. Tohle karetní klání se totiž konalo o buzickém posvícení. Takže mělo o poznání slavnostnější ráz.

Vedle skaličanského houfu si přijeli a přišli do Buzic vyčistit hlavu a relaxovat nad „čertovými obrázky“ hlavně pohodáři z Blatné. Nicméně objevili se tady i zástupci Chlumu, Mačkova, Hněvkova... Turnaj posloužil i jako hojivá náplast na duševní šrámy, které v mnohých zanechala situace pod koronavirovým „Damoklovým mečem“. Zařadoval prostě hlad po obyčejné kolektivní srandě a pohodě.

Štěstí „napršelo“ tentokrát takovému Sašovi Horvátovi /15 let/ z Mačkova. Skončil třetí a odnášel si tudíž hodnotnou cenu. „Jsem tady úplně poprvé.

Podobného turnaje jsem se zatím zúčastnil jen u nás v obci,“ uvedl šťastný držitel bronzové trofeje, „Abych řekl pravdu, cítil jsem v kostech, že by to mohlo dneska vyjít. A ono to vyšlo!“ On sám soudí, že úspěch v takovém klání se odvíjí od náhody, od štěstí. „Doma jsme vždycky hráli karty s babičkou a dědou, takže určitou průpravu jsem si sebou přinesl,“ dodává sympatický junior.

Jako jediný z hráčského pole v Buzicích měl svého maskota Jan Vokurka z Blatné. A ne jen tak leccakého. Důležitý úkol – vytahovat karty z vějíře a pokládat je na stůl – svěřil své roztomilé dceři Julince /6 let/. Želbohu šťastena se od něho i tak natruc odvrátila. Musel se spokojit s dvanáctým „šprlíkem“ ve výsledkovém žebříčku. „Inu – vždyť je to hra. Srandamač, kde vůbec nejde o to vyhrát, ale strávit prima den,“ okomentoval výsledek Jan Vokurka, který sem k „Čilákovi“ na tenhle turnaj zavítal podruhé. Vedle „Prší“ si prý rád hodí žolíky: „Může být i sedma. Ale do mariáše se tedy vůbec nepletu,“ zdůrazňuje příležitostný „drobný riskér“. Půvabná Julinka mu prý byla velkou morální oporou: „A až trochu vyroste, určitě ji také zavedu do pravidel a bude hrát se mnou,“ hladí po vlasech malého maskota.

Komu tedy tentokrát list vůbec nešel, byl všemi mastmi mazaný a vyhlášený karbaník Václav Leština /72 let/ z Kadova. 33. místo nejstaršímu účastníkovi turnaje možná bude ještě dlouho ležet v žaludku. „Ty děti mi zasolily,“ hudoval naoko, ale jeho oči se jako obyčejně smály.

Karty s gusem mastil i sám hostinský Petr Samec. A vůbec mu to nešlo špatně. Probojoval se až daleko dopředu – na šestý flek. Ceny se solidárně jako hlavní organizátor vzdal.

Kdyby se troubily fanfáry, troubily by se pro paní Jitku Fořtovou ze Skaličan. Ano, samozřejmě členkou „Hujerů“ klanu. Majitelka výborné paměti se tak stala zároveň i majitelkou velké sklenice utopenců – hlavní ceny. Stříbro si vysloužil její syn Lukáš. Už jen ten bronz chyběl do rodiny, jen ten bronz...

V každé době, té pěkné, ale i té škaredé, je nutno posilovat sebevědomí podobnými akcemi. Petr Samec – jinak sponzor turnaje – se téhle zásady drží a neustále pro to něco podniká. Komu čest – tomu čest!

Srdečné poděkování náleží i ostatním mecenášům a sponzorům buzického turnaje: Jiří Vetešík – Blatná, KONET Blatná, LEIFHEIT Blatná s. r. o., Roman Pojer – BP SERVICE Blatná, Pavel Karban – Cyklo a obuv Blatná, Sladká Švadlenka – Blatná, Šití Daniela – Blatná, Svět dětí a sportu Blatná.

Vladimír Šavrdra

Zachraňte skřítku Knihovnička!

Letošní lampionový průvod v Buzicích, který se konal 31. 10., byl spojen s osvobozením knihovnického skřítky. Děti z našeho knihovnického kroužku pod vedením paní Jitky Vohryzkové si vytvořily opět krásné lampiony. Sraz průvodu byl na návsi u kapličky. Letos zde však čekalo milé překvapení. Po rozsvícení všech lampionů byl nalezen vzkaz, který udával správnou cestu. První kroky tedy směřovaly k malému rybníčku, kde čekaly bludičky. Bludičky se snažily nalákat děti ke společnému tancování. Děti ale byly chytré a nenechaly se svést ze správné cesty. Za to jim pak

bludičky prozradily, že je vězněm skřítek knihovniček. Děti okamžitě prohlásily, že chtějí skřítku zachránit. Proto jim bludičky poskytl radu, kam pokračovat a také malou nápovědu, co po cestě hledat. Na cestě děti našly postupně 3 čísla, která si musely zapamatovat. Na další zastávce byla nalezena zamčená schránka. K jejímu otevření byla potřeba právě kombinace nalezených čísel. Děti pak objevily další nápovědu na pokračování v cestě. Podle instrukcí z dalšího dopisu sebou musely vzít buchtu, kterou ve schránce našly. Následoval tedy pochod za zeleným světýlkem. Zelené světýlko bylo nalezeno u rybníka, kde už na děti čekal vodník. Vodník chtěl nasbírat co nejvíce dušiček. Děti ale byly statečné a měly připravený úplatek v podobě pečené buchty. Za to jim vodník prozradil další tajemství cesty a nápovědu k záchraně malého skřítku. Po cestě kolem světýlka také narazily na Jožina z bažin. Na konci světelné cesty čekal na děti další problém v podobě duchů. Děti ale byly připravené a odpověď na jejich záhadnou otázku znaly. Duchové tedy neměli na výběr a museli dětem prozradit tajné zaříkadlo na záchranu knihovničky skřítku. Děti si musely zaříkadlo zapamatovat a pokračovaly po cestě dál. Když došly do cíle a společně bylo proneseno zaříkadlo – rozsvítilo se světlo a najednou se objevil skřítek knihovniček a dětem za záchranu poděkoval. Také za jejich statečnost a pomoc jim vyčaroval odměnu v podobě krásně zdobených perníčků.

Účast byla opravdu veliká. Celkem se průvodu zúčastnilo 21 dětí v doprovodu svých rodičů. Za skvělou organizaci a provedení bych chtěla za všechny zúčastněné poděkovat paní Jitce Vohryzkové a panu Vladimíru Vránkovi. Dále také velký dík patří všem strašidlům, a to: bludičky – Zuzana Chlandová, Eliška Vohryzková, vodník – Jana Chlandová, Jožin – Petr Chlanda, duchové – Lukáš Chlanda, Patrik Janovský. Ještě jednou děkujeme za nádherný zážitek a těšíme se na příští rok.

Monika Peltánová

Krátce o dění v Doubravici

Nové dětské hřiště:

Naše děti si již užívají nové zbudované hřiště ve středu obce. Hřiště bylo zhotoveno firmou LUNA PROGRESS s. r. o. v celkových nákladech 467.218 Kč s DPH. Obec uhradila částku 189.288 Kč a částka 277.930 Kč byla hrazena z účelové dotace Programu obnovy venkova Jihočeského kraje v roce 2021.

Oprava křížků:

Proběhla oprava dalších dvou křížků v obci. Jeden se nachází přímo před kapličkou Panny Marie Sedmibolestné a druhý je u božích muk na okraji obce. Opravu opět zajišťoval pan Petr Vnuk.

Výlov rybníka Křemší:

První listopadovou sobotu proběhl výlov rybníka Křemší. Počasí rybářům moc neprálo, ale zato úlovky byly pěkné. Během výlovu si rybáři opékali buřty a pekli si i brambory v popelu.

text: Marcel Bečvář a Lída Matoušková

O nejkrásnější hnětynku

V pátek 15. října jsme v Hajanech slavili tradiční „Havelské“ posvícení. Nechybělo ani tradiční posvícenské posezení, kde se podávalo domácí uzené. Při této příležitosti se uskutečnila soutěž „O nejkrásnější hnětynku“.

Letos se soutěžilo ve třech kategoriích – muži, ženy, děti.

V kategorii mužů zvítězil pan Tomáš Vokroj. V kategorii dětí zvítězila

krásná hnětynka bratří Chudadových, ozdobená netradičními ozdobami ve tvaru dinosaurů. Kategorie žen bývá vždy nejvíce obsazena a tak tomu bylo i letos. Nakonec zvítězila nejkrásnější hnětynka paní Natálie Vokrojové. Zvláštní cenu získala slečna Baruška Koubová za svou ručně malovanou hnětynku, na které ztvárnila hajanskou kapličku. Všem zúčastněným moc děkujeme a těšíme se na další úspěšný ročník.

Halloweenský průvod

Dne 5. listopadu v podvečer se sešly děti s rodiči před hajanskou hasičárnou, kde začal již tradiční halloweenský lampiónový průvod. Sešlo se nás opravdu hojně. S rozsvícenými světýlky jsme prošli starou cestou ke splávku, kde na děti již čekaly strašidelné postavy, které jim večerní procházku jistě zpříjemnily! 😊 Za prokázanou odvahu děti nakonec dostaly odměnu. Pro všechny účastníky byly za hospodou připravené buřtíky, které si mohli opéct na ohni. Ráda bych poděkovala všem, kteří se na přípravě akce podíleli, především Honzovi a Hance Gregorovým. Doufám, že i v příštím roce se sejdem v tak hojném počtu jako letos.

Zdeňka Jestřábová, místostarostka obce Hajany

*Milí spoluobčané, vážení hosté,
srdečně Vás zveme na tradiční*

Rozsvěcování vánočního stromu,

*kteřé se uskuteční v neděli 28. 11. 2021 od 17,00 hod
před obecním úřadem.*

Milé děti hajanské i přespolní,
blíží se svátek svatého Mikuláše a on by ho rád oslavil s Vámi,
kteří se nebojíte projít peklem.

Zveme Vás i Vaše rodiče na oslavu
dne 3. 12. 2021
od 17,00 hod v Pekle v Hajanech!
Čerti Hajaňáci

Vydařené akce

Začátkem září jsme se rozloučili s prázdninami a taktéž s odcházejícím létem. Počasí nám přálo, a tak jsme mohli posedět ve venkovním altánu za místním kulturním domem do pozdních večerních hodin. To potěšilo nejen nás dospělé, ale samozřejmě děti, kterým se nechtělo jít brzy domů, a chtěly se společně bavit venku na čerstvém vzduchu.

11. září proběhl v naší obci 2. ročník setkání Rytířů z Bělčic. I tento den vyšlo počasí, kdy mohli všichni pobývat venku a nebyli nuceni se přesunout na sál místního kulturního domu. Cyklisté měli vyznačeny čtyři trasy, z nichž jedna byla určena dětem. Děti měly radost a s chutí se vydaly na cykloturistickou vyjížďku. V podvečerním čase všem k tanci a poslechu zahrála kapela „Z VRŠKU“. Nechybělo ani občerstvení, kdy si každý mohl s chutí dát grilovanou klobásu. Dospělí si také mohli vybrat

ze dvou druhů jak točeného, tak i nealkoholického piva. Pro děti byla samozřejmě přichystaná točená malinovka.

Zmíním se také o podzimních volbách do Poslanecké sněmovny, které se konaly v říjnu a účastnilo se jich celkem 83,64 % našich voličů, což je poměrně vysoké procento účasti. Dokazuje to tedy, že občané nejsou lehkomyšní a záleží jim na naší budoucnosti.

6. listopadu jsme uskutečnili lampiónový průvod navzdory situaci, jenž vznikla s novým protiepidemickým nařízením platným od 1. listopadu. Byli jsme také nuceni zrušit plánované posezení s živou hudbou, protože s ochranou úst by jistě nikdo tančit nechtěl.

Plánované akce

Prosinec 2021

Zpívání koled před kaplí sv. Floriána. Termín ještě bude občanům upřesněn.

Rozloučení se starým rokem a přivítání Nového roku na sále kulturního domu, pokud to epidemická situace dovolí.

Leden 2022

Hasičská výroční schůze

Blíží se konec roku a sním i předvánoční čas. Chtěla bych tímto za zastupitele naší obce popřát všem občanům hodně štěstí, lásky, klidu

a pohody do nového roku 2022. Zároveň chci poděkovat všem, kteří se podíleli v tomto roce při pracích spojených s údržbou lesních porostů, údržbě obecního majetku, a to včetně zeleně. Samozřejmě nemohu opomenout ani ty, kteří pomáhají, aby obec vzkvétala a mohla být samostatná.

Naši oslavenci

6. 12. 2021 oslavila 85. narozeniny paní Marie Drnková. Přejeme jí do dalších let hodně zdraví a životní pohody.

Výlov chlumského rybníku

Rybník se letos lovil 30. 10. Rybám se tento rok v letních měsících dobře dařilo a rybáři proto měli radost z dobrého úlovku. Dobrý byl i zdravotní stav ryb a jejich váha. Jako každý rok část

vylovených ryb převezli rybáři na náves do Sázky, kde ryby přežijí zimu, a ostatní ryby si mohli zakoupit chlumští obyvatelé za symbolickou cenu. Po skončení výlovu došlo k úpravě a opravě loviště rybníku tak, aby při dalších výloveh v následujících letech probíhalo vše ještě lépe.

Posílení vodních zdrojů

Počátkem listopadu dochází ve vodárně k připojení nového vrtu CH3 (vrt ve spodní části Hory) k technologii úpravy vody. V polovině měsíce listopadu bude vše připraveno a zároveň zahájíme zkušební provoz. Na jaře příštího roku bude upraven terén a doseta tráva v okolí vrtů a vodárny.

Dětská hřiště

Obec získala dotaci od Jihočeského kraje z akce „Program obnovy venkova“ na „Cvičící a posilovací stroje na venkovní použití, dětské herní prvky a mobiliář“.

Výběrové řízení vyhrála firma František Smitka za cenu 476 693 Kč včetně DPH. Dotace z JČK, kterou na tyto prvky obec obdrží činí 280 000 Kč. Montáž vysoutěžených prvků začala 20. 10. 2021. Přesto, že byly instalované prvky označeny zákazem vstupu, došlo k poničení Workoutové sestavy ještě před dokončením instalace. Dokončení montáže se díky tomu prodloužilo a k předání prvků obci došlo až po opravě dne 26. 10. 2021. Aby dostatečně ztvrdl

materiál u patek cvičících prvků, bude hřiště dalších 14 dní uzavřené.

Miluše Kordulová

Poděkování

Obec Chlum děkuje manželům Kordulovým za poskytnutí finančních prostředků a zajištění elektrifikace vyzvánění v chlumské kapličky sv. Jana Nepomuckého. Díky jejich daru mohou občané Chlumu slyšet hlas zvonu z kapličky. Tímto bych jim chtěl ještě jednou velmi rád poděkovat.

Ing. Radim Paulus,
starosta obce Chlum

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„K tomu, aby člověk dobře viděl, nestačí mít jen otevřené oči. K tomu je třeba mít otevřené i srdce.“

Paul Cézanne

Vážení a milí, budme hodně zdraví, žijme s láskou, v lásce a pro lásku a chovejme se k ostatním tak, jak bychom chtěli, aby se oni chovali k nám...

Vladimíra Tomanová

2. 10. 2021 jsme společně s pár členy místního sboru dobrovolných hasičů a dalšími přáteli viklanu a Kadova uspořádali II. VIKLANSKÉ HRÁTKY s podtextem „Kdo si hraje – nezlobí“. Společně jsme se připravili na zvidavá dítka, kterých přišlo v krásném sluníčkovém odpoledni přes 40, většina se dostavila i s rodiči či prarodiči. Dětičky startovaly samostatně, nebo ve vícečlenných partičkách, kdo jak chtěl, nebo se cítil. Všichni absolvovali zábavně pojatou naučně dovednostní trasu,

kde si vyzkoušeli zdravovědu, cyklovednost, znalosti o přírodě, hasili požár v podobě kuželek, stříleli ze vzduchovky, házeli na cíl, připravili si každý svoji „opékačku“, kopali na bránu, kličkovali s míčem, s pomocí si nakrojili a napíchli buřtu, kterého si vlastnoručně opekli a snědli.

A za takovýto výkon byl každý odměněn zlatou čokoládovou medailí. Téměř do západu slunce si ještě děti na hřišti hrály a pak spokojeně odcházely domů. Děkujeme všem organizátorům a pomocníkům za krásnou akci.

text: Vladimíra Tomanová,
fotografie: Libor Fořt

Vítání občánků

V sobotu 6. 11. 2021 jsme u nás v sále bývalé školy v Kadově přivítali 9 „našich“ nových občánků s letopočtem narození 2019–2021. Tuto slavnostní příležitost si nenechal nikdo z pozvaných ujít, a tak si své dárečky v podobě dětské knihy, pamětní knížečky, poukázky na 2 000 Kč a sazeničky stálezeleného keře převzali rodiče Tahi My Linh, Honzika Vrátného, Říši Milera, Kubíka Štufky, Lukáška Lepiče, Žanetky Lehečkové, Karolínky Vonáškové, Adrianky Dítětové a Tobiáška Hampejska. Leporelo s fotografiemi obdrželi každý dodatečně. Děkujeme Adélce, Viktorce a Sofince Čadových z Pole za krásnou recitaci a jejich mamince Markétě za dovoz, paní Lence Fořtové a Martině Červené za pomoc při zvládnutí celého obřadu, paní Bohuslavě Augustinové a Liboru Fořtovi za přípravu slavnostního sálu a paní Lucii Kočovské za dodané keříky.

text: Vladimíra Tomanová, fotografie: Milan Demela

Vítání občánků - Kadov - 6. 11. 2021

O čem víme, že se chystá? – tak to se teprve uvidí (sledujte naše webové stránky www.kadov.net, až budeme vědět více, budeme Vás informovat.

15. ročník běhu

Kocelovice–Hornosín–Kocelovice

V sobotu 18. září se konal 15. ročník běžeckého závodu Kocelovice–Hornosín–Kocelovice.

Registrace k závodu probíhala od 9 hodin před hospodou, uvnitř se pak mohli závodníci převléci a nechat i své věci.

V 10 hodin byl závod odstartován a 22 závodníků (17 mužů a 5 žen) vyrazilo na trať. Závod se konal za ideálního počasí, teplota byla zpočátku kolem 15 °C, pak 21 °C, polojasno, sucho, slabý vítr. Byly vysáány kategorie podle věku, nejvíce byla obsazena kategorie mužů 50–59 let.

Trasu závodu většina běžců zná, přijeli ostatně převážně ti, kteří se účastní každý rok. Závod vyhrál Zdeněk Zeman z Blatné (čas 23:06, kategorie M1 – muži do 39 let), druhý doběhl Ondřej Hulač z SK Čtyři dvory České Budějovice (24:56, kategorie M2), třetí pak Pavel Ehrlich

z Jihočeského klubu maratonců (25:16, kategorie M3). Po delší době se v Kocelovicích na závodech objevila Radka Kamencová z TJ Blatná a byla nejlepší z žen (30:21, kategorie Z2). Za ní o druhé a třetí místo soupeřily ve stejné kategorii Marie Vyorálková ze Sedlice (35:49) a Ivona Procházková z Blatné (35:50). Z Kocelováků byl nejrychlejší Aleš Vetešník (30:06, M2) Všichni startující závod dokončili. Celkové výsledky jsou zveřejněny na běžeckých webových stránkách a byly rozeslány závodníkům, kteří poskytli adresy.

Po doběhu čekalo na závodníky občerstvení a organizátoři vyhodnotili pořadí. Před vyhlášením výsledků starosta Kocelovic Karel Lukáš letošní závod zhodnotil, poděkoval závodníkům za účast a předal věcné ceny třem nejlepším v jednotlivých kategoriích.

Oproti minulým ročníkům byla účast běžců výrazně nižší. Podle všeho to bylo zapříčiněno epidemií covid-19, kvůli níž nebyly na jaře sportovní akce povoleny, a pořadatelé je přesunuli na podzimní termíny. Běžci tak měli na výběr z mnoha závodů, přesto mnozí z nich do Kocelovic na již tradiční závod přijeli.

Velký dík patří obecnímu úřadu Kocelovice, že závod opět podpořil, a místním občanům, kteří věnovali svůj volný čas a pomohli při organizaci. Věříme, že v roce 2022 bude situace příznivější a v sobotu 17. září bude stát na startu 16. ročníku běhu Kocelovice–Hornosín–Kocelovice více účastníků než letos a že přijdou z Blatenska a okolí.

Martin Holan

Hasičské odpoledne pro děti

Po dvou letech měli mladí hasiči opět možnost oprášit své hasičské dovednosti při srandačce, ve kterém sice „o nic nešlo“, ale o to víc si to všichni užili. 18. září se sešli společně s kamarády ze Záběří a z Čechelovic, aby porovnali své síly v hasičském útoku a také ve štafetě. A protože byli všichni moc šikovní, každý nakonec dostal pravou, nefalšovanou, čokoládovou medaili. Po soutěži tatínkové rozdělali oheň a opekli se buřty, někteří si ještě zahráli fotbal. Hasiči z Lažánek děkují všem, kteří se zapojili do zábavy.

text: Jarmila Křivancová, fotografie: Josef Bigas,
Martin Burda

My jsme si s dětmi vytvořili lampionky. Děti byly při zdobení moc šikovné, každý lampion byl krásný a originální. Při tom jsme si dali něco dobrého k jídlu a k pití a po setmění vyrazili na trochu strašidelný lampionový průvod plný duchů. Na konci stezky už na nás čekal rozdělaný táborák a buřty. To už bylo ale docela pozdě a zima brzy všechny zahnala do tepla domovů.

Jarmila Křivancová

Veselka

Své ano si řekli 2. října 2021 na zámku v Blatné, nyní novomanželé Filipčíkovi. Jako vždy skupina SPaDLa si to nenechala ujít a přišla zatahovat dle tradice. Novomanželé jedou v posledním autě a vždy chceme, aby vystoupili, protože jim popřejeme šťastné manželství a připijí se. Při tom se předal praktický dárek a svatební blahopřání. Ještě chvíli se posedělo u Turistického klubu, připilo se na štěstí novomanželů a rozešli jsme se v dobré náladě domů.

Oslava 80

V sobotu 6. října 2021 slaví sice o den dříve krásných 80 let naše kamarádka Karina Dvořáková. Přejeme vše nejlepší, hlavně dobré zdraví. Skupina SPaDLa ráno, když se chodí pro chleba, popřála za nás děvčata a předala krásnou orchidej.

text a fotografie:
Marie Kovářová

Naše posvícení 2021

V sobotu 6. listopadu skupina SPaDLa prošla naší vesničkou, aby se dodržela posvícenská tradice. Na harmoniku nás letos doprovází pan Vojtěch Běle, kterému děkujeme. V každé stavení se na chvíli zastaví, zazpívá se, všude nás dobře pohostí i na zahřátí nesmí chybět štamprdlíčka. Tato tradice se obnovila v roce 2010 šlo se v přestrojení za pány, nesla se i nůše a taky byla plná hnětinek, různých dobrot i láhev dobrého moku. Podle mne to byla nejveselejší akce, protože to bylo překvapivá akce, kterou nikdo nečekal. Později jsme si nechaly ušít kroje, chodíme každý rok, jen vloni kvůli covidu-19 se posvícení nedrželo. Letos již nás šlo méně, nějak se ta veselost vytrácí. Potom jsme všichni zašli do klubu turistů, kde se o dobrou zábavu postaral Vláďa Dráb a Zdeněk Čapek.

Děkujeme.

Vzpomínka na posvícení 2010

To bylo naše krásné první Posvícení 2010.

text a fotografie: Marie Kovářová

Oslava Samhainu

30. října jsme s dětmi oslavili keltský svátek Samhain. Tedy svátek našich předků, kteří v dávných dobách na přelomu října a listopadu oslavovali konec roku, loučili se s plodným a teplým obdobím a obětovali svým bohům, aby jim pomohli přečkat temnou část roku. Také stejně jako my v této době vzpomínali na zesnulé. Věřili, že poslední říjnovou noc, se naše světy prolínají a mrtví se mohou na chvíli vrátit zpět. Proto lidé rozsvěcovali za okny vydlabané dýně nebo i řepy, aby jim pomohli najít cestu domů.

Svatojánské památky ve Lnářích a Zahorčicích

V letošním roce je tomu 300 let od chvíle, kdy byl za blahoslaveného prohlášen Jan Nepomucký, a tím nejvyššími církevními orgány uznáno, že dotyčný je v nebi a lze jej tudíž prosit prostřednictvím modlitby o přimluvu a prokazovat mu úctu, například zasvěcením oltáře či kostela. Roku 1729 následovalo Jano svatořečení a naplno se otevřela cesta, aby se stal jedním z nejpobornějších domácích světců, jehož význam ovšem záhy dalece přesáhl hranice našich zemí. Je pochopitelné, že toto význačné jubileum si připomněli především v jeho rodišti Nepomuku, kde proběhla celá řada církevních a kulturních akcí.

Míst nepomucenského kultu je ovšem daleko více a patří mezi ně i Lnáře. Na zvlášť nápadné množství svatojánských památek v obci, potažmo farnosti, poukázal ve svém článku na dané téma, publikovaném roku 1929 u příležitosti 200. výročí svatořečení Jana Nepomuckého v katolickém periodiku „Hlas lidu“, emeritní převor Lnářského kláštera bosých augustiniánů P. Alois Majer. Vysvětlil to dvěma důvody. Prvním a zcela nepochybným je geografická blízkost Nepomuka, druhým vlastní duchovní působení jeho řádu ve Lnářích, trvající zde od roku 1684. Budoucí světec se přitom u bosých augustiniánů těšil úctě zejména proto, že hned při osamostatnění německo-české řádové provincie v roce 1692 byl prohlášen za jejího nebeského protektora. K těmto důvodům si dovoluji připojit ještě další dva. Jan Nepomucký vstoupil do veřejného povědomí mimo jiné jako patron těch, kdo žijí a pracují u vody a s vodou, jako například mlynářů, vorařů, rybářů apod. Byl též vzýván, aby chránil lidi před ničivou silou vody. Toto téma bylo ve Lnářích coby centru staré rybníkářské oblasti a kraje s mnoha mlýny vždy aktuální. A samotná početnost svatojánských památek, především soch, byla podmíněna jistě i skutečností, že Lnáře byly jako správní středisko rozsáhlého panství domovem a působištěm šlechty i celé řady vrchnostenských úředníků, kteří měli potřebu projevovat svou zbožnost propagací určitých světců a prostředky činit tak pořizováním hmotných objektů.

Nejstarší památky nepomucenského kultu ve Lnářích pochází, podobně jako jinde, již z doby před Janovým blahorečením, většina z první poloviny 18. století, kdy tento kult vrcholil. Z hlediska ikonografického se zde uplatnil ponejvíce takzvaný mostecký typ, jenž je obecně nejrozšířenějším zpodobněním sv. Jana Nepomuckého, jelikož kopíruje jeho sochu z roku 1683 na pražském Karlově mostě. Světec je oblečen do kanovníckého oděvu s klerikou, rochetou, charakteristickým kožesinovým pláštěm a s hlavou pokrytou biretem. V rukách drží palmovou ratolest – symbol mučednické smrti – a krucifix. Kolem hlavy má svatozář z pěti hvězd, která je zcela ojedinělým atributem, jelikož v církvi se s podobnou zobrazuje již jen Panna Maria. Hvězdy přitom vyjadřují pět ran Kristových, pět písmen latinského slova TACUI (mlčel jsem – věrnost zpovědnímu tajemství, pro které byl dle legendy umučen) i světla, jež se objevila nad místem, kde vyplavalo jeho mrtvé tělo.

Na několika místech ve Lnářích se objevuje se sv. Antonínem Paduánským (* 1195, † 1231). Tato kombinace bývá obvyklá jako určitý protipól. Zatímco sv. Jan dokázal v pravý čas mlčet, sv. Antonín, jenž proslul jako vynikající kazatel, zase v pravý čas mluvit.

Na přetrvání svatojánské úcty ve Lnářské farnosti i v následujících stoletích, kdy začalo docházet k jejímu zpochybňování, měla bezesporu svůj vliv významná událost, ke které ve Lnářích došlo 21. 4. 1838. Tehdy nalezl Stanislav Toman, učeň u truhlářského mistra Jana Modra z čp. 14, v potoce vytékajícím z Podhájského rybníka fragmenty stříbrné sochy odcizené v noci z 23. na 24. 10. 1837 z kostela v Nepomuku. Na památku byla poblíž vztyčena roku 1840 socha sv. Jana, která se stala místem pravidelných poutí.

Náboženskou situaci na Lnářsku, a zvláště v obci samotné, zásadním způsobem ovlivnil vznik Církve československé v roce 1920. Ta měla k nepomucenskému kultu velmi odmítavý postoj a vykládala jej jako nástroj habsburské pobělohorské rekatolizace a národnostního útlaču. Daly by se tedy ve Lnářích očekávat útoky na zde početné svatojánské

památky, podobně jako třeba v nedalekých Kasejovicích či v Prádle. Sám P. Majer ovšem ve výše zmíněném článku v „Hlasu lidu“ s povděkem konstatuje opak: „*Také to jest podivno, že, ač agitací jednoho nevěrného kněze (poznámka: Adolf Arnošt, bývalý kněz Lnářského augustiniánského konventu a zakladatel Církve československé v obci) velká část osady od víry odpadla, ani jedna socha neb obraz sv. Jana Nepomuckého nebyly zde poškozeny, ano někteří odpadlí mají dosud v kapličce nad vraty sošku sv. patrona našeho. Jsou v základě přec jen katolíky, bohužel svedenými, a nechtějí se zbavit našeho milého divotvůrce. Kéž jim sv. Jan vyprosí kající návrat do církve katolické, již svou mučednickou smrtí oslavil, aby ho zas jako druhy zbožně ctili.*“ Úsilí katolické duchovní správy přispět k podpoře tradiční konfese v ne zcela příznivých místních náboženských poměrech, a to i pomocí svatojánské úcty, se odrazilo v tom, že po sv. Janu Nepomuckém byl roku 1922 pojmenován jeden z nových zvonů pro filiální kostel v Kocelovicích a přímo v roce nepomucenského jubilea (1929) obdržel světcovo jméno i jeden z nově pořízených zvonů pro kostel sv. Mikuláše ve Lnářích. Zvláště zde šlo o manifestaci soudržnosti katolických věřících, jelikož šlo o kostel jen několik let předtím vrácený z užívání Církve československé římskokatolické farní osadě. V souvislosti s tématem je potřeba ještě zmínit osobnost P. Viktora Michky, emeritního faráře ve Stádlci, který žil na odpočinku ve Lnářském klášteře a významnou měrou se podílel na vzniku svatojánského muzea v Nepomuku jakožto jeho jednatel. Vědom si početnosti památek úcty k sv. Janu ve Lnářské farnosti, pořídil jejich fotodokumentaci a vytvořil z ní album, které roku 1930 muzeu věnoval.

Nyní si již představíme a přiblížíme památky svatojánského kultu ve Lnářích a Zahorčicích. Pozornost je přitom zaměřena hlavně na ty dochované, ale i na některé zajímavé nedochované.

Lnáře

Oltář v jižní boční lodi kostela je pravděpodobně nejstarší svatojánskou památkou ve Lnářích. Tvoří protějšek k oltáři Panny Marie Potěšující v severní lodi. Oba vznikly v letech 1701–1702. Jejich řezbářská výzdoba je dílem laického bratra řádu bosých augustiniánů Marka od sv. Leona. Oltářní obraz, nejspíše od Matěje Nettle (Neltla) z Plzně, představuje světce v obvyklém oděvu, adorujícího kříž, s biretem v ruce, a tudíž s nepokrytou hlavou, na niž andílek s palmovou ratolestí v jedné ruce snáší věnec – symboly mučednické smrti a vítězství. V pozadí je patrný výjev shoení Janova mrtvého těla z Karlova mostu do Vltavy, který se opakuje jako dřevořezba na přední straně oltářní meny. V pravém dolním rohu obrazu přidružují andílci otevřenou knihu s textem „IN VITA DIFICILLIMUM TACERE QVAE DICENDA NON SVNT“ (V životě je nejtěžší mlčet o tom, o čem se nemá mluvit).

Oltář sv. Jana Nepomuckého v bývalém klášterním a farním kostele Nejsvětější Trojice

Dřevěná socha pochází spolu s dalšími třemi podobnými (sv. Antonína Paduánského, sv. Barbory a sv. Mikuláše nebo Martina) z původního barokního zařízení kaple Kalvárie na návrší za zámeckým parkem, postavené roku 1702, která byla předchůdcem nynější klasicistní kaple sv. Anny ze druhé čtvrtiny 19. století. V té pak sochy vyplňovaly čtyři výklenky v nárožích vnitřního prostoru. Dodnes je na nich patrné bílo-zlaté štafírování, o kterém se zmiňuje kupříkladu inventář kaple z doby kolem roku 1850. Již řadu let jsou ovšem sochy kvůli ochraně před zloději umístěny na zámku a tvoří součást prohlídkové trasy.

Socha sv. Jana Nepomuckého z kaple sv. Anny

Inventář zámecké kaple z roku 1856 zaznamenává na hlavním oltáři sochy sv. Michaela, Jana Nepomuckého, Antonína Paduánského, Václava, Ludmily a dvou andělů. Všechny jsou barokního původu, ale rozdílné doby vzniku, dřevěné skulptury sv. Jana a Antonína pochází konkrétně asi až z doby po roce 1700. Jak dokládá fotografie ze třicátých let minulého století, byly umístěny na římsě po stranách sochy sv. Michaela. Dnes stojí na podlaže vedle oltáře.

Boční oltář sv. Jana Nepomuckého a socha z hlavního oltáře zámecké kaple sv. Josefa

Týž inventář zmiňuje protějškové boční oltářiky sv. Jana Nepomuckého a sv. Antonína Paduánského s olejovými obrazy těchto světců v černých rámech se zlacenými ozdobami nahoře. Jsou zachyceny ještě na dochovaných fotografiích ze třicátých let minulého století. Na zámku po nich však dodnes zůstaly jen dřevěné oltářní mensy, umístěné mimo kapli.

Pískovcová socha světce v jeho nejtýpističtější pozici je součástí kolekce šesti (původně možná osmi) skulptur na hlavním přístupovém mostě do zámku, jenž nahradil asi roku 1727 původní dřevěný. Jejich autor není znám. Naposledy restaurována byla socha sv. Jana spolu s ostatními roku 1973 v rámci velké rekonstrukce zámku prováděné generální prokuraturou.

Je vskutku jen minimum dopravních staveb na komunikacích 1. třídy, které by zdobily barokní sochy světců jako ve Lnářích silniční most mezi Zámeckým a Veským rybníkem u bývalého panského dvora. Zde se jedná o protějškové pískovcové sochy sv. Jana Nepomuckého coby patrona mostů a ochránce proti ničivé síle vody a sv. Donáta, který byl zvýván proti blesku a ohni. Zhotovil je zajisté týž autor jako jednu zakázku. Jeho jméno i doba vzniku ovšem zůstávají nezjištěny, lze pouze rámcově uvažovat o období kolem roku 1720. Na podstavci sochy sv. Donáta čteme jen sdělení „EX VOTO D(EO). O(PTIMO). M(AXIMO).“, to znamená, že byla obětována Bohu jako naplnění veřejného zbožného závazku, žel anonymního donátora. Obě skulptury jsou památkově chráněny – sv. Jan Nepomucký od 3. 5. 1958 (od 31. 12. 1963 pak figuruje i na státním seznamu kulturních památek), sv. Donát ovšem až od 7. 4. 2017. Zatím poslední restaurování soch provedl v letech 1997–1998 akademický sochař Ivan Tlášek z Českých Budějovic za finanční spoluúčasti státu. Doprovázely to ovšem opakované krádeže ozdobných piniových šištic. Ty byly tedy nahrazeny kopiemi a na danou skutečnost upozorněno poněkud svéráznými nápisy, dnes již v podstatě zmizelými, jejichž znění si ale mnozí jistě ještě pamatujeme. Dodejme, že sochy přežily bez úhony povodně v roce 1987 i 2002.

Další pískovcová skulptura sv. Jana stála původně v těsné blízkosti hlavní silnice č. 1/20 při výjezdu ze Lnář na Blatnou, po levé straně mezi stromy na horizontu. Letopočet 1737 na podstavci určuje dobu jejího vzniku, o pořizovateli, okolnostech, ani o umělci, který ji zhotovil, však opět nevíme nic bližšího.

Někdy kolem roku 1963 se socha stala obětí tehdy bohužel běžného vandalizmu vůči tomuto druhu památek a byla jí uražena hlava. Ta pak asi dva roky ležela bez povšimnutí v trávě vedle sochy, načež zmizela. Údajně byla odvezena do úschovy na zámek do Blatné, kde tehdy sídlilo muzeum. Dnes je ovšem neznámá. V roce 2013 byla socha zrestauro-

Socha sv. Jana Nepomuckého na mostě do zámku

Socha sv. Jana Nepomuckého na mostě u dvora

vána akademickou sochařkou Martinou Kloubovou-Niubó, přitom rovněž doplněna o chybějící hlavu a svatozář, a přesunuta do méně exponované pozice v parčíku u dvora. Od 12. 11. 2015 je chráněnou kulturní památkou.

Výklenková kaplička na prostranství u pohostinství „Přístav“ s dřevěnou, asi 106 cm vysokou sochou světce je zaznamenána poprvé na mapě stabilního katastru z roku 1837. Možná byla vybudována nedlouho předtím, roku 1829 u příležitosti 100. výročí Janova svatořečení. V roce 1909 ji nechal v souvislosti s chystanou biskupskou vizitací opravit důchodník, ředitel průmyslových podniků a patronátní komisař lnářského velkostatků Josef Rieger a opatřit obrazem od závodu „Petra Buška synové“ v Sychrově, zatímco původní socha byla uložena do soukromého muzea. Roku 1928 namaloval Fr. Josef („Josišek“) Patera nový obraz. Zánik stavby nastal roku 1961, kdy byla z rozhodnutí MNV Lnáře zbořena s odůvodněním, že je zchátralá a brání výhledu do křižovatky. Obraz byl deponován v kostele sv. Mikuláše a dochoval se dodnes.

Zajímavé, již v úvodu příspěvku zmíněné okolnosti, které předcházely vzniku svatojánské sochy v Podhájí, označují nápisy na přední a zadní straně podstavce. Byla vztyčena roku 1840 anonymními ctiteli sv. Jana (pravděpodobně šlo o rodinu mlynáře Františka Blechy z blízkého mlýna a bývalého panského úředníka Jana Křivance) na památku nálezů fragmentů (hlava a rámě) světcovy stříbrné sochy, ukradené v říjnu 1837 z kostela v Nepomuku, v tůni potoka pod hrází Podhájského rybníka dne 21. 4. 1838. O necelý měsíc později, ve čtvrtek 10. 5., byly pozůstatky sochy přeneseny ve skleněné rakvi slavnostním procesím zpět do Nepomuka.

Širší veřejnost viděla novou sochu poprvé roku 1841, když sem v den výročí nálezů vedl procesí P. Benedikt Holý, kněz lnářského kláštera. Podle novějších poznatků byla vyrobena v plaských železárnách. Stála 161 zlatých a její požehnání vykonal 9. 5. 1841 nepomucký děkan P. Josef Zeman. Její dnešní pozice je však až sekundární. Původně stála v blízkosti místa nálezů u potoka a zde také přečkala ničivou povodeň v roce 1895, kdy jí při kulminaci hladiny vyčnívala z vody jen svatozář. Na současné místo za panskou pilou byla přesunuta roku 1929 před květnovým svátkem sv. Jana, protože na místě původním se kvůli skladování dřeva stávala čím dál méně přístupnou a zarůstala křovím. Při dané příležitosti ji Fr. Josef Patera restauroval a opatřil polychromií.

Socha sv. Jana Nepomuckého v parčíku naproti bývalému panskému dvoru

původní pozice sochy (Svatojánské muzeum Nepomuk, album z roku 1930)

obraz z roku 1928 (foto Vladimír Červenka)

Zaniklá výklenková kaplička sv. Jana Nepomuckého u pohostinství „Přístav“

Socha sv. Jana Nepomuckého v Podhájí (foto Vladimír Červenka)

původní pozice (SOKA Strakonice)

Od roku 1983 vedla kolem sochy naučná stezka poničená povodněmi v letech 1987 a 2002, které ovšem památka opět bez úhony přestála. Asi v zimě 2005 ji však neznámý vandal připravil o hlavu. Již následujícího byla socha restaurována MgA. Janem Jírovcem za finančního přispění rodiny Vaničkových. Zatím poslední opravu představuje renovace a polychromování nápisu a doprovodných ornamentů na přední straně podstavce Petrem Štěpánem z Hajan u příležitosti 700. výročí první písemné zmínky o Lnářích v roce 2018.

Na soukromý řeholní hřbitov v jihovýchodním koutu zahrady Inářského kláštera (dnes areál Psychiatrické léčebny Lnáře) byla v roce 1927 umístěna další litinová svatojánská socha, kterou konventu bosých augustiniánů věnovala obec Tchořovice. Šlo o sochu zhotovenou v železárnách arcibiskupského velkostatku Rožmitál roku 1913 pro zmíněnou obec, kde byla instalována na dosud existujícím podstavci poblíž nového silničního mostu. Když Tchořovičtí získali darem od svého rodáka, bývalého vídeňského restaurátora Antonína Polana, novou dřevěnou sochu, vyměnili ji za ni a tu dosavadní, jak již výše uvedeno, předali do Lnář. Tam byla posléze v neznámé době z neznámých příčin, ale zjevně programově zakopána do země. K jejímu nálezu došlo zcela náhodně na přelomu července a srpna 2019. Zástupce vlastníka – Konventu Řádu bosých augustiniánů Lnáře – rozhodl, že bude předána Římskokatolické farnosti – arciděkanství Nepomuk, což posléze potvrdilo i řádové ústředí v Římě. Návrh obce Lnáře na převzetí sochy s cílem zrenovovat ji a umístit do blízkosti kostela Nejsvětější Trojice k náhrobním křížům ze zrušeného řeholního hřbitova, na němž dříve stála, nebyl vzat v potaz. V Nepomuku ji pak využili k umístění doprostřed kruhového objezdu na hlavní silnici č. I/20, aby zde připomínala projíždějícím slavného rodáka a vyjadřovala tak identitu města. Ostatně otázkou, jakým způsobem v daném kontextu středovou plochu kruhové křižovatky pojet, se tamější samospráva zabývala již několik let, takže zisk sochy, navíc v tomto jubilejním roce, přišel vhod. Bohužel, stalo se tak na úkor Lnář, které tím přišly o kus své historie, o památku, jejíž současné umístění se pisatel těchto řádků nejeví příliš vhodné ani důstojné. Dodejme, že socha byla zrenovována, osazena na kamenný podstavec a bezprostřední okolí upraveno, vše nákladem téměř 400 000 Kč. Církevní požehnání vykonal v sobotu 15. 5. 2021 v poledne Mons. David Henzl, generální vikář českobudějovické diecéze.

Fotodokumentace opatřená P. Viktorem Michkou pro muzeum svatojánských památek v Nepomuku zachycuje také dvě lidové sošky sv. Jana, jež zdobily fasády soukromých domů ve Lnářích. Jedním byl dům čp. 32, v dané době patřící manželům Josefu Liškovi (* 10. 3. 1901, † 8. 5. 1972) a Marii, rozené Duškové (* 8. 9. 1895, † 22. 3. 1968), druhým pak dům čp. 151 na „Malé Straně“ (za Veským rybníkem), kde bydlel rybníční hajný velkostatku a ruský legionář Karel Zíka (* 22. 5. 1880, † 20. 4. 1952) s rodinou. Jak rodiče Marie Liškové, tak Zíkovi se přitom hlásili k Církvi československé. Výklenky pro obě sochy vzaly zasně nejspíše při stavebních úpravách zmíněných domů.

Socha sv. Jana Nepomuckého na bývalém klášterním hřbitově (Svatojánské muzeum Nepomuk, album z roku 1930)

současné umístění v Nepomuku (foto Vladimír Červenka)

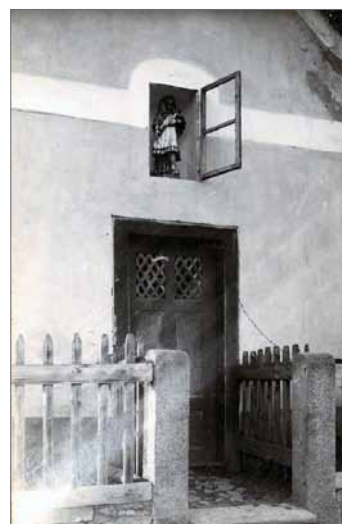
Sochy sv. Jana Nepomuckého ze soukromých domů ve Lnářích čp. 32 čp. 151 (Svatojánské muzeum Nepomuk, album z roku 1930)

Zahorčice

Kartograficky je existence návesní kaple v Zahorčicích doložena zřejmě poprvé roku 1837 na mapách stabilního katastru. Starší josefské vojenské mapování z 18. století zaznamenává ve vsi pouze kříž. Zasvěcení kaple bylo nejasné. Uvádělo se patrocinium Panny Marie, ale ústředním světcem, vystaveným ve výklenku na průčelí, a tudíž patrným každému kolemjdoucímu, byl právě sv. Jan Nepomucký. Jeho socha, vyrobená někdy v průběhu 19. století z pálené hlíny, zde stála až do roku 1988, kdy byla při celkové opravě kaple dána do úschovy. Teprve v roce 2019, u příležitosti 290. výročí Janova svatořečení, se vrátila zpět, avšak ve formě polychromované kopie, zhotovené místním občanem, výtvarníkem Petrem Otrísalem z čp. 29 (Barochův mlýn). Dne 12. 5. téhož roku pak kapli s novým titulem sv. Jana Nepomuckého požehnal duchovní správce farnosti Lnáře P. Robert Konrad Paruszewski z Kasejovic za účasti členů svatojánské matice z Nepomuka.

Výše zmíněná socha ve výklenku štítu návesní kaple má v Zahorčicích kromě originální předlohy ještě jednu starší sestru. Zhotovil ji rovněž Petr Otrisal a spolu s mlynářským znakem zdobí od rekonstrukce po povodni v roce 2002 průčelí obytného stavení bývalého Barochova mlýna. Světec je zde v jedné ze svých mnoha funkcích, totiž právě jako ochránce proti velké vodě a připomínka zdejší mlynářské minulosti.

Vladimír Červenka

Socha sv. Jana Nepomuckého ve výklenku návesní kaple (Svatojánské muzeum Nepomuk, album z roku 1930)

Socha sv. Jana Nepomuckého na průčelí Barochova mlýna-před umístěním (foto Vladimír Červenka)

Podzim v Mateřské škole Lnáře

Podzim nabízí jedinečné možnosti k pozorování přírody. Ten letošní se nám předvedl v celé své kráse. Různě zabarvené listí a rozmanité přírodniny nás lákaly ke svým hrátkám. Při vycházkách do okolní přírody jsme pozorovali nastalé podzimní změny a poznávali všechny přírodniny, které se nám podařilo nasbírat. Ty jsme pak využívali při tvoření i hrách. Při těchto činnostech jsme v dětech rozvíjeli fantazii a tvořivost, vytvářeli povědomí o sounáležitosti člověka s přírodou. Krásně zabarvené listí jsme využili k nalepování, sušení a obtiskování. Vznikly překrásné práce – koláže z listí a přírodnin, podzimní stromy, podzimní skřítky, zákoutí s přírodninami. Výzdobou školky dětskými pracemi jsme dotvořili opravdovou atmosféru podzimního období. A do něho patří každoroční výlovy rybníků.

Na jedno podzimní dopoledne se děti obzvláště těšily. Čekalo nás dobrodružství v podobě výlovy Veského rybníka. Ten den byla ráno sice zima, ale když jsme došli k rybníku, rozjasnilo se a dokonce se na nás usmálo i sluníčko. Děti pozorovaly práci rybářů, jak z loviště vybírali ryby a pomocí výtahu je přepravovali do kádí na nákladních autech. A že se bylo na co dívat! Byl to opravdu nevšední zážitek. Ve školce pak děti ryby malovaly.

Podzim prostě patří mezi nejbarevnější roční období a my jsme si ho letos opravdu užili.

za MŠ Lnáře Alena Mašková

Základní škola Lnáře Výlov Veského rybníka

Pro naši školu je již tradicí účastnit se výlovu Veského rybníka. A tak se žáci 19. října přišli podívat na hráz rybníka, jak se rybářům daří a jaký mají úlovek. Za odměnu rybáři dětem přinesli ukázat různé druhy ryb (kapra, štika, sumce, bělici, okouna) a nechali je dokonce vzít si ryby do ruky. Především pro naše prvňáčky to byl nezapomenutelný zážitek.

Drakiáda

Využili jsme hezké a větrné úterní počasí i k oblíbené drakiádě. Nikdo si nezapomněl přinést draka, takže nic nebránilo podzimní zábavě. Někteří draci létali lépe a výš než jiní, ale všichni aspoň na chvíli udrželi

svého draka ve vzduchu. Na závěr jsme vyhodnotili draka, který vydržel nejdéle ve vzduchu, dále draka, který vzlétl nejvýše a draka, který byl nejhezčí. Toto ocenění získal drak, který byl vlastnoručně vyrobený. Této kuriozity si velmi vážíme a doufáme, že se z ní stane zvykllost.

Hrátky s přírodninami

Podzimních aktivit není nikdy dost, a tak jsme na tyto dvě vydařené akce navázali akcí také tradiční. Svoji nápaditost, kreativitu a obrovskou šikovnost předvedly děti při tvoření z přírodnin. Výsledkem byla krásná díla, která ozdobila prostory naší školy a vnesla opravdového podzimního ducha.

Tereza Skuhrová, učitelka ZŠ Lnáře

Setkání rodáků, 110 hasičů a 200 let od narození K. H. Borovského

Zdařilá oslava se konala 18. 9.
na návsi obce.

Vítání občánků, zlaté svatby a setkání seniorů

Dne 16. 10. 2021 jsme v naší obci přivítali mezi sebe dva nové občánky a zároveň jsme oslavili zlatou svatbu tří manželských párů. Oslavě přihlíželi senioři obce. Slavnostně nalažení jsme se sešli, abychom přivítali Elišku Balogovou a Kryštůvku Slívu. Nejprve starostka obce promluvila k rodičům i miminkám. Předali se hodnotné dary. Naše mládež přednesla pásmo básniček pro své

budoucí kamarády. Rodiče a pozvaní příbuzní měli možnost se se svými ratolestmi na památku vyfotit u kolébky obce. Poté přišel další projev a poděkování manželům, kteří spolu bok po boku kráčí životem už 50 let. Jsou to manželé Hanzlíkovi, Fenclovi a Mlíčkoví. V dnešní úspěšné době těmto lidem patří obdiv a respekt za jejich životní cestu a právem si zaslouží oslavu svého jubilea. Starostka s místostarostou předali za obec dary a květiny s přáním ještě mnoho společných let. Závěrem naše drobtina přednesla ukázkou z filmu *Ať žijí duchové* a tím pobavila nejen sebe, ale všechny přítomné. Poté se vedení obce obrátilo na seniory. Po přečtení několika rad a mouder k této věkové kategorii se již všichni uvolněně bavili. Jedli chlebičky a zákusky, pili kávu i víno. Na plátně se pouštěli fotografie a video z nedávno proběhlého setkání rodáků. Bylo hezké vidět kolem sebe lidi, kteří se sešli a společně si užili příjemné odpoledne napříč generacemi.

V. Pangrácová, kulturní referent

Výlov rybníka Bahýnko

V sobotu 30. 11. byl stanoven termín výlovu obecní nádrže Bahýnko. Zároveň zastupitelé přišroubovali hliníkový žebřík, který chyběl již řadu let. Požerák se dočkal nových prkýnek a vyřezali jsme větve a zeleň, která narušovala hráz ze ztraceného bednění. Výlov proběhl hladce, k radosti všech se vylovilo o 170 velkých ryb více, než se předpokládalo. Tento rybník pravidelně navštěvovala vydra říční, jsme tudíž rádi, že neodnesla vše jako v rybníku v Cihelně. Tyto slovené ryby putovaly do rybníka Nový, který je od loňského roku nově napuštěn a nebyl dostatečně zarybněn. Malé rybky putovaly do rybníka Malá Cihelna, který byl také po výlovu prostý ryb. Zastupitelé již mají přesný přehled o množství ryb ve svých 6 rybnících a mohou se koordinovaně o rybníky starat.

Obchvat vodovodního řadu u Cihelny

Obec dokončila další stavební práci, a to obchvat vodovodního řadu u Cihelny.

Budování cyklostezky

Práce na cyklostezce jsou v plném proudu.

Budování chodníku

Stavba kanalizace a prodloužení vodovodu pod tímto chodníkem byla začátkem podzimu dokončena a v měsíci říjnu zkolaudována.

Další stavba v Mačkově je budování chodníku k Domovu Petra

Oslavenci

Paní Zdeňka Vránová oslaví 75 let.

Zastupitelé obce jí přejí ještě mnoho let prožitých ve zdraví a spokojenosti.

Zprávička z Domova PETRA Mačkov

Rok 2021 byl pro náš domov dosud rokem, kdy jsme se vzpamatovávali z coronavirové krize, která nás postihla na podzim roku 2020. Naprostá většina našich klientů a velká část zaměstnanců toto onemocnění prodělala. Někteří neměli zrovna lehký průběh, ale všichni to nakonec zvládli bez větších následků.

Začátkem roku 2021 jsme proto uvítali nabídku očkování proti onemocnění SARS-CoV-2, kterou využilo téměř 100 % klientů a více jak 80 % zaměstnanců.

Náš domov se opět začal „nadechovat“ a mohli jsme opět našim klientům nabízet všechny aktivity a terapeutické činnosti. V těch nejtěžších chvílích to byly jen činnosti základní, jako je ubytování a stravování.

Turnaj ruské kuzelky 6. 8. 2021

Z rozpočtu Jihočeského kraje byla v letošním roce 2021 podpořena činnost Domova PETRA Mačkov částkou 29 225 000,00 Kč.

Vzhledem k celkové epidemické situaci pořád poskytujeme v omezeném režimu služby pro veřejnost a také návštěvy musí dodržovat nastavená opatření a doporučení.

Budeme všichni doufat, že letošní podzim nebude tak kritický jako ten loňský a že se v našem domově bude zase běžně potkávat veřejnost s našimi klienty při různých akcích, návštěvách našich sociálně terapeutických dílen nebo při relaxu v našem nově zrekonstruovaném bazénu.

Na závěr bych chtěla ještě poděkovat všem, kteří nás podporovali nebo podporují dosud. Materiálně, finančně, nebo nás psychicky podrželi a metodicky vedli.

Je to zejména zřizovatel Jihočeský kraj, územní pracoviště Krajské hygienické služby se sídlem ve Strakonici, Nemocnice Strakonice a. s., všichni dárči, sponzoři a další.

Velké poděkování pak patří zaměstnancům Domova PETRA Mačkov. Všem těm zaměstnancům, kteří odvádějí obrovský kus náročné práce v těch nejtěžších chvílích, které v našem domově nastaly. Mají můj obdiv a skláním se před jejich pracovním nasazením v časech, kdy riskovali svoji zdraví!

Vlasta Maroušková, ředitelka Domova PETRA Mačkov

Novoroční přání

Zastupitelé obce přejí obyvatelům Mačkova i čtenářům SOBobáčka hodně zdraví jak tělesného, tak i psychického. Klidné a radostné prožití vánočních svátků v kruhu rodiny i přátel.

Do nového roku splnění všech přání, tužeb, špetku štěstí, osobních i pracovních úspěchů.

Milé děti i dospělí z Mačkova,

zve Vás na

MIKULÁŠSKOU BESÍDKU,

kteřou pořádáme v sobotu 4. prosince 2021

od 15,30 hodin v budově obecního úřadu

**Po splnění Mikulášských a andělských úkolů,
ukázkou razítka z pekla, dostanou děti
nadílku.**

- pro děti i dospělé je připraveno

divadlo „12 měsíčků“

účinkují již známý soubor „Kos Čkyně“

Peklo v Mačkově 4. 12. 2021

**Z pekla přišla zpráva o usídlení pekelné havěti
v nádražním domku**

Lucifer zve malé i velké k návštěvě jejich obydlí

od 11h–15h.

Vstupné dobrovolné

DIVADLO

O 12 MĚSÍČKÁCH

V SOBOTU 4. 12.
SÁL OBECNÍHO ÚŘADU MAČKOV
17.00 HOD.

Obec Mačkov Vás zve na tradiční

NOVOROČNÍ POCHOD

SRAZ: 1. 1. 2022 ve 13:00 na návsi u zastávky

Trasa vhodná i pro kočárky

Pochod bude zakončený v hospodě teplým svařákem

Léto v Mečichově Kočovní divadlo Padayatra

Padayatra kočovní divadlo mělo svoji zastávku v Mečichově na hřišti 24. července, zde se zastavili se svým programem scének, písní a tanců. Po víkendu v Mečichově pokračovali do Střelských Hořtic a následně do dalších měst a vesnic směrem

k poslední zastávce v Písku.

Kabát revival Plzeň

Během léta se konal již tradičně koncert Kabát revival Plzeň na hřišti. Organizace akce se opět ujal Sbor dobrovolných hasičů, jehož členi se po celou dobu starali o průběh akce a občerstvení. První se na podiu objevila předkapela Grafit rock a kolem 22. hodiny nastoupila kapela Kabát revival Plzeň. Po celou dobu koncertu tanečníky a příznivce rockové hudby neodradil ani vydatný déšť. Celé akce se zúčastnilo neuvěřitelných 378 návštěvníků.

28. ročník Trabant srazu

Na konci srpna byla obec Mečichov součástí 28. ročníku Trabant srazu. V Mečichově na návsi probíhala kontrolní zkouška zúčastněných trabantů, tudíž bylo možno si prohlédnout spoustu krásných vozů projíždějících Mečichovem.

Podzim v Mečichově Závody dračích lodí ve Strakonici 2021

První víkend v září začal reprezentací Mečichova na závodech dračích lodí ve Strakonici. Zde se zúčastnila posádka Vodáci Mečichov, a to již podruhé. Závod probíhal u strakonického pivovaru v disciplínách na 250 m a 1000 m. V obou kategoriích získala posádka z Mečichova 1. místo ve své kategorii FUN, ve které bylo přihlášeno 17 posádek. Tento velký úspěch byl zmiňován i v reportáži Strakonické televize, kterou můžete zpětně zhlédnout na YouTube s názvem Strakonická TV: Zpravodajství 38/2021.

Přednáška „Hořce hořeplníky u Mečichova“

V neděli 5. září se konala u rybníka Věžiště přednáška od Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, regionální pracoviště – Jižní Čechy a Jihočeské pobočky České botanické společnosti o vzácné rostlině Hořce hořeplníku, ke kterému se váže ohrožený druh modráška hořcového. Zájemci, kteří

se zúčastnili akce, se dozvěděli během celého odpoledne spoustu zajímavých poznatků i o mnoho dalších rostlinách v okolí rybníka.

Pout' 2021

Druhý víkend v září byl pouťový. Na návsi byly pro děti tradičně poutové kolotoče, skákací hrad a střelnice. V pátek večer se konal koncert klatovské country kapely Štreka s holandským kytaristou Anthony Brueckem na mečichovské pergole. Následně se v sobotu konala pouťová zábava, na které zahrála kapela Šísl band. Sobotní zábava byla mimo jiné i první veřejná akce, která se konala v nově zrekonstruovaném sále místní hospody.

Rally Invelt Pačejov 2021

Na konci září Mečichovem projížděly vozy, které se účastnily již 42. ročníku závodu Rally Invelt Pačejov. Sbor dobrovolných hasičů

tentokrát pro návštěvníky rally připravil dva stánky s občerstvením, a to na návsi a nově i u mečichovské vyhlídky. Pro milovníky rally byly k dispozici i malé zákusky připravené místními hasičkami.

Volby do poslanecké sněmovny

Při volbách do poslanecké sněmovny 8.–9. října byla volební účast v Mečichově 69,78 %.

Celkové výsledky voleb v Mečichově:

ANO 2011 – 57 hlasů
 SPOLU – 32 hlasů
 SPD – 15 hlasů
 Přísaha Roberta Šlachty – 13 hlasů
 ČSSD – 11 hlasů
 PIRÁTI a STAROSTOVÉ – 10 hlasů
 Komunistická strana – 6 hlasů
 Trikolóra Svobodní Soukromníci, Otevřeme ČR normálnímu životu, VOLNÝ blok – každý po 3 hlasech
 Hnutí Prameny – 2 hlasy
 Urza.cz: Nechceme vaše hlasy – 1 hlas

Výlov rybníka

30. října se konal výlov rybníka Štírovský.

Lampiony v Myšticích

V podvečer 31. října, kdy některé kultury slaví předvečer všech svatých, jinak také Halloween, jsme v Myšticích uspořádali pro naše nejmenší lampionový průvod spojený s opékáním buřtů. Sešli jsme se kolem půl páté odpoledne,

kdy se již začalo pomaličku stmívat a než se sluníčko

schovalo za kopec, stihli jsme si letos asi naposledy opéct společně buřty a posilnit se tak na lampionový průvod. Během opékání nechyběl malý kosmetický koutek, kde si děti mohly nechat namalovat na obličej nějakou tu strašidelnou malůvku. Jakmile se setmělo, děti si rozsvítily své lampiony a společně jsme vyrazili na malou noční procházku. Prošli jsme část vesnice směrem ke Kostřatě a zpět okolo nové a staré bytovky a průvod zakončili opět u ohně, kde si ještě někteří doopekli posledního buřta a pak jsme se s unavenými dětmi rozešli domů. Všechny děti si průvod moc užily a já doufám, že ho napřesrok zopakujeme.

V roce 2021 se v Předmíři podařilo realizovat několik investičních akcí. Nejdříve jsme využili pandemická opatření a zavřenou provozovnu pohostinství v Předmíři jsme se rozhodli kompletně, z vlastních finančních prostředků, opravit. Nově byla instalována otopná soustava, kompletní výměny se dočkala elektroinstalace, byl zateplený strop a instalována nová svítidla, nově byla položena dlažba a všechny prostory se dočkaly výmalby.

Ve druhé polovině roku jsme zahájili (po vysoutěžení zhotovitelů) i další plánované akce, na které se nám podařilo získat finanční podporu z dostupných dotačních grantů. Jako první se rozběhly práce na vybudování areálu pro uskladnění techniky v Zámlyni. Následovala oprava komunikace v Předmíři za budovou OÚ. Obě tyto akce budou ukončeny ještě v r. 2021. Poslední akcí k realizaci je připojení vrtu P6 do vodovodní soustavy – zde je ukončení realizace plánováno v roce 2022. Zároveň byly v první polovině roku zahájeny práce na projektové dokumentaci k odkanalizování a vybudování ČOV pro obce Předmít a Zámlyní.

I když během roku proběhly v omezeném režimu některé společné akce (úklid obcí, vítání prázdnin i loučení s nimi), vinou covidu se bohužel nepodařilo nastartovat úplně všechny, na které jsme byli zvyklí. Blíží se doba adventu a vánočních svátků – za normálních okolností by nás čekalo společné pletení adventních věnců, slavnostní rozsvícení vánočního stromčeka v Předmíři a také novoroční pochod. Uvidíme, co z těchto akcí nám nařízená opatření umožní realizovat, zdraví našich spoluobčanů je totiž pro nás na prvním místě.

Závěrem mi dovolu, abych vám všem popřál jménem zastupitelstva obce pokud možno klidné prožití zbytku roku 2021 a do nového roku 2022 hlavně pevné zdraví, hodně pohody, spokojenosti a životního optimismu.

A na úplný konec slovo naší paní hospodské Peti, která u nás v hospůdce slaví 10 let působení. Peťo, děkujeme za vše... 😊

Pavel Karlík, starosta obce

Mých 10 let v Hospůdce Předmít

Na konci října roku 2011 jsem otevřela hospůdku v Předmíři, a tak se nám letos naskytla příležitost k oslavě. Účast byla velká, na stolech něco málo k jídlu a pivo teklo proudem. Při odchodu domů dostal každý z dlouholetých návštěvníků malý dárek od pivovaru Staropramen jako poděkování za věrnost.

Těch deset let uteklo jako voda. Za tu dobu prošla hospůdka a její venkovní prostory několika opravami. Největší proběhla letos na jaře, kdy obec využila nuceného uzavření provozovny a provedla celkovou rekonstrukci rozvodů vody, odpadů, elektřiny a topení. Stačí už jen doladit detaily, menší nedodělky a já věřím, že se tu bude každému líbit.

Dále mi dovolu pár osobních slov mým zákazníkům.

Kdosi z Vás mi nedávno řekl, že bych si měla psát hospodskou kroniku. Já už si ji ale deset let píšu. Do svého srdce. Prožívala jsem s Vámi Vaše lásky, vztahy a bohužel i rozchody. Viděla jsem, jak si opravujete domy, měníte zaměstnání, jak Vám rostou děti, slavíte životní jubilea. Víím, jak bolí, když Vám navždy odejdou Vaši nejbližší, když Vás postihne tragická událost. Vy jste na oplátku prožívali před lety moje zdravotní komplikace. Troufám si napsat, že náš vztah už není pouze hospodská–zákazník, ale že se z nás stali přátelé a z některých dokonce ti nejbližší.

Tímto bych Vám všem chtěla poděkovat za krásné roky a těším se na ty další. Snad nám to covid a Pánbůh dovolí.

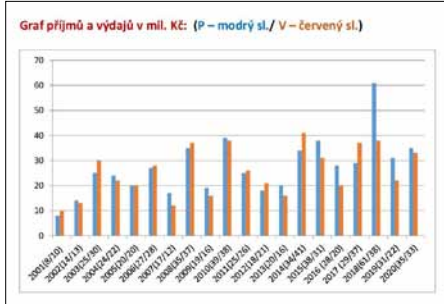
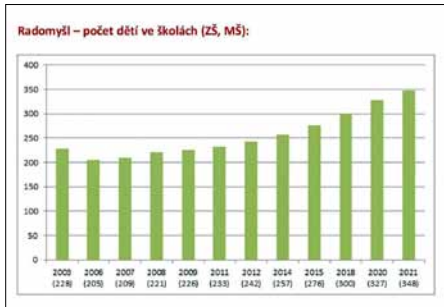
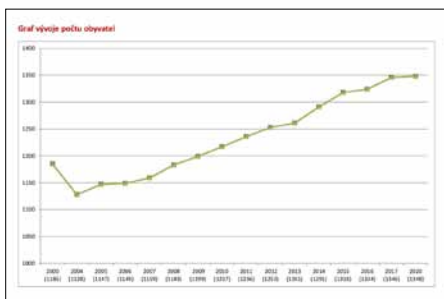
Vaše Petra

Rekordní počet dětí v našich školách je výsledkem strategického plánování

Bytová výstavba v Radomyšli od 90. let stagnovala a klesal počet obyvatel až na historické minimum 1128. Proto jsme v roce 2002 se zastupiteli vypracovali strategický plán rozvoje městyse, kde byla nová výstavba zaměřena zejména na mladé rodiny hlavní prioritou. V roce 2006 byla zahájena výstavba řadových a rodinných domů v těsném sousedství základní a mateřské školy a tento trend stále pokračuje. V současné době je k dispozici 26 nových stavebních parcel, 9 nových nájemních bytů a připravuje se výstavba 12 startovacích domků pro mladé rodiny, které by měly stát v těsné blízkosti základní školy. Díky úpravám územního plánu se staví i v našich místních částech Leskovicích, Domanicích, Lázu, Podolí a Rojicích. Lze tedy očekávat, že brzy dojde k překonání hranice 1400 obyvatel.

Stejně jako počet obyvatel, klesal od roku 2000 i počet dětí v našich školách (základní a mateřská škola) až na historicky nejnižší hodnotu 205 v roce 2006. Od tohoto roku díky rozvoji bytové výstavby počet žáků stoupal, až na letošních rekordních 348 což se také pozitivně projevuje na rozpočtu městyse. Podle posledních údajů z Ministerstva financí dostávají obce v rámci rozpočtového určení daní (RUD) na 1 žáka 13.400 Kč což pro nás znamená nezanedbatelný příjem ve výši 4.663.200 Kč ročně. Výrazně se na rozpočtu městyse projevila také nárůst počtu obyvatel.

S řediteli škol neustále sledujeme demografický vývoj. Kapacitu mateřské školy jsme již navýšili její rekonstrukcí a využitím

2 tříd v budově ZŠ, kde také postupně provádíme optimalizaci vnitřních prostor, tak, abychom měli místo pro všechny děti z Radomyšle, ale i obcí Osek, Chrášťovice a Velká Turná, se kterými máme uzavřené smlouvy.

Aby měli žáci i učitelé ty nejlepší podmínky investovali jsme do škol 80 milionů Kč. Budovy jsme zateplili, provedli ekologizaci vytápění, rekonstrukcí prošla jídelna, tělocvična, neustálou modernizací prochází vybavení škol, díky přístavbě MŠ za 28 milionů došlo k rozšíření její kapacity, v okolí škol jsme vybudovali chodník, parkoviště, odpočinkový areál pro maminky s dětmi a také lehkootletický areál. V letošním roce navíc vedle školy vyrostlo nové dopravní hřiště a jídelna bude mít nový výtah.

Luboš Peterka, starosta

Historický úspěch radomyšlského nohejbalu

Rok 2021 díky onemocnění covid-19 příliš nepřál společenskému, kulturnímu a sportovnímu dění, ale v historii Tělovýchovné jednoty Radomyšl zůstane zapsán velkým a tučným písmem. Proč? Zástupci oddílu totiž dosáhli na historická umístění v soutěžích, kterých se zúčastnili.

Oddíl žáků se zúčastnil KP pro Jihočeský kraj a umístil se na konečném třetím místě. Dorostenci hráli nejvyšší soutěž BDL a v základní části západní skupiny skončili na druhém místě. Následovalo play off a v něm parádní vystoupení, když postupně vyřadili týmy Holc a Pekla a probíjeli se do Superfinále. To se hrálo 28. 10. 2021 v Praze v UNYP aréně, kde naším soupeřem byl tým z Modřic, který nás dokázal nakonec porazit nejtěsnějším možným rozdílem 4:3. Zisk stříbrných medailí a titulu více mistra ČR je pro oddíl historickým úspěchem.

Zahanbit se nenechal ani tým mužů, který získal konečně 3. místo v 2. lize, když v play off byl pouze míč od postupu do finále a případného boje o 1. ligu. Okresní soutěže se bohužel neuskutečnily, ale členové oddílu se alespoň scházeli k pravidelným tréninkům.

Nesmíme zapomenout ani na oddíl volejbalistek ty jsou v probíhajícím ročníku ve vedení jak okresního, tak i krajského přeboru.

Z mimosportovních aktivit určitě patří zmínit uspořádání tradičního letního tábora pro děti na Chvalově a rozloučení s prázdninami, kterého se zúčastnilo bezmála 300 nadšených dětí.

Milan Koubovský, předseda TJ

Obrovský úspěch mladé sportovkyně z Radomyšle

V Jablonci nad Nisou se 8. listopadu 2021 uskutečnil Přebor České republiky mladších žáků a žákyň v judu. Obrovského úspěchu dosáhla Lucie Poklopová z Radomyšle, která pod vedením trenéra Felixe Čapka vybojovala stříbrnou medaili v kategorii mladších žákyň do 48 kg.

Po roční odmlce mladí hasiči již zase soutěžili

V sobotu 11. září se konala dětská hasičská soutěž v Katovicích. Leskovice vyjely do Katovic hned se třemi družstvy – jedno družstvo přípravy a dvě družstva mladších žáků. Časy byly velmi vyrovnané a rozhodovala každá vteřina, ale i přes těsný souboj naše nejlepší družstvo obsadilo 4. místo.

David Kadečka

Velký úspěch na akcích Otavský plamínek a Plamen

V neděli 19. 9. 2021 se ve Strakonici uskutečnil čtrnáctý ročník hasičské soutěže Otavský plamínek. Na místo dorazilo celkem

33 družstev z celého okresu. Soutěžilo se ve třech kategoriích: příprava, mladší žáci a starší žáci. Leskovice bojovaly v kategorii mladších žáků hned se dvěma družstvy. Leskovice B obsadilo 7. místo a Leskovice A získalo krásné 3. místo z celkového počtu 14. družstev. Děkujeme za podporu i všem rodičům, jelikož celý den na soutěži bývá často i docela náročný.

Následně se mladí hasiči zúčastnili podzimního kola hry Plamen, které se tentokrát konalo v Bavorově. Celkem bojovalo 13 hlídek z 11 družstev v branném běhu, kde Leskovice obsadily úžasné 3. místo. Bohužel v doplňující disciplíně štafetě požárních dvojic se nezadařilo, takže celkové umístění bylo i tak krásné sedmé místo.

zakolektiv vedoucích David a Miša Kadečkoví

Podzimní procházka Radomyšl

Na začátku byl nápad, pak tým lidí, co ho uvedli do cíle, a nakonec spousta sousedů, kteří se zapojili. Fantazii se meze nekladly a výsledek nezklamal. Uzavřený okruh procházky umožnil vycházet odkud kdo chtěl a v kolik chtěl. V časovém úseku tří hodin to někteří stihly obejít i dvakrát. Čekaly je i překvapení v podobě upírů vstávajících z rakve, létající duchové, různé zvuky, video projekce na fasádu, pečení buřtů s čarodějnicemi u ohně a u Boubelíny kulinářské speciality. Čajíček z žabiček, pečení pavouci, náhradní zuby pro ty, kterým vypadaly, a kroučící se žížaly. Kdo měl odvahu, ochutnal. O kousek výše nádherní barevní duchové, dýňová výzdoba, lucerny aj. nápady. Takže Radomyšláci palec nahoru, byli jste skvělí.

za pořadatele B. M.

Čokoláda

Kdo ji nemá rád? Ti, co přišly na povídání o ní Na Křenovku, nelitovali. Dozvěděli se o výrobě, historii, výchozích surovinách a druzích srozumitelně a přehledně. Napadlo by vás, že kvalitní bílá čokoláda není bílá, ale nažloutlá, že může být i zelená. Víte, že na obalu slova kakaová pochoutka má k čokoládě daleko?

Nejlepší byla ale ochutnávka. Dvanáct druhů na talířku putovalo mezi námi. Specialita byla se slaninou a hráškem, s dýňovými semínky, hořká stoprocentní ap. Něco chutnalo, něco ne, ale každý si našel tu svou. Na závěr proběhl prodej a myslím, že všichni odcházeli spokojení.

za ženy B.M.

Drakiáda

Ono se řekne udělat drakiádu, ale trefit se do dne kdy fouká je docela těžké. Sešlo se nás hodně, a i přes slabý vítr jsme dostali do vzduchu dvanáct draků. Bylo to spíš o běhání, ale děti se s tím popraly suprově. Moc nás potěšila i domácí tvorba draků. Slíbily jsme za týden zopakování, pokud bude foukat. Bohužel nefoukalo. Nicméně si myslím, že se tento sport u nás ujme a za rok jej zopakujeme.

za ženy Blanka Matoušková

Korálkování v Leskovicích

Podzimní večery se začínají prodlužovat, tma nám začíná zabírat větší čas dne. Tak jsme se rozhodly si tyto večery v Leskovicích zpříjemnit.

Řekly jsme si, že pro děti se vymýšlí a realizuje aktivit spoustu, tak si taky jednou uděláme akci pro maminky. Marie K. vymyslela akci „Korálkování pro maminky“ a většina oslovených žen se pro tuto činnost nadchla. Strávily jsme večer navlékáním korálků z minerálů různými technikami a postupy. Měly jsme na výběr velkou škálu korálků různých barev a typů, zdobení a motivů. Každá z nás si vyrobila několik náramků dle svého vkusu, naladění a pocitů. Mohly jsme si vytvořit i čakový náramek. Každý náramek byl autentický a jedinečný, tak, jako jeho majitelky. Vloni jsme si barvily trička různými technikami a letos navlékaly korálky. Co budeme dělat příští rok? To zatím nevíme, ale už teď se všechny moc těšíme.

za leskovické maminky Tereza Žilová

Bábinky a babí léto

Babí léto si bábinky letos opravdu užily. Vynahrazovaly si dřívější omezení a podnikly několik akcí. Nepočítáme-li obvyklé setkání první pondělí v měsíci v oblíbené hospůdce „Na Křenovce“,

zahájily podzim tradičním „Loučením s létem“ v Leskovicích. Čekalo na ně velké překvapení – všechny dostaly kalendář vytvořený za pomoci fotografií ze společných výletů a tablo, které jim mělo připomenout všechny bábinky, které se během uplynulého roku společně scházely. O zábavu se toho odpoledne postaral pan Antonín Pačinek se svou kytarou. Týden poté následoval výlet do Jindřichova Hradce, kde bábinky navštívily Krýzovy jesličky a další expozice v místním muzeu, prošly se po místě, kudy prochází patnáctý poledník, a pak si prohlédly zámek, klášter a kostel sv. Jana Křtitele, který je součástí hradeckého muzea. Individuální procházku městem a celý výlet ukončilo zhlédnutí unikátní Aqua show sv. Florián.

Září bylo opravdu bohaté na společná setkání. Protože v loňském roce nemohly bábinky využít cestování v rámci „Dostupné Šumavy“, rozhodly se letos uspořádat putování po Šumavě dle vlastního scénáře a podívat se tak na místa, kam se dříve nedostaly. Svou trasu zahájily výstupem ke kostelu sv. Mořice na Mouřenci, kde je čekala nejen prohlídka kostela a přilehlého hřbitova, ale hlavně poutavý výklad o historii tohoto místa. Odtud pokračovaly do Hartmanic, kde navštívily místní synagogu, jedinou zachráněnou a veřejnosti přístupnou synagogu na Šumavě. Po obědě v Železně Rudě pokračovaly do rekreačního střediska Hojsova Stráž, kde mohly obdivovat první šumavský orloj, který je zde v provozu již čtvrtý rok. Tím ovšem zajímavé zážitky nekončily. Ještě cesta vláčkem Šumavským od zastávky Špičák – Sedlo k Černému jezeru, procházka kolem jezera a vláčkem zpět. Celé putování zakončily bábinky v Sušici, kde navštívily kapli Anděla Strážce, místními zvanou „Andělíček“.

Říjen už zdaleka nebyl tak hektický. Kromě pravidelného setkání „Na Křenovce“ podnikly bábinky už jenom jeden výlet v polovině měsíce, a to do západních Čech. První zastávka byla v Manětíně, věnovaná prohlídce zdejšího zámku. Po obědě následovala návštěva kostela v Lukové, známého také jako „kostel duchů“ díky sádrovým figurám zobrazujícím, jak to zde kdysi vypadalo.

Poslední zastávkou byl Vánoční dům v Doubí u Karlových Varů – zde již bábinky sice byly před čtyřmi lety, nicméně zdejší expozice rozhodně stojí za opakované zhlédnutí.

Je ovšem nutno připomenout, že bábinky se nestarají jen o svou zábavu, ale spolupracují s místní mateřskou školou. S předškoláky si jako babičky kořenářky povídaly o bylinkách, jindy zase pro ně vyrobily dárky – malé sněhuláčky jako připomínku blížící se zimy.

Co říci na závěr? Určitě se nechystáme zalehnout k zimnímu spánku. Pokud nás vyloženě nezaskočí vývoj covidové epidemie, určitě se máme na co těšit.

Bábinky z Radomyšle

Obec baráčníků Radomyšl:

Teď v podzimních měsících se činnost baráčníků v Radomyšli s určitým omezením opět rozjíždí. Po úspěšné výstavě na Krajském úřadě v Českých Budějovicích jsme zachovali vystavované obrázky a fotografie pro další využití, bylo by škoda je ničit nebo vyhazovat, neboť jejich pořízení stálo určité úsilí, práci i finance spolku a pomoc úřadu městyse Radomyšl. Proběhla dvě sousedská zasedání a v době kdy bude vydán tento časopis, bychom měli mít i zvolené nové konšelstvo pro rok 2022–2023. Samozřejmě podporujeme svojí účastí na volebních zasedáních i ostatní obce naší župy Prachatice, Pištín, Písek a Vodňany. Koncem měsíce října jsme se zúčastnili oslav 220 let od narození pátera Josefa Šmidingera, kterou pořádala Jednota K. H. Borovského ve Strakonici.

Blíží se svátky vánoční a proto jsme se rozhodli, že letos postaví baráčníci při příležitosti adventního programu v Radomyšli betlém v životní velikosti. Sousedé a tetičky se dali hned do práce a věříme, že tento symbol křesťanství obohatí letošní Vánoce. Současně je vyhlášena akce za nejhezčí vyrobený, nebo zapůjčený betlém v jakékoli podobě od dětí i dospělých.

Všichni budeme doufat, abychom se mohli pospolu sejít a prožít naplno klid a pohodu končícího roku, který nebyl vůbec lehký a pro někoho i se ztrátou blízké osoby. Proto si pojdme přát hodně zdraví, štěstí, spokojenost, soudržnost s myšlenkou jak pomoci druhému a nemyslet jenom na své pohodlí. V rodině, mezi přáteli, v zaměstnání a platí to i pro učitele a rodiče ve vztahu k dětem.

Šťastný krok do nového roku přejí baráčníci z Radomyšle.

napsala Jůžková Zdeňka,
paníaminka Obce baráčníků Radomyšl

Dalším cílem byla Jaslůvka – vyhlídka u Řepice. V půli srpna jsme sjeli na raftech Otavu z Horažďovic do Katovic. A na konci srpna jsme uspořádali piknik v ovocné aleji u Rovné. Začátek školního roku jsme dětem zpřijemnilí kinem – Já padouch. Byla i cukrová vata. A nechyběl ani dětský den.

Plánované akce:

Čištění ptačích budek v Domanicích a Radomyšli

Promítání pro děti s ván. tematikou

Lampionový průvod

Bruslení na zim. stadionu ve Strakonici

Vánoční tvoření (drátky, korálky)

Krabice od bot pro děti z dětských domovů

Rozsvícení vánočního stromku s koledami a občerstvením

Mirka Paťková

Atletické závody v Blatné

Po dlouhé odlce od školních soutěží jsme se ve čtvrtek 30. října nemohli dočkat atletických závodů v Blatné. Závody jsou věnovány menším školám v regionu Blatenska, přesto s úspěchy našich žáků jsme spokojeni, a že jich nebylo málo. Děkujeme za reprezentaci naší školy Báře Mrázové, Amálii Machové, Veronice Mandlové, Kateřině Kozákové, Tereze Křížové, Lucii Poklopové, Šimonu Demetrovi, Šimonu Holubovi, Kevinu Puškovi, Danielu Stieberovi, Janu Poštovi, Andree Koptové, Adéle Machové, Kláře Kapláňkové, Tobiášovi Vojtovi, Lucii Bláhovcové, Ivě Kylbergerové,

Akce pro děti v Domanicích

V červenci letošního roku vznikl z iniciativy rodičů pod záštitou spolku Klíček turistický kroužek dětí z Domanic. Hlavním cílem je trávit společný čas v přírodě, ať při pořádání kulturních a sportovních akcí.

Prvním naším cílem bylo pastelkové hřiště v Řepici. Po cestě děti plnily různorodé úkoly. V srpnu jsme vyrazili vlakem na Sudslavickou ržezku u Bohumilic. Jedním z mnoha zajímavých míst je Sudslavická jeskyně nebo nejmohutnější lípa v jižních Čechách.

Tadeáš Kloudovi, Jakubu Jiříkovi, Šimonu Mandlovi, Štěpánu Machovi. Bylo hezké po dlouhé době vidět chuť sportovat a hlavně Radomyšlské žáky na stupních vítězů.

Monika Babková

Autorské čtení na 1. stupni

V rámci výuky literární výchovy bylo setkání se spisovatelkou Petrou Hejtmánkovou. Tato milá paní 21. 11. 2021 představila dětem 2., 3. a obou 4. tříd svoji knihu *Čakrové pohádky*.

Děti se dozvěděly, jak daná kniha vznikla i co bylo impulzem a podnětem k jejímu napsání. Prohlédly si obrázky všech sedmi pohádek, které malovaly v podstatě jejich vrstevníci ze ZUŠ Strakonice a mohly si vybrat, vybarvit a odnést domů jednu ze sedmi mandal Saši Murínové, které jsou také součástí knihy. Dozvěděly se, co to vlastně mandala je, zkusily se pomocí krátké meditace přiblížit svému snu a díky fotografiím mohly nahlédnout i do zákulisí tiskárny a prohlédnout si návrh knihy.

Setkání bylo velmi zajímavé a tak čas, který byl pro každou třídu vyměřen, velmi rychle utekl. Na závěr si děti mohly danou knihu zakoupit a i s krásným a milým věnováním si ji odnést domů.

Eva Lukešová

Adaptační dny

V průběhu září proběhly ve všech třídách ZŠ Radomyšl adaptační dny. Cílem této aktivity bylo posílení sociálních kontaktů mezi žáky a mezi žáky a vyučujícím. Některé třídy si užily i přespání na koupališti v Radomyšli. Věříme, že si z adaptačních dnů děti odnesly spoustu zážitků a utužily kamarádství mezi sebou.

Návštěva HBC Strakonice na kroužku házené

Ve středu 29. 9. navštívili a odtrénovali kroužek házené zástupci HBC Strakonice v čele s trenérem Miroslavem Vávrou. Cílem návštěvy bylo posílit motivaci dětí k házené a sportu všeobecně.

Naše škola je vítězem okresního kola Jazykového WocaBee šampionátu!

Žáci třídy 6. třídy získali prvenství v procvičování anglické slovní zásoby v okresním kole soutěže a postupují do krajského kola.

V říjnu se žáci naší školy zapojili do Jazykového WocaBee šampionátu. Jedná se o třetí ročník soutěže v učení slovíček cizího jazyka, ve kterém mezi sebou soupeří studenti všech cizích jazyků od základních škol až po gymnázia, a to nejen v Česku, ale také na Slovensku. Šampionát probíhá online v aplikaci pro učení cizích slovíček s názvem WocaBee. Celkem se do soutěže zapojilo celkem téměř 60 000 žáků. V našem okrese se nejpilnějším žáky stali právě žáci naší školy, gratulujeme 6. třídě.

Žáci v aplikaci získávají body pouze za správné odpovědi při procvičování slovíček. Díky tomu, že podali skvělý výkon, se stali okresními WocaBee šampiony a zaslouženě postupují do krajského kola, které začíná 3. 11. a končí 12. 11. 2021.

Držme našim žákům palce, aby byli úspěšní i nadále a proboujvali se svou pilí až do česko-slovenského finále Jazykového WocaBee šampionátu!

Kateřina Vlažná Koptová

Koníci v hřebčinci děti uchvátili

Cílem dalšího projektového dne dětí ze školní družiny byl Zemský hřebčinec v Písku. Na tento výlet děti vyrazily poslední úterý před podzimními prázdninami. Celý areál je velmi krásný, vždyť budova je z roku 1908 a objekt byl určen národní kulturní památkou. Děti se od průvodkyně dozvěděly, že původně byl hřebčinec před první světovou válkou určen k odchovu a výcviku vojenských koní, kteří se tehdy ještě v armádě používali. Dnes se hlavně specializují na odchov koní jezdeckých, tedy teplokrevníků, děti ale také viděly a mohly si i pohladit chladnokrevníka, který je především chovaný na pracovní činnosti. V areálu také žije i kůň, který závodil na olympijských hrách. Také už všichni vědí, co koně jí, že je nesmí sami o sobě krmit, pokud nějaké uvidí venku v ohradě, a že potřebují spoustu péče. Počasí vyšlo ideálně a dětem se podle reakcí moc líbilo. „Máme doma také koně, ale tito byli jinak krásní,“ prozradila Izabela Divišová ze druhé třídy. Spousta dětí po cestě z hřebčince v autobusu usnula, tak je odpolední zážitky zmohly.

Alena Šrámková

MŠ Radomyšl

Z akcí, které proběhly v podzimních měsících v MŠ Radomyšl si děti odnesly pestré zážitky.

Zajímavá byla návštěva obory v Sedlici, setkání s babičkami v rámci projektového dne „Babička bylinářka“, vzdělávací program záchranné stanice Třeboň – „Jak žije netopýr“ nebo výchovně-vzdělávací program Canisterapie – „S pejsky o psech“.

Renata Škodová, ředitelka MŠ

Knihovna jede!

Městská knihovna Sedlice uspořádala během měsíců září a října tři vlastivědné cyklovýlety do blízkého okolí. Myšlenka vznikla už minulý podzim, ale první výlet se podařilo uspořádat až téměř o rok později. Cílem bylo ukázat hezká a zajímavá místa v okolí a zároveň připomenout něco málo z historie či zeměpisu. Průvodkyní výletů byla místostarostka Mgr. Kateřina Brabcová.

První vyjížďka se uskutečnila 4. září od 14 hodin. Na náměstí před seníkem se sešlo 13 cyklistů a jeden koloběžkař. Trasa vedla přes Vráž k Pilskému mlýnu, odtud do Lázu, Rojic a Velké Turné. Poslední zastávkou bylo občerstvení Na Hrázi u rybníka Milavy a odtud okolo penzionu Starý bor „cestou v cestách“ zpět do Sedlice. Mezi účastníky bylo i pět dětí. Celkem šestnáctikilometrovou cestu zvládli na jedničku s hvězdičkou. Zajímavým zpestřením byla zastávka v přírodním ateliéru sochařky Jitky Křivancové u rybníka Velkoláz.

Druhý výlet byl naplánován směrem na severovýchod. Dne 18. září se sešlo 14 výletníků připravených se něco zajímavého dozvědět o historii Sedlice i okolí. Cesta dlouhá jen 9 kilometrů zamířila podél lesa Kamenice, kterému ale neřekne nikdo jinak než Hora, k bývalé hájovně. Výhled na vrcholy Šumavy – Boubín a Bobík byl úžasný. Pokračovalo se lesem a následně po louce až k rybníku Čicha u Mužetic. Trošku zabrat dal všem výjezd na Mužetický vrch, ale výhled do krajiny z výšky 573 metrů nad mořem stál rozhodně za to. Poslední zastávkou byly Holušice. Krátká zastávka na

dětském hřišti, poté u kapličky sv. Jana Nepomuckého na návsi a pak zpět „cestou v cestách“ kolem rybníka Kostecký.

Poslední výlet se konal až na začátku října. Počasí ale naštěstí vydrželo, a tak jsme vyrazili s modrým nebem nad hlavou a hřejivými paprsky v zádech směrem do Čekanic. Skupinka 15 nadšených bikerů včetně dětí nejdříve zamířila k rybníku Mokrá, odtud k hrobce Židlických u sv. Jána, poté kolem hřiště k čekanickému zámku. Trošku jsme si odpočinuli povídáním o Vlastě Stránecké, které byla letos slavnostně odhalena pamětní deska. Tato osobnost je neodmyslitelně spjata i s naší Sedlicí. V roce 1899 zde založila soukromou krajkářskou školu a na místním hřbitově najdeme její hrobku. Po mírném stoupání cesta pokračovala k rybníku Chvalov, poté následoval sjezd přes Milčice do Lažan, dále lesní cestou kolem rybníka Kořenský k Pilskému mlýnu a odtud pořád vzhůru k Sedlici.

text a fotografie: Kateřina Brabcová

Přehled projektů města Sedlice podpořených z dotačních programů v roce 2021:

Název projektu	výše dotace Kč	poskytovatel
Parkoviště a chodník pro MŠ Sedlice	300 000	Jihočeský kraj - POV
Nákup zásahového vybavení pro JSDH Sedlice	66 000	Jihočeský kraj
Rekonstrukce průtahu - vodovod I. a II. etapa	950 000	Jihočeský kraj
Rekonstrukce průtahu - kanalizace I. a II. etapa	1 500 000	Jihočeský kraj
Zmírnění dopadů kůrovce kalamity v nestátních lesích za rok 2019	2 135 235	Jihočeský kraj
Zmírnění dopadů kůrovce kalamity v nestátních lesích za rok 2020	186 683	Jihočeský kraj
Štěpkování nebo drcení klestu	45 720	Jihočeský kraj
Zřizování nových oplocenek	51 000	Jihočeský kraj

Pietní vzpomínka na vznik Československa

Ve čtvrtek 28. října uspořádalo město Sedlice ve spolupráci s Československou obcí legionářskou, jednotou Strakonice pietní vzpomínku na vznik Československa. Vzpomínku jsme zahájili pietním aktem u rodného domu ruského legionáře Martina Taliána, který padl v bitvě u Zborova. David Maňhal za Československou obec legionářskou přivítal všechny účastníky a připomněl život Martina Taliána. Pokračovali jsme pietním aktem u rodného domu poručíka ruských legií Josefa Šavrdy. David Maňhal opět připomněl jeho život a statečný boj v řadách srbské dobrovolnické divize i ruských legií a jeho obětavost, kdy obětoval vlastní život pro záchranu svých spolubojovníků při boji proti bolševické přesile. Vzpomínkové odpoledne jsme zakončili pietním aktem u pomníku padlých. Jak ve svém proslovu uvedl David Maňhal, zavzpomínali

jsme jak na legionáře pocházející ze Sedlice, tak na rakousko-uherské vojáky. Závěrem vyzval přítomné, aby jednali v duchu Masarykových výroků: „nebát se a nekrást“, aby náš stát byl udržen tou ideou, na které vznikl, abychom překonávali nedostatky naší demokracie a nepřekonávali demokracii. Poděkování za uspořádání pietní vzpomínky a za účast na ní patří panu starostovi Vladimíru Klímovi, paní místostarostce Kateřině Brabcové, veliteli SDH Sedlice Františku Douškovi, členům čestné stráže za SDH Sedlice, Josefu Brabcovi za čestnou stráž v historické uniformě ruského legionáře a bratru Miroslavu Šavrdovi za účast. Věřím, že si v příštím roce opět společně připomeneme již 104. výročí vzniku Československa.

text: David Maňhal, fotografie: František Jirsa

Podzimní výzdoba v Sedlici

Paní Lucka Válková svými aranžmá zkrášlila podzimní dny ve městě. Děkujeme.

Sedlické halloweenské veselí

Po dvouleté odmlce uspořádaly členky Českého svazu žen Sedlice opět halloweenskou stezku odvahy. Akce začala již v půl páté odpoledne v prostoru tematicky vyzdobené zahradní restaurace Na Velké hospodě. Děti, z nichž většina přišla v úžasných kostýmech, se postupně fotily u obří dýně nebo v halloweenském fotokoutku. Se soumrakem se s rodiči postupně vydaly na strašidelnou stezku, v jejímž průběhu bylo připraveno hned několik zastavení. O tom, že tento si svátek i u nás získal své příznivce, není vůbec pochyb.

Trošku se pobát přijelo do Sedlice více než 250 návštěvníků, především z řad dětí.

text: Kateřina Brabcová, fotografie: Kateřina Prexlová

Divadlo v Sedlici

V páteční podvečer dorazil do Sedlice divadelní spolek Prácheňská scéna. Své představení Dveře od Jana Zindulky odehráli talentovaní herci z nedalekého Písku v místní sokolovně. Město Sedlice se nedávno rozhodlo tuto budovu odkoupit, a tak dne 5. 11. 2021 přivítalo lačné publikum jako hrdý majitel. Tento speciální den si nenechalo ujít na 50 diváků snad všech věkových kategorií. Všichni se dobře bavili a určitě se nemůžou dočkat další podobné akce.

A co vůbec bylo k vidění? Šlo o úsměvný příběh několika osob, které se sejdou v očistci, kde bilancují svůj předchozí život. Hlavní hrdinové se musí vzdát určitých věcí, aby mohli projít dveřmi do nebe. Při vzájemné komunikaci, kdy se postupně dozvídáme jejich příběhy, bolesti i radosti, si postupně uvědomují, co je vlastně důležité a čeho se mohou vzdát. A tak nakonec všichni dveřmi přece jen projdou.

A my pro změnou doufáme, že dveřmi naší sokolovny projdete příště i vy. Připravujeme totiž i další kulturní lahůdky.

text: Zdeněk Mikeš

Martin Buben – milovník superdlouhých tratí

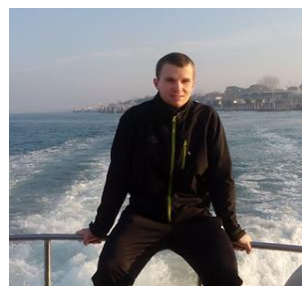
Narozen: 1992

Věk: 29

Maratonu se věnuje od roku 2018

Závody: Athény 2018, Praha 2018, Olomouc 2018, Karlovy Vary 2018, Karlovy Vary 2021, Ústí nad Labem 2021, Plzeň 2021, Olomouc 2021

Účast v letošní sezóně: Liberec, České Budějovice a Itálie (pokud opatření dovolí ☺)

Maratonský běh je běžecký závod na vzdálenost 42,195 km. Jde o druhou nejdelší atletickou disciplínu, která je velmi fyzicky náročná. Za vítěze jsou tak považováni všichni ti, kteří závod dokončí.

„Je to již 30 let, co jsem závodně běhala za Svazarm Sedlice. K mému velkému potěšení zdědil závodní „nohy“ syn Martin. Naplno se začal věnovat přípravě na nádherné závody, které spojují lidi z celého světa maratonu.“

Nyní má za sebou již několikátý závod s úžasnými výkony. Byl vybrán i pro účast na závodech v Athénách.

Je za tím velká dřina a odříkání, ale je po mně a jde si za svými sny.

Jsem na něj velmi pyšná,“ chválí maminka Zdeňka Augustinová.

Podzim v MŠ Sedlice

Tento rok jsme se mohli těšit z nádherného podzimního počasí. Využívali jsme proto teplých dnů k častým výletům do našeho blízkého okolí a pozorovali jsme aktuální změny v přírodě i ve městě. Nejvíce atraktivní byly pro děti delší vycházky, kde jsme měli možnost vidět zvířátka žijící v lese nebo u vody, práci zemědělských strojů na poli. Děkujeme za možnost navštívit areál podniku Agro Sedlice a přiblížit tak dětem například sklizeň brambor, kukuřice nebo chov hospodářských zvířat.

Zajímavá pro nás všechny byla prohlídka Obory Sedlice. Ta byla původně budována pro chov jelení a černé zvěře. Děti mohly pozorovat daňky, divoká prasata a ve výstavním prostoru jsme obdivovali množství nádherných trofejí a loveckých potřeb.

Zúčastnili jsme se dalšího ročníku „*Běhu sedlických nadějí*“, který pravidelně pořádá Základní škola Sedlice. Všichni malí sportovci dostali za svůj výkon odměnu a nejstatečnější dokonce medaili.

Škoda, že v dnešní těžké době nemohou naši mateřskou školu potěšit svojí návštěvou některé loutkové společnosti se svými pohádkami, na které jsme se vždy velmi těšili. Musíme doufat, že se zase dobré časy vrátí.

Barevný podzim pomalu končíme úklidem listů a na zahradě vyzdobené vydlabanými dýněmi si pouštíme draky. Co víc si můžeme přát? Jistě jen ZDRAVÍ! A těšit se na Ježíška!

za MŠ Sedlice Zdeňka Rodová

Podzim v ZŠ Sedlice

Po prázdninách se provoz školy dostal konečně do normálu – nové poznatky, zkoušení, úkoly, písemky, sportování, setkávání se spolužáky, dokonce se smí i zpívat. Kromě běžných činností se mohou žáci účastnit dalších aktivit. Na škole se opět rozjelo několik kroužků – paličkování, hra na kytaru, výtvarný, keramický, florbal.

Poděváté jsme uspořádali sedlický *Běh naděje*, žáci z MŠ i ZŠ předvedli pěkné výkony, přálo nám i počasí. Současně s během proběhla i cyklosoutěž. Žáci 5.–9. třídy navštívili v sedlickém kině promítání filmu a besedu o Nicholasu Wintonovi. Devátá třída vyrazila na tradiční exkurzi na Svatou Máří a část 1. stupně navštívila Prahu. Větrné počasí na konci října využil první stupeň k uspořádání drakiády.

A co nás v nejbližší době čeká? V listopadu „oblíbené“ třídní schůzky, vystoupení žáků na předvánočních akcích, mikulášská nadílka, vánoční prázdniny.

Marek Charvát

Podzimní atletika v Blatné

V Blatné proběhly tradiční atletické závody, ve kterých se naši reprezentanti rozhodně neztratili a přivezli 8 medailí. Zlaté získaly Rozálie Pacnerová ve vrhu koulí a Monika Židová ve skoku dalekém a běhu na 60 metrů. Stříbrné vybojovali Jakub Šlapák (1500 metrů), Monika Židová (skok vysoký), Tomáš Baloušek (skok daleký) a štafeta starších chlapců. Zora Štěrbová v běhu na 60 metrů získala bronz. Všem účastníkům děkuji za výbornou reprezentaci školy a medailistům gratuluji ke skvělým výkonům.

Marek Charvát

SDH Sedlice

Třetí víkend v září byl pro SDH plný soutěží

V sobotu 18. 9. 2021 jsme s dorostenkami Kačkou a Kájou vyrazily na ZPV v Pražáku. Konala se zde soutěž, kde mladí hasiči a hasičky prokázali své znalosti ze zdravotvědy, topografie, uzlování, střelby ze vzduchovky, určování azimutu. Trasa byla pro všechny

stejně dlouhá. Startovalo se v časovém intervalu, aby byl čas na plnění úkolů. V kategorii dívek se zúčastnilo 16 dívek a Kačka si vybojovala 1. místo a Kája 5. místo. Je to pro nás úspěch, neboť jsme se v kategorii dorostu jednotlivkyň zúčastnily poprvé a určité ne naposledy. Díky, děvčata, za reprezentaci a skvělé výsledky.

Kája přidala svůj pohled na soutěž:

Hasičská soutěž v Pražáku se nám moc líbila. Stanoviště měli hezky připravené, jen kdyby tolik nefoukal vítr u stělny ze vzduchovky. Po odběhnutí na nás čekal teplý čaj a k obědu byl kuřeč řízek s chlebem a okurkou. Myslíme si, že jsme na soutěži uspěli dobře.

V neděli 19. 9. 2021 mladí hasiči, kategorie mladší, vyrazili do Strakonice na 14. ročník soutěže *Otavský plamínek*. Přihlášených bylo 34 družstev. My neměli moc času na trénování, děti to zvládly, užily si to a za účast na soutěži si odnesl každý krásné ceny. Jako každý rok byl připraven doprovodný program – mažoretky, Policie ČR, vojáci.

Dne 9. 10. 2021 se vedoucí mladých hasičů SDH Sedlice zúčastnili jednodenního školení na zámku v Česticích, aby zde obhájili své vědomosti. Všichni uspěli.

Běh hasičů na Svatou Horu

V sobotu 11. září 2021 se v Příbrami konal 13. ročník unikátního závodu dvojic hasičů v běhu do schodů na Svatou Horu. Touto akcí si hasiči jak profesionální, tak dobrovolní připomínají práci svých kolegů při likvidaci požáru Svaté Hory v dubnu 1978. Ve stejný den pořádá město Příbram významnou historickou slavnost – Příbramskou svatohorskou šalmaj.

Na letošní ročník běhu měli původně dorazit i družstva ze zahraniční nakonec ale dorazili jen hasiči z Itálie. Družstva z Německa, Holandska a Ukrajiny se omluvila a to z důvodů spojenými s opatřením proti šíření nemoci covid-19.

Samotná trať je 560 metrů (289 schodů) dlouhá a dosahuje 80metrového převýšení. Každý hasič musí na trať se zásahovou

obuví, s přilbou, ve stejnokroji a mužské dvojice i s dýchacím přístrojem. Dvojice si mohou navzájem pomáhat a po celou dobu závodu se od sebe nesmí vzdálit na více než 10 metrů.

Tohoto ročníku se z řad SDH Sedlice zúčastnily 2 mužské dvojice a 1 smíšená dvojice. V kategorii „Ostatní“ se na 2. místě umístila smíšená dvojice Lenka Podsklanová a František Doušek se skvělým časem 5:24.96. Mezi muži se velice úspěšně prezentovala dvojice Jan Doušek a Josef Šlehofer, kteří se s časem 5:12.52

umístili na 8. místě. Druhá dvojice ve složení Zdeněk Chochol a Jan Šlehofer se s časem 6:16.40 umístili na 28. místě. Mužskou kategorii zcela jasně ovládli bratři Michal a Jakub Brousilovi z SDH Lom s časem 3:59.68.

Úspěch mladých hasiček

V neděli 31. 10. 2021 se v Březnici uskutečnil závod TFA dospělých a dorostu. Tato soutěž je v České republice známá pod názvem *Nejtvrďší hasič přežívá*. Jde o jednu z nejobtížnějších a nejextrémnějších sportovních disciplín, při které hasiči simulují zátěž, jakou zažívají při skutečném zásahu.

Závod se skládá z několika překážek, které musí závodníci na trati překonat. Mezi tyto překážky patří například tahání a motání hadic, přemístění figuríny a závaží nebo překonání 3 metry vysoké bariéry. Po celou dobu má závodník kompletní zásahový oblek, zásahovou obuv, rukavice, helmu a dýchací přístroj jako zátěž.

Z řad SDH Sedlice se závodu v Březnici zúčastnily v kategorii dorostenek Kateřina Dolejšová a Karolína Brabcová. Pro obě se jednalo o první podobný závod. Samotná soutěž byla opravdu náročná i pro zkušenější a starší závodnice i závodníky. Startovalo se paralelně na dvou totožných drahách. Jako první se na start připravila Kateřina Dolejšová. Díky svému skvělému času 5:46.73 před sebe už jinou závodnici nepustila a obsadila první místo. Jako poslední se na start připravila Karolína Brabcová, a i když překonala více než polovinu závodu, bohužel tuto dlouhou a velmi fyzicky náročnou trať nedokončila. Oběma závodnicím patří velký obdiv a respekt za předvedený výkon.

Strom pohádek – dva roky čekání na pohádku...

V roce 2019 se při návštěvě sedlických krajčárek v partnerské Horní Falcí zrodil nápad na paličkované pohádkové motivy. Původní nápad lepoprela vyzrál do konečné podoby stromu o rozměru 2 x 2 m, na kterém rostou jednotlivé pohádky. Vedle původního nápadu bylo důležité najít deset pohádek, které jsou známé na obou stranách hranice, což se ukázalo jako ne tak jednoduché. Jana Drdu, Boženu Němcovou a jejich pohádky zná u nás každý, bratry Grimmy a Hanse Christiana Andersena znají zase všichni na bavorské straně. Celá řada pohádek je podobných, málo shodných. Výběr nakonec byl úspěšný a Sedlická krajka o. p. s. připravila podvínky i materiál na jednotlivé pohádky. Podvínky si mezi sebe poctivě rozdělily krajčářky ze Sedlice, Blatné, Radomyšle, Tiefenbachu (okres Cham) a Schönsee (okres Schwandorf). Děti se pod odborným vedením lektorek paličkování daly do práce. A přišel covid-19 a všechno bylo jinak.

Původní záměr byl představit společné dílo na Krajčářských slavnostech v Sedlici v roce 2020. Jenže ty se z důvodu pandemie nekonal. Další záměr byl představit společnou krajku na Krajčářském týdnu v Schönsee v roce 2021, ale ani ten se nekonal.

V sobotu 25. září 2021 se ale všichni dočkali! V základní škole v Schönsee byla poprvé veřejnosti představena společná krajka „Strom pohádek“. Hostitelem všech přítomných byla škola v Schönsee zastoupená ředitelem panem Toidlem spolu se Správním společenstvím Schönsee v čele se starostou obce Stadlern Geraldem Reiterem jako jedním z partnerů projektu. Na paličkování pohádkových motivů se podílelo celkem 32 dětí z kroužků paličkování ze Sedlice (lektorka Martina Srbová), z Radomyšle, DDM Blatné (oba vede lektorka Emilie Vrbová), Tiefenbachu a Schönsee a většina z nich byla i v ten den přítomna na slavnostní prezentaci. Mezi slavnostními

hosty byl také starosta obce Tiefenbach Ludwig Prögler a paní Seegel, která zastupovala zemský okres Cham. Starosta města Sedlice pozdravil přítomné osobním dopisem. Bylo příjemné, že si ve svém nabitém programu našel čas a mezi krajčářky a krajčáře přijel zemský rada okresu Schwandorf Thomas Ebeling, který svou sounáležitost s krajčářkami vyjádřil mj. tak, že si neváhal převázat svoji kravatu za darovanou kravatu s krajkou.

A bylo se na co dívat. Jako jablíčka na jabloni vyrostly na „Stromu pohádek“ krajky, ze kterých každý pozná pohádky – Šůl nad zlato, Jeníček a Mařenka, O rybářovi a zlaté rybce, Šípková Růženka, Popelka, Oslíku otřes se, Tři zlaté vlasy děda Vševěda, Sedmero krkavců, Červená Karkulka, Sněhurka. Dokonce se mezi větve stromu propašoval čertík nezbeda, který se stal i motivem zadní strany Pohádkového pexesa. Pexeso spolu s dřevěnými kostkami a pohádkovým kvízem jsou doprovodné aktivity tohoto společného krajčářského projektu.

V aule školy vedle sebe tak visela společná krajka „Květinová louka“ z roku 2018 a „Strom pohádek“. A to nejen v sobotu, ale i v neděli, takže je viděli všichni, kdo druhý den přišli do volební místnosti k volbám do Spolkového sněmu.

Děti, lektorky a partneři projektu byli oceněni pamětními listy a drobnostmi, které jim budou tento slavnostní okamžik připomínat. Domů nejel nikdo s prázdnými rukama. Na všechny se dostalo.

Partneři projektu si vzájemně předali i doprovodné výstupy z tohoto krajčářského projektu: Správní společenství Schönsee se podílelo na nákladech spojených s výrobou šesti A3 krabic s dřevěnými skládacími kostkami polepenými pohádkovými motivy; obec Tiefenbach na 300 ks Pohádkového Pexesa; město Sedlice na 300 ks pohádkového kvízu v češtině a němčině a na pamětních listech a tisku obrázků na dřevěné kostky.

Celý společný přeshraniční projekt „Strom pohádek“ byl realizován pouze z vlastních zdrojů všech tří partnerů projektu, každý se na nákladech podílel spravedlivě jednou třetinou. Hodnota společná, přeshraniční, je nevyčísitelná. Bez dětí, lektorek paličkování a podpory ze strany města a obcí by ho nebylo možné obdivovat. Všem za to patří veliký dík!

Strom pohádek i Květinovou louku, ale i doprovodné aktivity uvidí návštěvníci Krajčářských slavností v Sedlici v roce 2022! Strom pohádek i Květinová louka jsou krajky s příběhem. Přijďte, těšíme se na Vás.

Sedlická krajka o. p. s.

VI. ročník KRAJKÁŘSKÝCH SLAVNOSTÍ

Vážené milé krajčářky a všichni příznivci paličkové krásy a ručních řemesel. Město Sedlice a Sedlická krajka, o. p. s. Vás srdečně zvou na již VI. ročník Krajčářských slavností. Akce by měla proběhnout v sobotu 6. srpna 2022 a to za všech podmínek. Doufáme, že to půjde bez co možná nejmenších omezení, ale budeme připraveni – budeme reagovat na vývoj událostí a možných protikoronavirových opatřeních a slavnosti tomu přizpůsobíme. Budeme se na Vás těšit a budeme doufat, že svojí návštěvou nás podpoříte v našem úsilí o zachování této překrásné tradice. Veškeré informace o připravovaných slavnostech najdete na našich stránkách: www.krajky-sedlice.cz.

Martina Srbová, Sedlická krajka, o. p. s.

Město Sedlice a Sedlická krajka, o.p.s. Vás srdečně zvou
do Sedlice u Blatné na

**Kouzelné
KRAJKÁŘSKÉ
SLAVNOSTI**
aneb
z pohádky do pohádky

v sobotu 6. srpna 2022

více informací najdete na: www.krajky-sedlice.cz

Soutěžní přehlídka v oboru paličkováná krajka

Sedlická krajka, o. p. s. vyhlásila již V. ročník soutěžní přehlídky v oboru paličkováná krajka „BIENÁLE SEDLICKÉ KRAJKY – 2022“, která je již tradičně součástí Krajčářských slavností konaných v Sedlici.

Ráda bych proto vyzvala všechny krajčářky, malé i velké, k účasti na naší pořádané soutěžní přehlídce. Garantujeme: hodnotné ceny, uveřejnění vítězných prací a jejich autorek, navrácení všech prací. Téma soutěže, podrobné podmínky a přihlášku, najdete na stránkách Sedlické krajky, o. p. s.: www.krajky-sedlice.cz.

Děkuji za Vaši případnou účast a budu se těšit na Vaše práce.

Martina Srbová, Sedlická krajka, o. p. s.

Vyzýváme všechny krajčářky malé i velké, aby se zúčastnily soutěžní přehlídky v oboru paličkováná krajka, kterou pro Vás pořádá Sedlická krajka, o.p.s.
Podpořte naše překrásné tradiční ruční řemeslo a přihlašte se.

**V rámci Krajčářských slavností proběhne
V. ročník soutěžní přehlídky
v oboru paličkováná krajka SEDLICE-2022
BIENÁLE SEDLICKÉ KRAJKY**

www.krajky-sedlice.cz

Přejeme Vám
příjemné prožití vánočních svátků,
mnoho úspěchů v novém roce.
Sedlická krajka, o.p.s.

Adventní koncert

**Poslán jest
od Boha anděl...**

Jitka Baštová - akordeon
Jindřich Macek - loutna

Sobota 4. prosince v 17 hodin
Kostel sv. Jakuba v Sedlici

BETLÉMSKÉ SVĚTLO
může prozářit i váš domov

Betlémské světlo bude k dispozici v kostele sv. Jakuba
pátek 24. prosince 14⁰⁰-15⁰⁰

„Poutování“ u sítě aneb Přišli i „psi ze vsi“

Škvořetice – I do letošního staroslavné poutě ve Škvořeticích promluvil sport. A i tentokrát šlo o nohejbal. A také v pořadí 3. ročník poutového turnaje v nohejbale se odehrál na ploše areálu u rybníka „Daliň“.

Jak už u takových venkovských turnajů bývá zvykem, mnohé týmy halí svou totožnost do přezdívkového pláště. Letos ve Škvořeticích vzbudil největší veselí krycí název „Psi ze vsi“, pod který se zamaskovalo smíšené trio Blatná + domácí. Ale šprýmování jim věru šlo k duhu, protože nakonec si na nich všichni „vylámali zuby“.

Hned za nimi skončili na stříbrném postu hoši z „A – týmu“, taktéž mix Blatné a Škvořetic. Medailovou stupnici ještě pokřtili potem bronzoví „STARS“, kde duo doplnil ještě jeden vylosovaný hráč. Družba skaličanských a škvořetických „tvrďáků“ bohužel stačila jen na nepopulární bramborovou medaili. Předposlední místo nakonec čekalo na tým „Jedničky“/Klatovy + domácí/, kteří byli ovšem od začátku považováni za horké favority na zlatý míč. Podle informací z kuloárů je ale deklasovala medovina. S černým Petrem odjeli domů nohejbalisté ze Skaličan. Toho dne se od nich prostě odvrátila štěstěna.

Počasí turnaji maximálně přálo. Kvečer sice přišla bouřka, jenže to už seděli hráči s drahými polovičkami v bezpečí a suchu tamní „občerstvovačky“.

Je potěšující, jaké oblibě se těší slučování sportu s kulturními tradicemi venkova. Jak říkali už staří Římané, je zapotřebí dát lidu chléb i hry.

Vladimír Šavrdra

Malá účast, taky účast

Organizátoři desátého ročníku legendárních „Cyklohrátek“ v Pacelcích zklamání nepociťovali.

Pacelice – Devět ročníků pacelických „Cyklohrátek“ mělo velmi solidní obsazení. Do malé osady se naučili jezdit mladí cyklisté z Blatné i okolních obcí. Ve finále se počet účastníků vždy pohyboval mezi třiceti až čtyřiceti jednotlivci.

Letos to tedy bylo o mnoho slabší. Snad to způsobil fakt, že v nedaleké Sedlici o stejném termínu probíhala velkolepá akce, zahrnující mimo jiné soutěž „Pevnost Boyard“ a další lákavé originality. Tam zamířilo na 140 chlapců a dívek. Takovému podniku pacelické „Cyklohrátky“ rozhodně nemohly konkurovat.

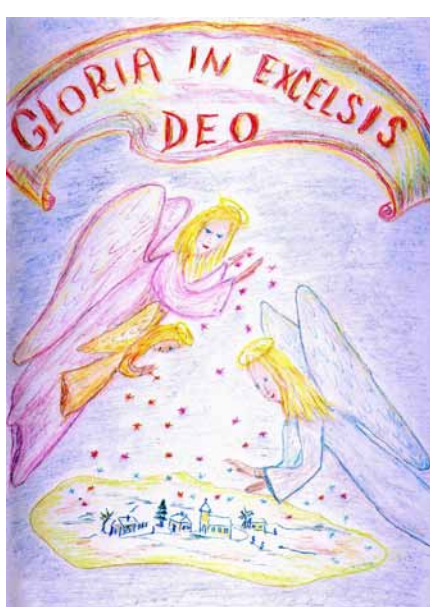
Nicméně se konaly i v nastalé komorní atmosféře. Deset přítomných jezdců si to v jízdě zručnosti a krátkých závodech okolo vesnice náramně užilo. Bojovali se stejným nasazením, jako kdyby proti nim stále několikanásobná přesila. Sportovně to vzali i organizátoři. Každoroční architekt trati pro jízdu zručnosti Josef Hora „vyšvihl“ opět zajímavé úseky, kde se mohl „potěr“ dostatečně vyřádit. A také se vyřádl. Nechyběly tradiční dovednostní disciplíny – dlouhý slalom, přenos kelímku s vodou ze stolu na stůl, hod tenisákem do košíku a před finišem tzv. „houpáčka“ /fošna na kulatině/. Za chyby udělovali traťoví rozhodčí jako vždycky trestné vteřiny.

Co tentokrát ztratily jubilejní „Cyklohrátky“ na počtu účastníků, to jim bohatě vynahrádila přítomná osobnost v podobě Petra Maříka z Blatné. Vycházející hvězda závodní cyklistiky den předtím

VÁNOČNÍ PROCHÁZKA
s hádankami a zajímavostmi
aneb
CO MOŽNÁ NEVÍTE O VÁNOCÍCH

KDY?
OD 20. 12. 2021
DO 2. 1. 2022

KDE?
V parku
na náměstí
a za Coopem
v Sedlici

Spolek Modrásek přeje příjemné prožití vánočních svátků a hodně úspěchů v roce 2022.

**TŘÍKRÁLOVÁ
SBÍRKA 2022**

Každá koruna
pomáhá

SEDLICE NEDĚLE 9. LEDNA

získala zlatou medaili na úmorném maratónu „Král Šumavy“. A tady Petr znovu dokázal, že se pro kolo narodil. Nejenže v kategorii do 15 let neměl konkurenci. Předvedl tady kousky, nad kterými se divákům otvírala ústa. Jeho specialitou na konec spanilé jízdy se stal přesun po zadním kole. Spolu s ním přicestovala do Pacelic i stejně zdatná přítelkyně. Té Petr po rychlostním závodu elegantně věnoval pohár i zlatou medaili, přestože dorazila až za ním. Dokázal tak, že gentlemani ještě nevymřeli.

Nízká účast na desátých pacelických „Cyklohrátkách“ měla přece jen jednu výhodu. Trofeje se dostaly na každého a ještě zbylo „na pocestné“. Zvláštní cenu tradičně převzal při závěrečném ceremoniálu nejmladší cyklista. Tentokrát se jednalo o dvouletou Veroniku Šindlerovou z Blatné. Nejprve se jí na trať vůbec nechťelo. Když ale viděla v akci svého čtyřletého brášku Jirku, nechala se inspirovat. Statečně šlapala do pedálů s takovou vervou a chutí, že daný úsek objela rovnou dvakrát a už se chystala na třetí díl. Kdyby ji maminka s pořadateli nezachytili, tak tam asi jezdí dodnes...

Aby se mladí cyklisté během přestávek nenudili, byla jim k dispozici bezplatná půjčovna koloběžek. S těmi do Pacelic přijel pan Benda z Mačkova, který zároveň zastával funkci „servismana“. Jeho služeb díkybohu nebylo zapotřebí – nedošlo k žádné kolizi ani technickým problémům.

„Cyklohrátky“ v Pacelicích pořádá sportovní klub „PROSPORT“ Blatná a obec Škvořetice. Ruku k dílu ochotně přikládají dobrovolníci z Pacelic a Škvořetic. Všem těmto dobrým lidičkám a celkům náleží srdečné poděkování. Obci Škvořetice i za její sponzorský počin. Nelze opomenout ani Iví podíl zvukaře Jiřího Hraběte, bez něhož by výkony cyklistů nedoprovázela super hudební kulisa. A ta udělá taky své!

Během půlhodinové pauzy mezi oběma soutěžemi si všichni přítomní také opekli buřty na ohni. Prostě pohoda, prostě paráda! Inu – malá účast, taky účast.

Vladimír Šavrdra

Zlatá rybka bohužel na Stárce nežije

Ale v rámci „Škvořetické čudly“ se nachytaly jiné zajímavé exponáty.

Škvořetice – Který rybář by si nepřál chytit jako ve známé pohádce zlatou rybku, co by mu splnila tři přání? Nepohrdli by tím jistě ani účastníci 1. ročníku „Škvořetické čudly“. Ale protože nežijeme v pohádce, nýbrž v krušné realitě, muselo se jedenáct dětí na břehu koupaliště „Za Stárkou“ spokojit v průběhu prosluněné neděle s úlovkou „němými a nemajetnými“. Ale určité tahle tractace stála za to.

Nová soutěž ve společenském dění Škvořetic měla neodolatelné kouzlo. Malí rybáři pečlivě sledovali hladinu a především své

splávky, aby se z každé rybičky následně upřímně radovali. Na své si přišli i dospělí, kteří hbitě následovali příkladu svých ratolestí. Ale hrdiny krásného dne pod azurovým nebem byli jen a jen ti nejmladší.

Největší úlovek čekal na Štěpána Schaffarze, co tím pádem zvítězil. Na jeho háčku uvízl kapr s 51 centimetry. V rybodělcem exeloval Honzík Holub s výkonem 148,5 centimetru vodní kořisti.

Voda uklidňuje, voda léčí, voda dává sílu i radost. Takové rybářské odpoledne nemá prostě chybu a dá člověku skutečně všechno.

Vladimír Šavrdra

Škvořetická pouť oslovila všechny generace

Škvořetice – Nechybělo tam prostě nic, co má tradiční staročeská pouť na venkově příchodím nabídnout. Spíše tam bylo ještě něco nádavkem. Ve Škvořeticích v ono významné datum to Obecní úřad skutečně „rozbalil“ ve velkém stylu.

Předně bylo pamatováno na děti a mládež. Prostranství před zdejšími konzumem zaplnily pouťové atrakce jako malý řetězák, skákací hrady a neodmyslitelné stánky s pouťovým zbožím. Ale nejen tím. Ohromnou radost dětem přinesla atrakce v podobě poníků chovatele Martina Jiskry z Buzic, na kterých se zdarma projížděly pod dohledem zkušených instruktorů. Samozřejmě byl hudební doprovod radovánek, mezi tím vším se linuly dráždivé vůně opékaných klobás a cukrové vaty.

Pověstnou třesinkou na dortu bylo varietní představení „světských“ producentů z Dvorců u Nepomuka. Jeho náplň tvořily vedle klasických kouzelnických ukázek rovněž skvělé kousky fakíra, zmizení osoby a vyprošťování se z železných řetězů, o legraci se postaral neodmyslitelný klaun. Opravdovým vrcholem se stala prohlídka cizokrajných hadů, kteří leckdy dosahovali úctyhodných rozměrů. Pásmo uměleckých výstupů mělo velmi slušnou úroveň a právem sklídilo bouřlivý potlesk.

Pravá pouť ovšem není jen o zábavě. Je to také doba pokory a zamyšlení nad sebou samým před tváří vyšší moci. A ani tady ve Škvořeticích na tohle nezapomněli. Mše svatá v kapli Panny Marie Bolestné, kterou odsloužili otec Rudolf Hušek s jáhnem Františkem Jirsou, byla toho dostatečným důkazem. Výjimečnosti těchto okamžiků dodal náboj dojetí a vnitřního chvění věřících okouzující zpěv sbormistra Richarda Semiginovského, podložený tóny jeho harmonia. Želbohu tentokrát boží svatostánek nebyl v době mše zaplněn.

Počínaje sedmnáctou hodinou na půdě místní hospody vyzvala k tanci a poslechu veselá křídlovka Zdeňka Koubka a hudební nástroje jeho kolegů Františka Rodiny a Josefa Trefného. Tady k sobě měli zřejmě škořetici občané nejbližší.

Letošní škořetická pouť nebyla ochuzena ani o sportovní vložku. Na ploše sportovního areálu pod vsí tuto funkci výborně obsadil nohejbalový turnaj.

Každý si tady prostě našel to svoje. A domů si odnesl jen ty nejbarvitější vzpomínky a nejlepší dojmy.

Vladimír Šavřda

Posvícení s čuníkem. Nad něj není!

Škořetice – V legendární komedii „Slavnosti sněženek“ se vášnivě prou členové znepřátelených mysliveckých sdružení, zda si nechají divoké prase upravit s knedlíkem a se zelím nebo na šípkové omáčce. Kdyby do toho mohli promluvit škořetici gurmáni, zcela jistě by se přiklonili k variantě A. No ovšem bez knedlíků a zelí. Takhle si totiž debužirují na místním hřišti. Co na tom, že tady je k máni „jen“ prase domácí.

K máni bylo i 23. října u příležitosti škořetického posvícení. Nepsané pravidlo říká, že při posvícení je třeba si řádně naplnit břicho. A když se tedy obec „plácla přes kapsu“ a dala pašíka do placu, společenská veselice pod širým nebem byla na světě. Z kuloárů prosákla informace, že „sponzorský dar“ vážil 73 kilogramů a zmizel v žaludcích přítomných celičků.

Vepřové hody okořenily tóny zde již zdomácnělé kapely Zdeňka Koubka z Blatné. Takže to bylo posvícení, jak má být! A nikdo nemusel honit a střílet prase na školních parketách.

Vladimír Šavřda

Ve víru tance

Škořetice – Ve Škořeticích se stále dobře daří i kultuře. Vítanou novinkou se teď od 15. října staly taneční kurzy ve zdejšímu kulturním domě. Vede je lektorka a instruktorka Dana Strnadová z Blatné. Přihlásilo se patnáct párů.

Vladimír Šavřda

A teď co se ještě ve Škořeticích a Pacelích chystá do konce roku 2021?

Aneb Co se v troubě obecní peče, to nám nikam neuteče!

27. listopadu: Výroba adventních věnců ve škořetické hospůdce. Pořádá místní svaz žen.

28. listopadu: Adventní zpěv dětského sboru v kapli „Panny Marie Bolestné“. Poté přesun na návěs a slavnostní rozsvícení vánočního stromu.

4. prosince: Mikulášská nadílka v kulturním domě /14.00/. Jako vítané zpestření programu se představí od 15:00 divadelní společnost. Půjde o divadlo veselé, pro malé i dospělé!!!

11. prosince: Zájezd do Českých Budějovic s doprovodnou exkurzí.

18. prosince: Živý betlém u pacelického kostela na Křesovci se zpěvem koled a hrou na kytaru. Od 15.00 hodin.

Vladimír Šavřda

Opravy budovy čp. 77 ve Tchořovicích

V měsíci září byly renovačními nátery kompletně opraveny dřevěné prvky na budově obecního úřadu – přístřešek u hlavního vchodu do budovy, veranda před vchody do bytů z boku budovy, vchodové dveře, podbití a vrata garáží, které jsou umístěny v blízkosti této budovy. Vzhledem k výšce budovy musela být v určitém okamžiku využita plošina Technických služeb města Blatná. Celkové náklady renovace dřevěných prvků na budově činily 148 875 Kč.

čp. 77 před renovací nátěrů

renovace nátěrů čp. 77

Mše svatá v kapli sv. Václava

V sobotu 2. října 2021 byla v místní kapli sv. Václava od 10:30 sloužena mše svatá P. Rudolfem Huškem. Kaplí se i letos rozezněla hudba v podání p. Vlčkové, která mši doprovodila hrou na varhany a zpěvem.

Nový kontejner na bílé sklo

Při výsypu kontejneru na bílé sklo v létě došlo k utržení výsypného dna. Již v červenci byl objednaný nový kontejner. Veškeré sklo bylo odkládáno do kontejneru na barevné sklo. V říjnu byl konečně dodán nový kontejner na bílé sklo za cenu 19 094 Kč, a tak je možné sklo opět třídit na bílé a barevné.

Chodník u přejezdu

V době, kdy píšu tyto řádky, pokračují práce na vybudování chodníku u přejezdu ve Tchořovicích. Přestože nejde rozměrově o velkou stavbu, byla již od samého prvopočátku tato akce poměrně

komplikovaná. Cílem akce bylo zatrubnit otevřenou stoku v této lokalitě, vybudovat chodník od čp. 127 kolem komunikace I/20 k čp. 101 a doplnit osvětlení chodníku jedním světlem veřejného osvětlení. Situace se začala komplikovat při přípravě projektu a vyřizování stavebního povolení, neboť pozemkově je tato lokalita v majetku tří vlastníků – obce, Ředitelství silnic a dálnic a Správy železnic. Navíc je to v blízkosti hlavní komunikace I/20 a kolejí včetně přejezdu. Toto vše se odrazilo v délce čekání na různá stanoviska, uzavření smluv se současnými vlastníky a vyřizování stavebního povolení, které trvalo téměř tři čtvrtě roku, a které jsme získali v květnu letošního roku. Následně bylo provedeno výběrové řízení na zhotovitele stavby, ve kterém byla vybrána firma GARANTSTAV Strakonice. Bohužel se letos potýkáme s nedostatkem stavebního materiálu, dlouhými dodacími lhůtami, a především s nárůstem cen veškerých materiálů. Toto vše se promítlo do realizace stavby našeho chodníku. Přesto pevně doufám, že až budete číst tyto řádky, budeme se moci po nově vybudovaném a osvětleném chodníku již projít. Jsem ráda, že jsme udělali zase malý kousek k zajištění bezpečnosti našich občanů a zlepšení vzhledu naší obce.

Vánoční dárek pro seniory od 70 let

V naší obci nezapomínáme na konci roku ani na naše starší spoluobčany. Senioři, kteří v letošním roce dosáhli věku 70 a více let, dostanou stejně jako vloni finanční dar od obce ve výši 500 Kč spolu s drobnými dárky. Finanční dar nahradil v loňském roce dárkové poukázky, které naši senioři dostávali v letech předchozích.

Přání

Začíná doba adventu, doba očekávání a pro ty nejmenší nejkrásnější období v roce, kdy se nemohou dočkat Ježíška. Již druhým rokem se potýkáme s koronavirovou pandemií, která zasáhla nejenom naši republiku, ale celý svět. Týká se nás všech bez rozdílu věku, pohlaví či bydliště. Myslím, že naprostá většina z nás sleduje současný vývoj situace, který se opět zhoršuje. Loňský advent byl jiný, než na jaký jsme byli zvyklí v předchozích letech, vzhledem k situaci s nákazou koronavirem a s tím spojeným omezením pohybu, uzavření obchodů a zrušení předvánočních akcí či jarmarků. Přeji nám všem, aby letošní adventní doba byla klidnější, bez zákazů a velkých omezení, aby to byla opravdu doba zklidnění, očekávání a přípravy na svátky vánoční.

Přeji všem našim spoluobčanům klidné prožití předvánočního času a příjemně strávené vánoční svátky v kruhu svých nejbližších.

Eva Křivancová, starostka

Sbor dobrovolných hasičů Zadní Zborovice

SDH Zadní Zborovice uspořádal 4. září 2021 V. ročník Setkání harmonikářů v kulturním domě v Zadních Zborovicích. Akce se zúčastnilo celkem třicet hudebníků v patnácti vystoupeních, a tak pětihodinový program byl vyplněn do poslední minuty. Vystoupení probíhala jak ve skupinovém hraní, tak i v jednotlivcích. Účast všech vystupujících byla na velmi dobré úrovni, což dokazovala spokojenost diváků. Po covidovém odmlčení to bylo velmi příjemné odpoledne s přáním velké většiny diváků abychom v tomto setkávání harmonikářů pokračovali i nadále. Velké poděkování patří členům hasičského sboru, kteří se aktivně podíleli na organizaci tohoto hudebního sobotního odpoledne.

za hasičský sbor Václav Slavík

Události v Uzenicích

V sobotu 2. 10. 2021 proběhla v místní kapli mše svatá k uctění památky sv. Václava v rámci pouťových oslav. Po mši byli zúčastnění a ostatní občané pozváni na malé občerstvení do místního klubu.

Dne 23. 10. 2021 se domluvilo pár místních maminek na pouštění draků za místní bytovkou. Draci létaly hodně vysoko, protože foukal příznivý vítr.

V pátek 29. 10. 2021 oslavil šedesáté narozeniny Jaroslav Mareš bývalý starosta a dlouhodobý člen zastupitelstva. Tímto mu obec přeje do dalších let mnoho štěstí, tím pádem i zdraví.

Zdárně se dokončuje první etapa rekonstrukce bývalé stodoly na sklad nářadí a zahradní techniky.

Na prosinec jsou plánovány různé akce, tak doufáme, že nám tato nelehká doba umožní tyto akce uskutečnit.

Obec Uzenice přeje všem svým občanům do nového roku 2022

všechno jenom to nejlepší a aby byl tento následující rok lepší než ten předchozí.

Jiří Pýcha, starosta

Krátce z Uzeniček

V pátek 29. 10. se po setmění v Uzeničkách uskutečnil lampiónový průvod.

Účast byla hojná a v průvodu se dokonce objevilo i několik malých „strašidýlek“.

Havličková Ivana

Stavební projekty obce v roce 2021 a činnost zastupitelstva

V září byla provedena oprava MK Velká Turná – Milavy, kterou provedla firma ZNAKON Sousedovice. Došlo k položení nového asfaltového povrchu v délce 423 m. Další stavební akcí bylo vybudování prodloužení vodovodu a kanalizace pro připojení nových stavebních parcel na pozemku 644/2 v části obce k Louži. V současnosti probíhá uvedení do provozu budovy – zázemí pro sportoviště „Novostavba víceúčelového objektu – sociální zařízení a sklad sportovních potřeb“.

Pokládka nového asfaltového povrchu
Velká Turná – Milavy

Výstavba zázemí pro sportoviště

Pokládání vodovodu a kanalizace

Do konce roku bude schválena nová OZV o odpadech, kterou nařizuje nový zákon.

Dále se připravuje rozpočet pro rok 2022 a stavební projekty pro rok 2022.

Činnost SDH Velká Turná

Členové SDH Velká Turná uspořádali v sobotu 16. října Posvícenské posezení v sále Hospody Na Rozhrání. Účast byla cca 50 návštěvníků, kteří se chtěli po dlouhé odluce pobavit. Sousedské posezení proběhlo ku spokojenosti. Dále jako již tradičně prošla obcí místní kapela s posvícenskou muzikou o hnětytku. Dále byl dne 23. 10. 2021 uspořádán sběrný den nebezpečného a velkoobjemového odpadu. Při tomto sběrném dnu vypomáhají členové SDH při třídění odpadu a sběru železa.

Činnost spolku SaK-Turná (spolek sportu a kultury Turná)

Tradiční volejbalový turnaj se konal 4. září. Na hřišti se sešlo 21 hráčů a během odpoledne se odehrálo 6 zápasů. Počasí bylo ideální, po prosluněném dni nastal teplý večer, takže účastníci mohli posedět pod hvězdami a zhodnotit předvedené výkony i celý turnaj.

S prázdninami se turenské děti loučily sice až 11. září, ale loučení to bylo radostné a zalité sluncem. Na jednotlivých stanovištích děti plnily zapeklité, náročné a někdy docela i nepříjemné úkoly. Musely dokázat odvahu – to když lovily holýma rukama klíček v nádobě s neznámým mazlavým obsahem, také šikovnost a sílu při práci s kladivem, chytrost a dostatečné vědomosti, aby našly správné odpovědi na hádanky otce Fura.

Další akcí našeho spolku byl podzimní výlet do Muzea jižního Plzeňska v Blovicích. První říjnovou sobotu ráno se sešly pouze 4 ženy, toužící po společném zážitku, a proto se rozhodly, že než by cestovaly do Blovic vlakem, přes Strakonice a Plzeň, a to ještě s výlukou, raději pojedou autem. V muzeu se jich ujal Mgr. Michal Červenka, který je provedl všemi prohlídkovými trasami a podal zevrubný výklad o historii zámku, města Blovice i zakladateli muzea Františku Raušerovi. Z aktuálních výstav byly nejzajímavější expozice regionálního skla, dřevěných hraček ze Skašova a raných děl výtvarníka Milana Knížíka.

A co dál? V listopadu určitě uklidíme spadlé listy na návsi a v okolí hřiště. Adventní a vánoční akce již s jistotou slíbit nemůžeme. Pokud to ale bude možné, tradiční akce, jako je adventní tvoření pro děti a výstava jejich výrobků, uspořádáme.

Ivana Mrázková

Výlov rybníka Milavy

Společnost Blatenská ryba provedla podle svého plánu výlov rybníka Milavy ve dnech 26.–27. 10. 2021. Tento rybník se střídavě loví jednou za dva roky s rybníkem Velkorojickým.

Letošní výlov byl v důsledku minulých suchých let proveden až ve třetím roce. Protože se jedná o rybník o rozloze 44 ha, provádí Blatenská ryba výlov ve dvou dnech. U rybníka Milavy je několik rekreačních zařízení a restaurací. Majitelé a provozovatelé restaurací nabízeli ve dnech výlovu mimo běžné občerstvení i rybí speciality. Mimo tradičního smaženého kapřího řízku se salátem a polévkou, byly v nabídce i kapří hranolky nebo kapr po blatensku. Na zahřátí se podával horký grog nebo punč. Pro návštěvníky bylo zhlédnutí samotného výlovu jistě zajímavou podívanou.

Čeká nás:

Pokud to epidemická situace dovolí, bude rozsvícen vánoční stromek na návsi obce v sobotu 4. prosince od 17:00. Nebude chybět ani doprovodný program, koledy a překvapení pro děti.

Pavel Šípek, starosta obce Velká Turná

Záborská smeč 2021

Poslední srpnová sobota bývá pravidelně zasvěcena volejbalovému turnaji smíšených družstev Záborská smeč. Bohužel v loňském roce byla tradice této akce přerušena a vinou koronavirové epidemie se na putovním poháru objevil vítězný štítek s názvem „covid-19“.

O to smutnější byl fakt, že bylo přihlášeno téměř rekordních 10 týmů. V letošním roce nakonec účast nebyla tak hojná, o vítězství se přijelo poprat nakonec 5 družstev.

Jedním z nich byly i domácí Žižaly, které doufaly, že při nesporné kvalitě prvních dvou týmů získají alespoň 3. místo. Bohužel hned těsná prohra v 1. zápase jim tuto naději vzala, a i přes zlepše-

né výkony se Zábořáci museli spokojit s neoblíbenou 4. příčkou. Opravdovou tečku (bohužel ne za koronavirem) za turnajem udělal poslední zápas mezi oběma favorizovanými týmy ze Strakonic a Rožmitálu, ve kterém po obrovském boji nakonec slavili Středočeši, kteří si i díky zapojení turnaje do dotačního programu české unie sportu „Sportuj s námi“ odvezli krásné ceny, podobně jako všechny ostatní týmy.

Za rok snad s větším počtem účastníků a za hezčího počasí na viděnou.

text: Michal Gutwirth, fotografie: Martin Němec

Turnaj čtyřher v tenisu

V sobotu 7. srpna se na tenisových kurtech v Zábřehu uskutečnil již v pořadí 18. ročník memoriálu Miroslava Petráška v tenisových čtyřhrách, který postupně na památku dalších zesnulých kamarádů tenistů přijal do svého názvu i Františka Škodu a Miroslava Augustina.

Na dvou tenisových kurtech poměřilo za krásného počasí své síly 10 párů ze Zábřeha, Strakonic, Prahy, Blatné, Teplic a Písku. Po tvrdých bojích v základních skupinách a vyřazovací části se do finále probojovaly dvojice Horák, Brož (na fotce s hlavním pořadatelem Josefem Slavíkem) a Brožová, Švejda. V sourozeneckém souboji měl nakonec navrch ten mladší – Václav, který se svým deblovým partnerem ovládl závěrečný zápas v poměru 6:2.

Zábřeh reprezentovali Milan Švec, Josef Vydra, Martin Říha, Michal Dumský a Josef Slavík, všichni se ale nakonec museli sklonit před uměním výše zmíněných hráčů.

Celý turnaj se nesl v tradičně přátelském duchu, o energii všech účastníků se v bufetu postaraly Olina Mertová a Martina Petrášková, sladké dezerty vzešly z rukou Jarky Augustinové, Věry Škodové a Marie Antonyové. Velké poděkování patří nejenom jim, ale i sponzorům akce – firmě Duotip (M. Říha), Radku Hruškovi, Radku Šimsovi, Milanu Švecovi, Aleši Augustinovi, Josefu Slavíkovi a firmě Jatky Hradský.

Za rok se těšíme opět na všechny milovníky bílého sportu.

text: Josef Slavík, Michal Gutwirth, fotografie: Martina Petrášková

Výsadba aleje v Zábřehu

V sobotu 6. listopadu 2021 proběhla brigáda na výsadbě aleje v obci Zábřeh. Pro výsadbu stromů byla vybrána parc. č. 420/1 v k. ú. Zábřeh, při polní cestě u lokality u Kravína k cestě na Katovsko. Cílem projektu je zlepšení životního prostředí v okolí obce, zároveň dojde i k vyrovnávání teplotních extrémů, snížení větrné eroze ze sousedních zemědělských pozemků, zlepšení kvality ovzduší a zadržování vody v půdě. Povýsadbová péče bude spočívat

zejména v přiměřené záhlavce za použití zavlažovacích vaků. Bude prováděna pravidelná kontrola kotvících prvků, pletí závlahových mís a doplňování kůrového mulče.

V rámci projektu bylo vysazeno 42 stromů, z toho 37 listnatých a 5 ovocných dřevin. Jedná se o 12 kusů lípy velkolisté, 10 kusů javoru klenu, 5 kusů javoru mléče, 5 kusů dubu zimního, 5 kusů břízy bělokoré, 3 kusy třešně a 2 kusy hrušně.

Projekt je financován Ministerstvem životního prostředí, cena celkem za realizaci 211 tisíc Kč, z dotace bude uhrazeno 100 % nákladů. Odborný posudek a realizace – firma ARBORES Písek.

Zdroj informací: Obec Zábřeh

Jaroslava Vodičková, Zábřeh

Začátek školního roku v ZŠ Zábřeh

Letošní školní rok jsme zahájili ve středu 1. září. Všichni jsme byli rádi, že se tentokrát začátek školního roku obešel bez karantény či izolace žáků a učitelů. Září bylo tak trochu adaptační, přece jen po loňské distanční výuce a po letních prázdninách museli učitelé i žáci nastoupit do běžného rytmu školy.

V polovině září jsme konečně zhlédli několikrát odkládanou interaktivní výstavu a divadlo s názvem *Vynálezy Leonarda da Vinci* od společnosti Pernštejn. 6. října jsme vyrazili do blatenského kina, abychom se díky filmu a vyprávění pana Tulise dozvěděli více o N. Wintonovi a jeho neuvěřitelné „síle lidskosti“.

Letos jsme si nenechali ujít ani výlov rybníka Chvalov. Jelikož se jedná o exkurzi, kterou se zájmem před pár lety sledovali žáci prvního i druhého stupně, rozhodli jsme se, že ani tento rok žáky o výlov nepřipravíme.

Od října mohli žáci začít opět navštěvovat jednotlivé kroužky, a to lekce gymnastiky pro mladší a starší žákyně (vedoucí p. uč. Jiroušková), čtenářský klub (p. uč. Kučerová a Srbová) a klub logických a deskových her (p. uč. Šmídová a Sekáčová), badatelský kroužek (p. uč. Šmídová), dále dovedné ruce (p. uč. Kadečková), náboženství (p. uč. Srbová) a keramika (ZUŠ Blatná – p. uč. Křivancová). V jednání je ještě kopaná.

text: Šárka Kučerová, fotografie: Michaela Kadečková

Představení „Leonardo da Vinci“

Leonardo da Vinci patří bezpochyby k nejvýznamnějším malířům a vědcům všech dob. Umělecká agentura Pernštejn nám tohoto důležitého představitele renesance představila v úterý 14. září 2021.

V první části programu nám Pernštejn zahrál divadelní představení mapující Leonardův život od mládí až do smrti a připomněli nám okolnosti vzniku jeho nejvýznamnějších děl.

Druhá část byla koncipována jako interaktivní výstava, kde měli žáci možnost prohlédnout si a vyzkoušet kopie většiny da Vinciho vynálezů. Na obou protagonistech bylo vidět, že je samotné téma velmi zajímavé, ochotně poskytli dětem další informace a doplnili k vynálezům i vystaveným obrazům spoustu zajímavých detailů.

text a fotografie: Šárka Kučerová

Dopis panu Wintonovi

6. 10. 2021 se žáci naší školy (5.–9. třída) zúčastnili vzdělávacího programu „Nicholas Winton – Síla lidskosti“, který pro školy na Blatensku připravil pan Zdeněk Tulis. Film i beseda v dětech zanechaly velmi silné dojmy, které pak vyjádřily například ve fiktivním dopise panu Wintonovi v hodinách slohu.

Záboří 11. 10. 2021

Drahý pane Wintone,

upřímně Vám děkuji za veškeré skutky, které jste za svůj život stihl vykonat. Chtěla bych se Vás zeptat, jak Vás napadlo zachraňovat úplně cizí děti a riskovat pro to svůj vlastní život? Díky tomu, že jste byl tak statečný a prozíravý, jste se, ačkoliv jste o to neusiloval, stal jak hrdinou, tak známým člověkem a nadějí pro stovky rodičů židovských dětí. Zároveň jste byl neskutečně skromný a o svých činech nikomu neřekl. Za svůj život jste musel zažít spoustu úžasných věcí a Vaši hlavou muselo proletět tisíce zajímavých pocitů, škoda jen, že nám už o tom nemůžete vyprávět Vy sám, ale musíme to poslouchat z jiných, cizích úst.

Tímto dopisem Vám chci vyjádřit svůj velký vděk a obdiv, protože jen a jen díky Vám se několik stovek dětí dožilo dospělosti a nezhynulo v koncentračních táborech.

S úctou

Natálie Lísová, 8. ročník

Atletické závody v Blatné

Covidová epidemie nejenom, že vyhnala žáky ze školních lavic, ale v podstatě paralyzovala i naprostou většinu vědomostních a sportovních soutěží. Po půstu, který trval v podstatě rok a půl,

přilétla první vlaštovka. ZŠ TGM Blatná společně se zábořskou ZŠ uspořádaly na opraveném tartanovém oválu tradiční závody v lehké atletice, které poslední zářijový den přivítalo sportovce z osmi škol z blatenského okolí. Připravit toto klání nebylo zrovna jednoduché, neboť bylo nutné společně s hygienickou stanicí určit pravidla, za kterých vůbec mohla soutěž proběhnout. Vše se ale vyřešilo, a tak do Blatné mohli vyrazit i Zábořáci.

Sportovcům nakonec docela hrálo do karet i počasí, jejich výkony téměř celý den doprovázely sluneční paprsky, které dokonale neutralizovaly ranní chlad. Na většinu sportovců byla znát roční pauza, ale přesto byly k vidění i kvalitní výkony. Zábořákům se sice nedařilo úplně tak, jak bývali dříve zvyklí, ale i jim nakonec dvě medaile cinkly. Bronzové „placky“ si na krk pověsily Marie Machová v běhu na 800 metrů a Natálie Palečková (na fotografii) ve skoku dalekém.

Důležitější než samotné výsledky ale byla skutečnost, že se děti konečně mohly setkat na sportovní akci a porovnat své síly s žáky jiných škol. Věřme, že to nebude opět poslední podobná událost, neboť sport všem již opravdu chyběl

text: Michal Gutwirth, fotografie: Veronika Rychtářová

REALITY BLATNÁ – RNDr. PETR KERNDL

B. Němcové 29, Blatná (u ubytovny TESLY Blatná)

30 let praxe na realitním trhu!

Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22

Všechny nabídky na: www.realityblatna.cz.

HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy, chaty, byty, pozemky, lesy ... Blatensko i kdekoli jinde.

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠI CENU!

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

Prezentace na největších realitních serverech a právní servis ZDARMA! Ocenění nemovitostí.

Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné...

Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb nejdéle působící realitní kanceláře v regionu.

Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

VISHAY ELECTRONIC spol. s r. o.
Blatná

Přijmeme nové spolupracovníky!
více info na stránkách <https://jobs.vishay.com/>

Pracovník elektromontáže, Pracovník expedice, Pracovník kovovýroby
Operátor/ka ve výrobě, Mechanik, Seřizovač

Nabízíme:
nadprůměrné výděly
každoroční navýšování mzdy
práci na HPP/možnost zkráceného úvazku u stabilní nadnárodní společnosti
prémiovou složku mzdy
příspěvek na dovolenou a Vánoce
další nadstandardní příplatky
dovolenou 5 týdnů + další dny za odpracovanou dobu
dotované stravování
příspěvek na dopravu
příspěvek na penzijní připojištění nebo životní pojištění
příspěvek na dětský tábor
příjemné pracovní prostředí

Pro bližší informace volejte:
Ing. Klára Pilečková, závod ESTA, tel. č. 383 455 516, email: klara.pileckova@vishay.com
Martina Řihová, závod Sfernice, tel. č. 383 455 611, email: martina.rihova@vishay.com

WE'RE BUILDING THE
DNA OF TECH
Each day, the world's challenges are your career opportunities.
www.vishaycareers.com

Nej.cz | **SporkNet**

Spojili jsme síly

Neomezený internet
s rychlostí až

300 Mb/s

První 4 měsíce za
99 Kč
(měsíčně)

sluzby.blatna@nej.cz
+420 488 999 488

www.nej.cz

Služby SporkNet provozuje firma SporkNet s.r.o., IČO: 48394009 ve spolupráci s firmou Nej.cz s.r.o., IČO: 03233595. Uvedená rychlost je maximální. Akce první 4 měsíce za 99 Kč je dána při uzavření nové smlouvy na 24 měsíců.

v hlavní roli
EVA URBANOVÁ

SMETANOVA OPERA LIBUŠE

KLÁŠTER U NEPOMUKA
11. 6. 2022 / 17.00

plzenskavstupenka.cz
a infocentra regionu

Kotě Lucka a Ježí Bába

Na sídlišti v paneláku žije jedna starší dáma, co v hlavě nosí nikdo neví a tak stále žije sama.

Docela však sama není, kotě je tam u své báby, Ježí, Ježí, Ježí Bába, to je jméno naší báby.

Kotě také jméno nosí, Lucinka se jmenuje, panelák však pro ni není, les a louku miluje.

„Prosím, Ježí, půjdeme ven, proběhnem se po louce, třeba chytím hloupou myšku, nebo najdu mravence.“

V čarodějném bába hrnku, odpověď hned najde si. „Ven nepůjdem, ani zítra, bude špatné počasí.“

Zesmutnělo kotě Lucka, schoulilo se do peřin,

přemýšlelo co má dělat, ven moc by chtělo, tak co s tím.

Nápad dobrý v Lucce uzrál, vždyť byty mají balkóny, mrštné kotě neváhalo a v mžiku bylo na zemi.

Tráva, květy, pavouk, muška, vše najednou kolem je, kotě neví, kam dřív koukat, ze světa se raduje.

Před kotětem keř tu stojí, a další stromy zelené,

hop a skok, už ve větvích je, kotě štěstím zasněné. Na poslední horní větvi tři vrabčáci pípají, z kotěte strach nedostali, a hned na ně volají.

„Píp, píp, co tady kotě děláš, nás tři stejně nechytíš, jdi si dolů, tady nebud, myš dole třeba ulovíš.“

Kotě celé zaražené hned odpoví po pravdě. „Nechci lovit myši, vrabce, chci být venku v zahradě.“

„Doma je to také pěkné, Ježí Bába hodná je, doma ale jenom sedí a se svým hrnkem pracuje.“

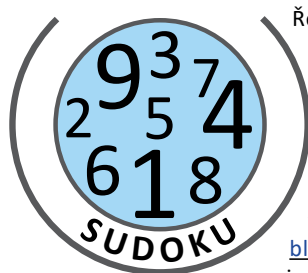
Vtom se právě cosi mění, ke stromu se blíží pes! Štěká, vrčí, hodný není, že by ten pes na strom vlez?

V koruně se vrabčák chechtá, pes tam za ním nemůže, kotě ale je moc nízká, snad si nějak pomůže.

Vtom se venku bába zjeví, z hrnku hrozbu vyčetla, pro Lucinku dosáhla si a zlého psa zahnila.

Od té doby bába s Luckou často chodí do lesa, Lucinka je spokojená a Ježí, Ježí, Ježí Bába dál z hrnku čáry rozdává.

text: Miluše Kordulová
obrázky: Julie Nejedlá (15 let),
Marta Mazánková (15 let)

Řešení sudoku ze zářijového vydání SOBáčku s pořadovým číslem 81 bylo jako vždy ve třech různých úrovních obtížnosti. **Tajenky: ROZHLÉDNI** (lehká verze, kontrolní 1. řádek 619384275); **SE A UVIDÍŠ** (středně těžká verze, kontrolní 1. řádek 375129864); **PLNO KRÁSY** (těžká verze, kontrolní 1. řádek 286914375). Výherci: Irena Čapková, Domanice; Karel Koubek, Blatná; Jiří Hájek, Radomyšl. Uvedení výherci si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do konce prosince 2021, popřípadě v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 383 420 300 nebo 728 881 358. Všem úspěšným luštitelům děkujeme a výhercům gratulujeme. Po vyřešení SUDOKU z čísla 82 (tj. listopadového vydání 2021) zašlete, prosím, tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vylustěného SUDOKU s označením obtížnosti na e-mailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu: Svazek obcí Blatenska, Na Tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do 7. 1. 2022.

Sudoku pro čtenáře SOBáčku připravila Ivana Zemánková

Lehká verze:

		1						
7			6	9		1		8
				1		4		
			3				9	
9			2	6			3	
							8	
		7		8			6	4
2		6	1		3		7	9
				5		2		3

1=M, 2=É, 3=A, 4=Z, 5=N, 6=T,
7=I, 8=Í, 9=K

Středně těžká:

8			3			1	9	
	6		1				7	8
		3			7		6	
6								3
			2					
4	7				5	8	1	
	4					6		
1			7					
7		5				4		

1=A, 2=M, 3=D, 4=O, 5=Ř, 6=P,
7=R 8=Í, 9=Á

Těžká verze:

		5			2		9	6
		2					4	
				3	7			
9								
7							3	5
		6		7	1			
		1	9					
				6			2	4
				2	5			

1=K, 2=É, 3=O, 4=U, 5=Z, 6=O,
7=S, 8=V, 9=L

Blatensko SOBě 82. číslo vyšlo v pátek 26. 11. 2021 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník XV. Poslední číslo vyšlo v září 2021. Uzávěrka příštího čísla je v neděli 9. 1. 2022. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6 145 ks. E-mail redakce: sobacek@blatensko.eu, tel.: 383 420 300, Lukáš Vaněček. **Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.**